

CONFERÈNCIA DE MOVIMENT OBRER I SINDICAL

29 de Novembre de 2014

**PARTIT COMUNISTA DEL
POBLE DE CATALUNYA**

ÍNDIX

1. Introducció conferència MOS	1
2. La classe obrera catalana	2
3. Moviment obrer i sindical a Catalunya, les condicions de lluita	6
3.1 El sindicalisme majoritari	9
3.2 El sindicalisme minoritari	11
3.3 La necessària centralitat del MOS en el PC	11
4. La intervenció partidària	16
4.1 La nostra intervenció en el MOS	17
4.1.1 La intervenció directa	27
4.1.2 La intervenció semidirecta	27
4.1.3 La intervenció indirecta	28
4.2 La necessitat d'un treball col·lectiu i planificat	29
5. Una proposta a la ofensiva per al MOS, els CUO	33
5.1 Què són els CUO	33
5.2 Balanç del treball realitzat, èxits i errors	36
5.3 Un necessari replantejament dels CUO cara a la nova etapa	38
5.4 El treball del PCPC en els CUO	39
5.5 Propostes pràctiques a l'hora de crear CUO	43
ANNEX A: Les principals branques econòmiques de Catalunya	44
ANNEX B: El sindicalisme a Catalunya	71

1. Introducció conferència MOS

Camarades,

La I Conferència Nacional de Moviment Obrer i Sindical ha de significar un punt d'inflexió per al Partit Comunista del Poble de Catalunya. Amb aquesta Conferència pretenem fer un salt qualitatiu que ens posi rumb directe cap a la sectorialització i la millora substancial de la nostra intervenció partidària en el MOS.

Durant el darrer any, ja hem vingut desenvolupant un treball militant en el MOS molt més acurat que en el passat, amb més o menys encerts i amb alguns èxits, però sobretot amb un acumulat d'experiència que ens ha permès elaborar aquest document amb una major clarificació d'objectius i propostes i que ens permet a dia d'avui poder estar en disposició de fer un salt qualitatiu.

Fins ara, les intervencions que hem dut a terme han estat, sobretot, de tipus indirecte, però cal, i és de capital importància, treballar en la direcció d'aconseguir intervencions directes i hegemonia en si del moviment obrer.

El document que teniu entre les mans és una eina per a la Conferència i els objectius que d'aquesta se'n marquen, però és també una eina útil per a elaborar les possibles intervencions que ja es vagin produint. En aquest sentit, el document conté un parell d'annexos, el primer dels quals és d'utilitat per a què les cèl·lules puguin conèixer quins sectors predominen en els seus territoris i quins d'aquests han de ser més prioritaris. És per això, que hem decidit que els annexos també es puguin esmenar, ja que així podrem enriquir, complementar o modificar una informació clau per a planificar les nostres intervencions amb un anàlisi més rigorós de la realitat que ens envolta.

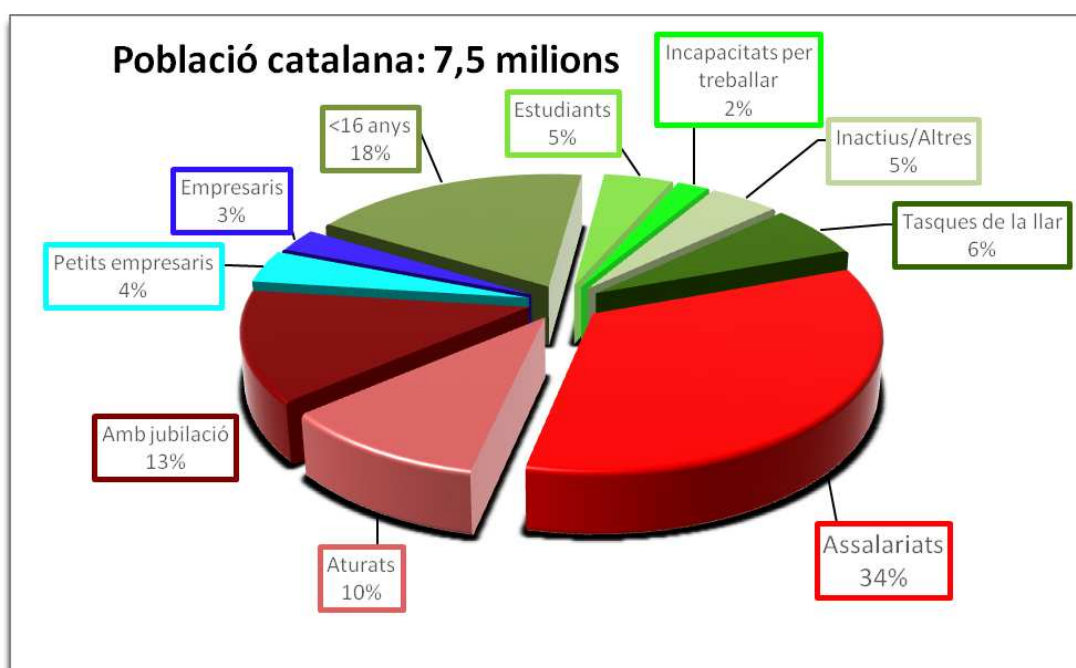
El document està dividit en diversos punts que van des de l'anàlisi de la classe obrera catalana fins a la nostra proposta per a la construcció del Poder Obrer passant per les claus necessàries per a poder desenvolupar el nostre treball en el MOS que ens permeti assolir els objectius marcats.

Camarades, nostra és l'obligació de d'articular el Front Obrer Popular per al Socialisme i nostra és la voluntat de fer-ho.

Salut camarades!!!

2. La classe obrera catalana

1 Fer un anàlisi rigorós sobre què és i on es troba la classe obrera catalana és una tasca molt
 2 complicada. No existeixen dades oficials públiques que reflecteixin aquesta realitat i les
 3 estadístiques oficials estan estructurades en formes de divisió no gaire útils pels anàlisis
 4 marxistes. De les estadístiques és possible obtenir-ne el nombre d'assalariats oficials i el
 5 nombre d'empreses, però no el nombre clar d'empresaris. Tampoc és fàcil la divisió de
 6 petit-burguesos i falsos autònoms, allò que el marxisme anomena semi-proletariat. En
 7 definitiva, les estadístiques oficials no ens permeten assegurar la quantitat de persones que
 8 a Catalunya viuen de les rentes del treball o de les rentes del capital. Tot hi això, en farem
 9 una aproximació:

Il·lustració 1: Distribució de la població catalana ¹

10 En aquest gràfic s'estructura el que ve a ser la societat catalana, gairebé 7,5 milions de
 11 persones (oficialment).

12 En colors blavosos està representada la burgesia. En blau més fosc trobem els empresaris
 13 que tenen com a mínim una persona contractada, 209.000. Entre aquest grup s'hi troben
 14 des del petit empresari que té un treballador contractat a la seva botiga fins a la gran
 15 oligarquia catalana, que és una minoria dintre aquest 3%. Són aquells que viuen, al menys
 16 en part, del plustreball al·lilè, protagonitzant l'explotació laboral. El blau cel representa el
 17 4% de la societat, 292.000 persones que tenen una empresa sense treballadors al seu càrrec.
 18 Aquí s'inclou la petita burgesia, els cooperativistes, els autònoms i els falsos autònoms
 19 (semiproletariat). Exceptuant aquests últims, que són una minoria, la resta es caracteritzen

¹ www.ine.es i www.idescat.cat

1 per ser sectors populars que viuen del treball que realitzen, però no pateixen directament
2 l'explotació aliena.

3 Els colors verdosos representen aquella part de la població (36%) que no viu ni del seu
4 treball ni de l'explotació aliena. És el sector de la població que viu de les rentes de l'estat,
5 que viu de la família o que és lumpen-proletariat. Destaquen per la seva quantitat els
6 menors i majors de 16 anys que es dediquen a estudiar, que viuen dels seus pares i que, per
7 tant, a priori, la seva condició de classe ve determinada per ells. Un 2% de catalans i
8 catalanes està considerada incapacitada per treballar i viu per tant d'una pensió del estat.
9 També de gran importància son les 470.000 persones, fonamentalment dones, dedicades a
10 tasques de la llar. A pesar de fer un treball fonamental per al desenvolupament familiar i
11 social, la seva feina està invisibilitzada i no remunerada, vivint, per tant, del salari del marit
12 i no patint l'explotació per elles mateixes. El 5% de la població, que s'ha organitzat com a
13 inactius/altres, agruparia a tots aquells majors de 65 anys no empresaris que no reben una
14 pensió de jubilació (fonamentalment dones també), lumpen-proletaris i altres persones que
15 viuen d'ajudes familiars.

16 Finalment amb colors vermellosos està representada la classe obrera, aquell sector de la
17 societat que viu de les rentes del seu treball i que és, ho ha estat, víctima directa de
18 l'explotació laboral. Tenim un 13% de persones jubilades i que podríem dir que viuen a dia
19 d'avui del seu salari diferit acumulat dels seus anys de treball. Per altra banda, 770.000
20 persones resten aturades a Catalunya (només 550.000 registrades), suposant un immens
21 exèrcit de reserva que la burgesia manté inactiu per a poder pressionar a la baixa les
22 condicions laborals dels assalariats. Per últim, el gruix principal de la classe obrera són els
23 poc més de 2.500.000 d'assalariats. Dintre d'aquest 34% de la població catalana, podem
24 definir sectors i capes. Per començar, una part reduïda són directius d'empreses, forces
25 repressores, jutges, polítics del sistema, etc. Un sector que, tot i rebre un salari pel treball
26 que desenvolupa, se situa clarament fora dels paràmetres de la classe obrera, ja que es
27 beneficia de les seves condicions d'explotació.

28 A l'hora d'analitzar la classe obrera, i concretament els assalariats, es pot fer des de molts
29 punts de vista. Des de l'estadística burgesa ens presenten la divisió homes - dones, sector
30 públic -sector privat (18%-82%), etc. Tot això son dades interessants per la intervenció
31 d'un PC, però ens fixarem fonamentalment en un tret en particular, els obrers en treballs
32 productius i els obrers en treballs no productius. Els obrers productius són aquells que en la
33 seva jornada de treball (com a obrer col·lectiu) generen valor material, és a dir, produeixen
34 una mercaderia materialment cristal·litzada per a la seva venda.

35 En general es pot identificar que aquests són els treballadors de la indústria i la construcció,
36 tot i que no tots els treballadors que les estadístiques engloben en aquests sectors generen
37 valor material ni tots els que s'engloben dintre del sector serveis en deixen de crear, però sí
38 és la divisió que més s'acosta a la nostra comprensió de la realitat.

39 Els obrers no productius són aquells que, tenint les mateixes condicions d'explotació
40 generals que la resta, no produeixen una mercaderia material. Aquest és el cas de
41 professors, metges, massatgistes, treballadors de l'administració, etc.

1 Totes les mercaderies materials consumides per una societat són produïdes pels treballadors
2 productius, que en les societats amb unes altes forces productives s'han convertit en una
3 minoria respecte el total. Aquest fet ha estat l'excusa perquè oportunistes de tota mena
4 hagin intentat desplaçar a la classe obrera del seu paper principal en la història, substituint-
5 la per altres "subjectes" cridats a fer la revolució. Agafant un fet objectiu, que és la
6 desindustrialització dels països occidentals i la pèrdua relativa de pes dels treballadors
7 industrials respecte la resta, s'ha interpretat que la classe obrera "de mono blau" ja no
8 existeix. Aquestes teories culminen amb la caracterització d'una nova època diferenciada
9 de l'anterior, dita del segle XXI, postindustrial, etc. El Partit Comunista considera que
10 aquestes teories ens allunyen radicalment de la nostra comprensió del món i dels nostres
11 objectius com a classe. Com diuen les nostres tesis congressuals, el PC considera que ens
12 trobem en la època de transició del capitalisme al socialisme, on la classe obrera, amb el
13 proletariat fabril al capdavant, és el subjecte central de tot canvi revolucionari. Sobre la
14 desindustrialització del territori català, hem de valorar:

- 15 1. Que a mida que avança el progrés científic i tècnic, cada cop es necessita menys
16 força de treball per produir una mercaderia. Això vol dir, que si una societat vol
17 gaudir de les mateixes mercaderies, cada cop es necessita menys treball,
18 augmentant el temps lliure social disponible per activitats que no generen valor
19 material. Si entenem que el valor de canvi es genera en el procés de modificació de
20 la natura de cara a la satisfacció humana, podem dir que és cert que la majoria de la
21 classe obrera actual no genera valor material, ocupant-se de treballs administratius,
22 organitzatius, sanitat, educació, etc. Si per exemple, en una societat es necessita que
23 el 30% de la classe obrera es dediqui a la producció de mercaderies materials i un
24 70% a altres tasques i augmenta la productivitat, potser només cal un 20% de la
25 classe obrera per produir les mateixes mercaderies que la societat consumeix,
26 dedicant-se així l'altre 80% a altres tasques. En una societat capitalista en què
27 inherentment es limita el consum de la immensa majoria de la societat és evident
28 que, a mida que augmenta el progrés científic-tècnic, disminueix el percentatge de
29 treballadors que generen valor material, clàssicament dits proletariat industrial.
30 Però com hem dit abans, el que és important no és l'aspecte quantitatiu si no el
31 qualitatiu. A pesar que el percentatge de proletaris fabrils respecte el total
32 disminueixi, el seu paper central en la societat com a generadors de valor material
33 no canvia. Són aquests treballadors els que tenen la major força de la classe obrera
34 al poder aturar la producció i al tenir la major facilitat per entendre l'explotació
35 rebuda per l'empresari.
- 36 2. Que en l'etapa imperialista l'exportació de capitals és una característica de gran
37 importància. Per tant, empreses multinacionals amb alta concentració de capital i en
38 una situació de poder en la cadena imperialista traslladen les seves fàbriques a
39 països amb una venda de la força de treball més barata, disminuint a Catalunya el
40 percentatge de proletaris fabrils. Això en cap cas canvia les relacions de producció
41 en el si del capitalisme, ni es pot dir que aquest pugui prescindir del proletariat, ni
42 que el PC hi pugui prescindir per les tasques revolucionàries.

- 1 Amb tot això, es conclou que el proletariat industrial, a pesar de tenir les mateixes
- 2 condicions d'exploració que la resta de la classe obrera, constitueix el seu sector
- 3 fonamental, el nucli dur sobre el que s'ha d'aixecar la resposta revolucionària. El Partit
- 4 Comunista serà el partit de tota la classe obrera, sense distincions, però prioritzarà el seu
- 5 treball sobre el proletariat industrial.

3. Moviment obrer i sindical a Catalunya, les condicions de lluita

1 Durant els cicles expansius de capital, les condicions materials de vida de la classe obrera i
2 les capes populars eren dolentes. Durant la crisi, aquestes condicions han empitjorat
3 dràsticament.

4 Avui és tant freqüent estar rodejats de misèria que s'han normalitzat situacions molt dures:
5 persones recollint menjar de les deixalles dels supermercats, nens desmaiats a l'escola
6 per l'alt grau de desnutrició que pateixen, tancament massiu de fàbriques, destrucció de
7 forces productives, atur i misèria.

8 El sistema de dominació capitalista té en el seu interior un forat tan gran que seria necessari
9 que tota la humanitat treballés gratis durant 5 dècades per regenerar el sistema. A més, el
10 capitalisme està fent cada cop més gran el seu forat.

11 Amb les eines de l'economia política es pot evidenciar que tenim davant unes taxes
12 elevadíssimes de sobreacumulació de capital la qual cosa és signe dels límits històrics del
13 capitalisme. Fruit de l'augment de la composició orgànica del capital tenim una taxa de
14 guany dràsticament minvada. La via per a la recomposició d'aquesta taxa de guany és la
15 sobreexplotació de la classe obrera i, per tant, més misèria, més repressió i més guerres. Ni
16 tan sols amb aquestes mesures catastròfiques es podrà arribar a solucionar d'arrel les
17 problemàtiques que el capitalisme genera.

18 Hem de tenir molt clar que la classe obrera i les capes populars afronten aquesta situació en
19 condicions molt desfavorables: la pèrdua d'influència del Partit Comunista, la desunió de
20 la classe, la línia política de concertació social, la contrarevolució en el bloc socialista, la
21 penetració de les idees dels explotadors, etc. Tots aquests elements garanteixen unes
22 condicions favorables per a la brutal ofensiva de la burgesia.

23 Tot i estar desarmada i en condicions molt desfavorables, la classe obrera no és un ser
24 estàtic i inert que espera tranquil·la el seu botxí, reacciona a tot el que li passa encara que
25 moltes vegades no dugui a terme una lluita descarnada perquè sovint té unes condicions
26 poc favorables per encarar el combat.

27 De vegades, la classe obrera no veu un lligam palpable entre la seva realitat,
28 problemàtiques i interessos amb la lluita sindical o les propostes comunistes. Ara bé,
29 generalment, l'obrer és, de manera objectiva, sensible a les agressions que afecten les
30 seves condicions de vida. Quan hi ha una convocatòria de Vaga General moltes vegades no
31 hi participa. Està d'acord en que li treguin drets? No. És la por, un gas paralitzant, el que el
32 porta a no lluitar. No vol ser assenyalat, té por a les conseqüències d'encarar sol una
33 situació tan adversa i acabar sent exclòs socialment. Fàcilment pensarà que un esforç
34 individual al centre de treball és la millor salvaguarda per no caure en la misèria.

35 Però la classe obrera ha lluitat i està lluitant pel que és seu en la estructura natural més
36 important que té al seu abast: el sindicat.

1 El centre de treball és on l'obrer reproduceix les seves condicions de vida, les seves
2 condicions com a treballador i on el patró l'espren per extreure-li la plusvàlua.

3 Quina és la qualitat més important del sindicat? Ser la eina fonamental que té el treballador
4 per anular la competència natural que té amb els seus companys de feina i així concentrar
5 forces per defensar interessos comuns². La base del sindicalisme és generar la unitat de la
6 classe obrera, una unitat que no es dona de manera mecànica sinó que es genera amb la
7 pràctica de la lluita de classes.

8 L'organització dels obreres és la base per generar la unitat que fa efectiva la superioritat
9 numèrica, concentra les forces i fa funcional la potència numèrica per encarar la lluita
10 contra el patró. L'organització és indispensable per dur a terme mesures de pressió que
11 puguin arrencar concessions al patró, fonamentalment una venda a l'alça de la seva força de
12 treball.

13 Aquesta lluita no és revolucionària per molt aguditzada i cruenta que sigui. No té una base
14 emancipadora sinó que es fa amb els paràmetres del seu propi enemic de classe, deia Lenin
15 en el "Què fer?" que:

16 *"El moviment espontani obrer només pot crear per si mateix sindicalisme (i el crea de*
17 *manera inevitable) i la política sindicalista de la classe obrera no és altra cosa que la*
18 *política burgesa de la classe obrera."*

19 Més diners i millors condicions però dintre del sistema explotador capitalista, amb la seva
20 lògica, filosofia i mecanismes. Això ve donat perquè les idees de la classe dominant són les
21 idees dominants, les idees burgeses penetren a la classe obrera. Les idees de la burgesia
22 tenen difusió en mitjans de comunicació, esglésies, escoles, etc. Les idees burgeses són les
23 majoritàries perquè el "ser social" determina la consciència social. Es tendeix a naturalitzar
24 el sistema en el que vivim. Pensem d'una manera degut a la manera en què vivim. Així, tot
25 i la crisi general del sistema capitalista, les solucions quasi sempre es busquen dintre dels
26 marges del sistema. Però en el marc de la crisi estructural més greu que ha patit el
27 capitalisme, les aspiracions de viure bé i dignament en aquest sistema es converteixen en
28 una quimera, en una il·lusió de funestes conseqüències.

29 Podem dir, que arran de l'última gran victòria de la Vaga General del 14 de Desembre de
30 1988, la més massiva i reeixida de la història de l'Estat Espanyol, la classe obrera ha anat
31 deixant pel camí, poc a poc, totes les seves eines per encarar la lluita de classes. Si abans,
32 quan una fàbrica es posava en vaga hi havia vagues solidàries del sector i dels voltants,
33 avui la lluita i l'exemple de Panrico és un oasis en un gran desert.

2 "El capital és una força social concentrada, mentre l'obrer no disposa més que de la seva força de treball (...) L'única força social dels obrers està en el seu número. Però, la força numèrica es redueix al no-res per la desunió. La desunió dels obrers neix i es perpetua a causa de la inevitable competència entre ells mateixos.

Originàriament, els sindicats van néixer dels intents espontanis que feien els obrers per suprimir o, almenys, afeblir aquesta competència, a fi d'aconseguir uns termes del contracte que els alliberessin de la situació de simples esclaus. L'objectiu immediat dels sindicats es limitava, per això, a les necessitats quotidianes, als intents d'aturar la incessant ofensiva del capital, en una paraula, a qüestions de salaris i de durada del temps de treball. Semblant activitat dels sindicats, a més de legítima, és necessària. És indispensable mentre existeixi l'actual mode de producció. És més, aquesta activitat s'ha d'estendre àmpliament mitjançant la formació i la unitat dels sindicats en tots els països." Marx, Instrucció sobre diversos problemes als delegats del Consell Central Provisional

1 Actualment, la classe obrera, amb una actitud majoritària de passivitat, amb la concepció
2 assumida del “pacte social” entre patró i treballador, amb una profunda divisió en diferents
3 sindicats i sense referents polítics forts, ha anat perdent pam a pam tots els drets conquerits
4 durant les lluites passades. Per això és més important que mai, que de la lluita econòmica
5 es passi a una lluita amb perspectiva revolucionària i d’aquí l’altura política que té que
6 tenir un comunista.

7 La classe obrera té unes relacions laborals cada cop més individualitzades i està
8 desemparada en front del patró. La divisió sindical ha anul·lat la unió de la classe,
9 l’objectiu amb el que va néixer el sindicalisme. Totes aquestes catàstrofes, però, són un
10 procés natural donada la pròpia heterogeneïtat de la classe obrera i la influència ideològica
11 que exerceix la burgesia mitjançant la confluència amb certes capes.

12 La classe social que està permanentment en contacte amb la classe obrera és la petita
13 burgesia. No només en la convivència en els nostres barris, quan anem a comprar, familiars
14 amb una petita propietat, etc, sinó també en el fet de les reminiscències ideològiques de
15 generacions passades de petitburgesos empobrits que han passat a engrossir la classe
16 obrera. Pel seu pes demogràfic, pels seus recursos, i pel pes de la història passada, la petita
17 burgesia encara té una capacitat d’incidència (i fins i tot de direcció) sobre el proletariat,
18 aportant-li les seves desviacions.

19 El capital és una força dinàmica que devora els seus fills més dèbils en el procés de
20 centralització i acumulació de capital. En aquest context irreversible, la petita burgesia es
21 veu contínuament arruïnada, arrossegada i llençada al món del treball. El petit
22 empresari/propietari es veu obligat, ja no a viure del seu negoci o de les seves petites terres,
23 sinó del seu propi treball. La petita burgesia arruïnada o les capes intel·lectuals
24 comparteixen la visió individualista de la patronal al tenir la seva sustentació en el negoci
25 individual, però, per altra banda, pateixen totes les injustícies del capitalisme d’una manera
26 cada cop més aguditzada. Això marcarà en quina disposició enfrontaran la lluita de classes.

27 Els petits burgesos es caracteritzen per una “*impaciència revolucionària*”, fruit de ser una
28 classe que es veu arruïnada i arrossegada a la proletarització en un termini curt de temps.
29 Les barricades de foc, el messianisme, el blanquisme i les accions violentes espectaculars
30 dels herois individuals petit burgesos no són fruit de la ràbia contra el capital (la propietat
31 privada), sinó del fet que no volen ser obrers.

32 El petit burgès té la voluntat de superar les injustícies que pateix amb els mateixos
33 paràmetres subjectius, aspiracions i valors que la burgesia, la individualitat com a valor
34 suprem. La laxitud organitzativa, el “radicalisme” formal, les vacil·lacions o la bulímia
35 amb les teories revisionistes de moda són, en definitiva, l’esquerranisme, són les
36 característiques d’aquesta classe. Això té el seu reflex, en major o menor mesura, amb
37 certes excepcions, en com es dona a dia d’avui la lluita sindical, sobretot en el sindicalisme
38 minoritari.

1 Una altra influència sobre el proletariat, en un sentit contrari però imbricada dialècticament
2 amb l'anterior, prové dels sectors acomodats i dirigents dintre la classe obrera,
3 l'anomenada aristocràcia obrera.

4 L'aristocràcia obrera és un sector de la classe que tendeix a la conciliació amb el patró, és
5 un sector privilegiat de la classe que sol ocupar posicions en l'escala productiva de direcció
6 i organització en el treball i que en l'actual moment també forma part de les cúpules
7 sindicals.

8 Aquesta capa no està estrictament definida per tenir uns salaris relativament més alts, sinó
9 per la funció que ocupa en el procés productiu. Malgrat tot, té certs privilegis al ser en
10 molts casos el lloctinent de la burgesia o el traïdor dels seus companys de classe per una
11 millora puntual i parcial de les seves condicions de vida. En aquest sentit, d'una manera
12 natural, aquesta capa veu certa confluència d'interessos amb la burgesia.

13 Aquests sectors, tenen una tendència a alimentar, dintre de tota la classe obrera, l'entrega,
14 la rendició i el pacte social. Això no vol dir que tota aquesta capa sigui de natural traïdora,
15 sinó que rep una influència ideològica més gran per part de l'enemic de classe i tendeix a
16 postures polítiques dretanes i a la conciliació amb el patró. Sota la seva hegemonia política
17 hi ha els partits socialdemòcrates i els grans sindicats majoritaris (fonamentalment UGT i
18 CCOO).

19 **3.1 El sindicalisme majoritari**

20 Els sindicats majoritaris, malgrat la influència de postures claudicants, són, a diferència
21 dels partits polítics, estructures de masses i, per tant, cal que, donada la situació actual, el
22 PC hi influeixi més que mai.

23 Els sindicats majoritaris contenen la gran majoria de la classe obrera organitzada en el
24 moviment sindical, realitzant tasques de resistència d'una vital importància. Malgrat la
25 influència de les seves cúpules, el sindicalisme majoritari realitza tasques de gestió i
26 tasques judicials importants. La pròpia existència d'aquestes estructures, per molt
27 claudicants i corruptes que siguin les seves cúpules i per molt aletargades que siguin les
28 seves bases, és un fre extraordinari contra les agressions del Capital.

29 Malgrat tot, aquests sindicats arrosseguen un desprestigi important donada l'ofensiva
30 ideològica de l'enemic de classe, una ofensiva antisindical que té un fort caràcter antiobrer
31 amb la intenció d'individualitzar les relacions laborals.

32
33 El desprestigi del sindicalisme també és degut, en part, per la pròpia línia sindical. Amb
34 l'actual forma d'actuar del sindicalisme majoritari, la derrota de la classe obrera està
35 garantida. Les cúpules arrosseguen un historial públic de traïcions obertes, la seva
36 influència és nefasta i ha de ser combatuda per aconseguir un moviment obrer capaç
37 d'encarar les actuals batalles i les que vindran.

1 Ara bé, s'ha de saber diferenciar el sindicat en la seva composició. És un error veure-ho
2 com un tot. S'ha de saber diferenciar les cúpules traïdores de l'obrer que amb més o menys
3 consciència intenta defensar allò que és seu.

4 Deia Lenin:

5 *“Però la lluita contra l’“aristocràcia obrera” la sostenim en nom de la massa obrera i per*
6 *a posar de la nostra part, la lluita contra els caps oportunistes i socialxovinites la portem*
7 *a terme per conquerir la classe obrera. Seria neci oblidar aquesta veritat elementalíssima i*
8 *més que evident. Però tal és, precisament, l'estupidesa en què incorren els comunistes*
9 *alemanys "d'esquerra", els quals dedueixen del caràcter reaccionari i contrarevolucionari*
10 *dels capítosts dels sindicats la conclusió que cal ... sortir dels sindicats!!, renunciar a*
11 *actuar-hi! Crear formes d'organització obrera noves, inventades! Una estupidesa tan*
12 *imperdonable que equival al millor servei que els comunistes poden prestar a la burgesia.*
13 *(...)*

14
15 *Per saber ajudar "les masses" i conquerir la seva simpatia, la seva adhesió i el seu suport,*
16 *no cal témer les dificultats, les cicaterías, les travetes, els insults i les persecucions pels*
17 *"caps" (que, sent oportunistes i socialxovinites, estan en la major part dels casos en*
18 *relació directa o indirecta amb la burgesia i la policia) i actuar sense falta allà on estiguin*
19 *les masses. S'ha de saber fer tota mena de sacrificis, vèncer els majors obstacles per fer*
20 *una propaganda i agitació sistemàtica, tenaços, perseverants, pacients precisament a les*
21 *institucions, societats i associacions, per reaccionaris que siguin, on es trobi la massa*
22 *proletària o semiproletària.”*

23 Avui dia els sindicats majoritaris tenen la major part de la classe obrera sindicada i la seva
24 línia sindical és garantia de derrota de la classe obrera. Si bé no són estructures on el nostre
25 objectiu principal sigui la recuperació d'una línia sindical, la nostre acció i militància en
26 sindicats reaccionaris i pactistes és quelcom fonamental per combatre la influència de la
27 burgesia en el si d'aquestes organitzacions de masses. Mai hem d'intentar crear “sindicats
28 roigs” que divideixin la classe.

29 En un sentit estrictament ideològic, pot ser tranquil·lament que hi hagi una confluència
30 política plena entre les basses i les cúpules. Per molta confluència subjectiva, això no vol
31 dir en un sentit objectiu que els interessos de la classe obrera i de l'aristocràcia obrera
32 siguin els mateixos.

33 Per això els comunistes tenim el deure d'exercir la nostre influència i direcció política en
34 els sindicats majoritaris per molt reaccionaris que aquests siguin ja que són una eina de la
35 classe obrera per encarar el combat per les seves condicions de vida. Si la disposició en la
36 lluita és errònia, la nostra feina és canviar-la.

37 Un exemple actual i remarcable en el qual, dins del sindicalisme majoritari, tot i les
38 traïcions de les cúpules, és mostra una forma de fer sindicalisme de classe i combatiu són,
39 per exemple, els casos de les plantilles de CocaCola de Madrid i de Panrico de Santa

1 Perpètua de la Mogoda on la majoria dels treballadors eren i són afiliats a Comissions
2 obreres.

3 **3.2 El sindicalisme minoritari**

4 El sindicalisme minoritari és quelcom molt heterogeni, però es caracteritza per un nivell de
5 afiliació relativament baix.

6 Per una banda tenim el sindicalisme professional o corporatiu amb unes característiques
7 similars als del sindicalisme majoritari però amb la gravetat de que fracciona molt més al
8 conjunt de la classe obrera. És el cas, per exemple, dels sindicats d'infermeres, metges o
9 d'un centre de treball concret.

10 Per altre banda, tenim el sindicalisme de tradició anarcosindicalista. L'exemple més clar és
11 la CGT (aquesta ha tingut històricament un component molt menys sectari que la CNT
12 obrint-se a treballadors que no tenen perquè compartir els principis àcrates). Aquest
13 sindicat ha tingut en alguns casos moments molt lloables a Catalunya com la vaga dels
14 treballadors del TMB, i realitza un tipus de treball que intenta ser alternatiu i clarament
15 superior al dels sindicats majoritaris. Malgrat la seva combativitat en alguns casos, lluny
16 estan de ser sindicats de classe tal i com ens agradarien als i les comunistes per molts
17 motius. Els principals és, precisament, el comportament sectari en vers els sindicats
18 majoritaris, als que confronten per "sobrepasar-los", i les conseqüències en la divisió de la
19 classe treballadora que aquest fet suposa. Aquesta dinàmica només pot beneficiar a
20 l'enemic de classe, situació que hem vist per exemple, en casos com el boicot d'algunes
21 seccions de la CGT en les últimes vagues generals.

22 A més a més, molts dels seus dirigents promouen una lluita que sobrepassa la lluita
23 sindical, intentant que l'estructura sindical tingui un paper que no li pertoca i converteix a
24 la pràctica, el sindicat en un Sindicat - Partit que confon les tasques d'un i l'altre i desvia
25 l'atenció al provocar tot tipus d'equivocs en la lluita obrera i sindical. En el cas de la CGT,
26 aquest sindicat ha establert una confluència amb les estructures i tesis petitburgeses i
27 anticomunistes del 15-M o les mares interclassistes.

28 Finalment també tenim el sindicalisme alternatiu format per organitzacions bastant
29 minoritàries com COBAS, COS o IAC. Aquests sindicats tenen un perfil més combatiu,
30 però a la vegada cauen en diverses desviacions com és el cas, per exemple, de la IAC, que
31 defensa conceptes anti-obreristes com la "vaga ciutadana de consum".

32 Malgrat aquests defectes, el nostre treball en el sindicalisme minoritari és indubtable,
33 sobretot en els centres on aquests tenen un caràcter de masses i juguen un paper important
34 en la lluita de certes sectors de la classe obrera.

35 **3.3 La necessària centralitat del MOS en el PC**

36 El Partit Comunista sempre ha estat el partit de la classe obrera amb una implicació
37 especialment important en els sectors estratègics de l'economia. Qüestions com la cura

1 perquè la composició de classe fos majoritàriament proletària és una preocupació històrica
2 dels comunistes i també d'aquest Partit.

3 En el “*Nuevo Rumbo*”, s’anunciava com un dels punts més destacables del II Congrés del
4 PCPE orgullós una majoritària presència de proletariat industrial. En la IV Conferència del
5 PCPC es deia “*La classe obrera que treballa en els sectors industrials i de la construcció,*
6 *en la transformació de la economia, han vist reduït considerablement el seu número, però*
7 *segueix sent el grup més avançat*³”.

8 Però la informació dels punts anteriors mostren una situació gens favorable cap a la classe
9 obrera, el seu nivell de consciència actual, la seva disposició de forces i el seu grau de
10 combativitat general.

11 El treball dins del moviment obrer és un treball complex d’abordar, molt més que el
12 moviment estudiantil. El treball en el MOS comporta moltes vegades uns fracassos que no
13 solen tenir, per exemple, els moviments de solidaritat internacional.

14 A dia d’avui circula l’opinió que la classe obrera industrial ha minvat en importància
15 social. Altres moviments socials i certs grups polítics semblen atacar de manera frontal els
16 vells esquemes que situen en la centralitat política a la classe obrera. Llavors d’on prové la
17 posició històrica dels i les comunistes sobre la importància de la classe obrera?

18 Per saber del cert quina ha de ser la nostra postura convé remarcar el perquè, històricament,
19 els comunistes hem defensat la centralitat del moviment obrer i sindical en la nostra
20 intervenció de masses per saber del cert si aquesta postura és caduca o no.

21 La tesis fonamental del Marxisme-Leninisme és que la classe obrera és el subjecte del
22 canvi històric en el capitalisme. Atacar això és defensar la tesis més revisionista, ja que
23 ataca la tesis fonamental del moviment comunista sobre la necessària dictadura del
24 proletariat i la superació revolucionària del capitalisme.

25 La base d’aquesta postura es troba en la pròpia base i lògica del capitalisme.

26 Tota la història de la humanitat (escrita) és la història de la lluita de classes i aquesta lluita
27 de classes té un vincle fonamental amb l’existència d’un excedent en la producció social.

28 Les persones necessitem aliments, roba i una llar per sobreviure. Fa molts anys, la societat
29 només era capaç de produir el mínim per subsistir de manera que no hi havia excedent
30 material. Tot el que produïa era el que es consumia i la divisió de classes i les injustícies
31 socials eren desconegudes. Fins que no hi va haver un excedent material, no hi van haver
32 classes socials que establissin unes relacions de producció determinades i l’expropiació
33 d’aquest excedent. És a dir, en el moment en que la societat és capaç, per l’avenç tècnic i
34 organitzatiu, de produir més productes dels que necessita per subsistir comença una lluita
35 per l’apropiació d’aquest excedent material i comença l’exploatació d’una classe social
36 sobre l’altre.

3 Aclariment: avançada políticament respecte a altres capes socials.

1 Marx deia que la base del sistema capitalista és que el capitalista paga un sou al treballador,
2 però el capitalista es queda tot el que produeix l'obrer. El valor del sou és igual al que al
3 treballador li costa viure i tenir fills, costea la reproducció de la capacitat social de
4 treballar de la classe obrera.

5 El treballador produeix més valor del que se'l pagarà amb el seu sou i la diferència entre el
6 seu sou i el que produeix és la plusvàlua que es queda el capitalista. La plusvàlua és el
7 valor que l'obrer produeix un cop ha reproduït un valor igual al que costa la seva
8 reproducció en tant que obrer (la força de treball pagada en sou). La producció de
9 plusvàlua és la base del Capital i la seva acumulació. El Capital és una relació d'explotació
10 entre el burgès i l'obrer on aquest últim s'enriqueix a costa del segon.

11 La contradicció entre Capital i treball és el caràcter cada cop més social del treball (més
12 obrers treballant per un mercat social comú) i l'apropiació privada del resultat d'aquet
13 treball. Aquesta contradicció té l'expressió fonamental en la contraposició antagonica
14 d'interessos entre obrer i patró.

15 Tots aquests elements no tenen sentit sinó es produeix quelcom material, riquesa palpable,
16 excedent material. A un socorrista de piscina no se li extreu plusvàlua al generar
17 "seguretat" de caire immaterial⁴.

18 L'explotació, explicada breument, és la base de la misèria de l'obrer. Aquell que tot ho
19 produeix només té dret a percebre el que tant sols regenerarà la seva capacitat de treballar a
20 fi de seguir sent explotat pel patró. Però aquesta també és la base de la superació del
21 capitalisme. La relació capitalista d'explotació s'ha de confrontar dintre de la seva lògica i
22 com a superació d'aquesta. Això és una llei fonamental de la dialèctica. La misèria en el
23 capitalisme és la base de l'emancipació de la classe obrera.

24 Aquesta tesis ha estat àmpliament atacada per tota la intel·lectualitat petitburguesa fins i tot
25 amb disfresses pseudo-marxistes. Per això el PC sempre han situat al proletariat, al
26 moviment obrer i sindical com la base de la confrontació amb el patró. Aquest sempre ha
27 basat en el lloc de treball la seva centralitat política. La nova societat naixerà de les
28 entranyes de la bella societat i per fer-ho s'ha d'erigir la base de la organització on es crea
29 la riquesa i s'explota al treballador. Crear cèl·lules comunistes en els sectors estratègics de
30 l'economia sempre ha estat una tasca fonamental, ha estat sempre la base de la possibilitat
31 d'emancipació que persegueix el Partit Comunista.

32 Pedro Checa, Secretari d'organització del PCE durant la Guerra civil espanyola, deia a
33 "*Què és i com funciona el Partit Comunista*":

4 "Econòmicament s'ha d'entendre per proletari res més que l'obrer assalariat que produeix i valora« capital (...)" Marx, El capital Llibre 1.

"Treball productiu és únicament aquell que produeix capital. No és absurd, pregunta per exemple el senyor Sènior (o una altra cosa per l'estil) que el fabricant de pianos ha de ser un treballador productiu, però no així el pianista, encara que sense el pianista el piano seria un nonsens? Però així és, exactament. El fabricant de pianos reproduceix capital; el pianista canvia el seu treball només per un revenue. Però el pianista produeix música i satisfà el nostre sentit musical no produeix, llavors, en certa manera? In fact, ho fa: el seu treball produeix alguna cosa, però no per això és treball productiu en sentit econòmic, de la mateixa manera que no és productiu el treball del orat que produeix fantasmagories (...) Amb això s'admet ja que només és productiu el treball que produeix capital, i per tant el treball que no ho fa, per útil que pugui ser - de la mateixa manera pot ser dañino- no és productiu per a la capitalització (...)" Marx, Grundrisse

1 *"La força principal del moviment deia Lenin resideix en les organitzacions dels obrers a*
2 *les grans fàbriques i tallers, perquè aquestes agrupen la part predominant de la classe*
3 *obrera, no només pel seu nombre, sinó per la seva influència, el seu desenvolupament i per*
4 *la seva capacitat de lluita. Cada fàbrica ha de ser una fortalesa.*

5 Això no ve donat perquè el proletariat sigui la majoria social, sinó perquè són aquells que
6 incrementen el capital, perquè el capitalista no pot viure sense ells però ells si poden viure
7 sense el capitalista.

8 El proletariat és la base de la revolució i la seva punta de llança, Lenin a *"Una gran*
9 *iniciativa?* deia:

10 *"Només una classe determinada, és a dir, els obrers urbans i en general els obrers fabrils,*
11 *els obrers industrials, estan en condicions de dirigir tota la massa de treballadors i*
12 *explotats en la lluita per enderrocar el jou del capital, en el procés mateix del seu*
13 *enderrocament, en la lluita per mantenir i consolidar el triomf, en la creació del nou règim*
14 *social, del règim socialista, en tota la lluita per la supressió completa de les classes."*

15 És aquesta qualitat el que el fa ser la clau per la superació del capitalisme i, en torn, ell
16 crear una alternativa que superi aquest sistema explotador.

17 L'estudiant d'extracció petit burgesa més radical sempre serà menys revolucionari que
18 l'obrer més conservador. El Partit comunista té la tasca de fer possible que l'obrer
19 conservador o reaccionari passi a ser revolucionari. A la vegada, aquesta és la base de
20 l'aliança de classes i la composició proletària d'un Front més o menys ampli.

21 Marx i Engels al Manifest Comunista ja deien:

22 *"De totes les classes que avui s'oposen a la burgesia, només el proletariat és una classe*
23 *autènticament revolucionaria. Les altres classes decauen i s'extingeixen amb la gran*
24 *indústria; el proletariat, en canvi, n'és el producte més genuí".*

25
26 En *"Les eleccions a l'assemblea constituent"* va dir:

27 *"En qualsevol país capitalista, la força del proletariat és incomparablement major que la*
28 *seva proporció numèrica, en la massa general de la població. I això és així perquè el*
29 *proletariat domina econòmicament al centre i en el nervi de tot el sistema econòmic del*
30 *capitalisme, i també perquè, sota el capitalisme, el proletariat expressa, econòmicament i*
31 *políticament, els veritables interessos de la immensa majoria dels treballadors. Per això,*
32 *fins i tot quan constitueix una minoria de la població (o quan la seva avantguarda*
33 *conscient i veritablement revolucionària constitueix una minoria de la població), el*
34 *proletariat és capaç de derrocar la burgesia i de guanyar-se després molts aliats entre*
35 *aquesta massa de semiproletaris i petits burgesos que abans no s'hauria manifestat mai a*
36 *favor del domini del proletariat, que abans no comprendria les condicions i les tasques*
37 *d'aquest domini ia la qual només la seva experiència ulterior ha de convèncer que la*
38 *dictadura del proletariat és inevitable, encertada i necessària."*

1 El Partit comunista no és el Partit del poble, el PC és el Partit del proletariat, el que
2 representa la seva consciència revolucionària, tot i que en la defensa dels interessos del
3 proletariat també defensa els interessos de tot el poble.

4 Hem dit que la classe obrera a dia d'avui no confronta bé la batalla de la lluita de classes,
5 està impregnada de les idees del enemic, les lluites espontànies les fa malament, moltes
6 vegades ni realitza cap tipus de lluita... però canviar aquest fet subjectiu és tasca dels
7 comunistes. Al "Què fer?" Lenin deia:

8 *"A l'obrer se li pot dotar de consciència política de classe només des de fora, és a dir, des*
9 *de fora de la lluita econòmica, des de fora del camp de les relacions entre obrers i patrons.*
10 *L'única esfera que es poden extreure aquests coneixements és l'esfera de les relacions (...)*
11 *de totes les classes entre si (...) "Cal anar als obrers". Per aportar als obrers coneixements*
12 *polítics (...)"*

13 Aquesta és la nostre tasca fonamental.

14 Com diem això és independent del número dels obrers a la societat o independent de que
15 molts treballadors avui dia tinguin una feina improductiva en un sentit material i per tant en
16 un sentit estricte no generin plusvàlua.

17 Defensarem un treball exclusiu en el proletariat industrial "clàssic"? No. Tota la classe
18 obrera improductiva té les mateixes condicions d'explotació que la fracció productiva: està
19 a sou del patró, rep les mateixes agressions en quan salari i en quan a retallades en els drets
20 laborals i socials.

21 Defensarem un treball exclusiu amb les capes treballadores sense escoltar i lluitar a altres
22 capes socials? No. La resta de les capes socials i sectors populars no tenen capacitat de
23 direcció de cap procés històric però sota l'estela de la classe obrera pot veure acabat el seu
24 procés d'empobriment dins del capitalisme, aquesta és la base de la composició popular de
25 la nostre proposta d'aliança de classes que arrela històricament amb les tesis de la
26 Komintern.

27 No establim cap exclusivisme, hem de tenir ven clar quina és la classe que és la punta de
28 llança del projecte cap al socialisme però en la nostre pràctica política diària hem de saber
29 trobar allò que uneix al proletariat a altres capes més que el que els separa. El que ens
30 marca que només el proletariat sigui la base de la revolució és:

- 31 - Que hem d'adquirir com a Partit les característiques del proletariat.
- 32 - Que ha de ser prioritari el desenvolupament de la influència partidària en els sectors
33 estratègics de l'economia.

34 Que en el Front Obrer i Popular pel Socialisme, el front més important del Partit és el
35 Moviment Obrer i Sindical.

4. La intervenció partidària

El marxisme-leninisme concep la major importància del Partit Comunista com a representant conscient del moviment polític per la presa del poder per part de la classe obrera

Deia Engels:

“El proletariat no pot conquerir el poder polític -única porta a la societat nova- sense una revolució violenta. Per a què el dia decisiu, el proletariat sigui suficientment fort per a vèncer -i això, Marx i jo ho vam defensar des de 1847- és necessari que formi un partit autònom, separat de tots els demés i enfrontats a tots, un partit de la classe conscient de ser-ho.”

Només la intervenció del Partit Comunista farà que el proletariat tingui la consciència que li pertoca com a punta de llança de la revolució. Només un treball íntim i de fusió amb la classe obrera donarà sentit a la proposta d’aliança de classes que representa el Front Obrer i Popular pel Socialisme.

En el 9è Congrés del PCPE s’abandona la formulació tradicional del Front d’Esquerres i es comença a teoritzar la formulació del Front Obrer i Popular pel Socialisme. El PCPC, en el seu I Congrés, accepta aquesta tesi política i reforça d’una manera especial una comissió de Moviment Obrer i Sindical per posar-se en rumb directe cap a la creació dels Comitès per a la Unitat Obrera a Catalunya.

El FOPS significa una aliança entre els camperols, petits productors, sectors professionals i la petita burgesia empobrida i proletaritzada, sector tots ells anomenats capes populars que, junt amb la classe obrera, coincideixen en una política antimonopolista i antiimperialista determinada com a resposta a la situació creada pel capitalisme en la seva fase imperialista. Aquesta aliança es dirigeix cap a la conquesta del socialisme sense concebre passos entremetjats entre la fase actual de desenvolupament de l’imperialisme i el poder obrer.

En aquesta aliança, i per això l’ordre de les seves sigles, la classe obrera és l’element fonamental que articula i cohesiona tot el front pel fet de ser la que aporta l’únic element revolucionari. La classe obrera és l’únic subjecte polític amb capacitat de canvi pel seu rol de classe explotada, i les capes populars són, objectivament, aliades de la classe obrera perquè en el procés de concentració del capital i de tendència al monopolisme van quedant marginades política i econòmicament de forma inevitable i això, les condueix irremissiblement a la necessitat de cercar una aliança amb l’única classe revolucionària.

El Partit Comunista, com el màxim destacament d’avantguarda de la classe obrera, té la missió d’articular i dirigir el FOPS. En l’actual situació del PCPC, un partit en creixement, però encara jove, cal dirigir-se prioritàriament a la construcció del Front Obrer i materialitzar-lo en la constitució i articulació dels Comitès per a la Unitat Obrera com a proposta estratègica organitzativa en el Moviment Obrer i Sindical.

1 Per a la construcció dels CUO, procés que ja hem iniciat fa més d'un any, el Partit es troba
2 amb una sèrie de dificultats producte de la seva situació. Ens referim a la manca de
3 cèl·lules en centres de treball i a la manca de quadres obrers. Sovint ens trobem amb una
4 situació complexa i complicada perquè la manca de quadres obrers i presència directa en
5 centres de treball ens dificulta el treball partidari en el Moviment Obrer i Sindical, i així,
6 aquesta activitat militant acaba quedant força relegada.

7 Cal doncs, trencar aquest cercle viciós i llançar-se a l'ofensiva en el treball de MOS,
8 articulant un discurs clar i dedicant-hi gran quantitat d'energies partidàries encara que, en
9 un primer moment, la major part de les nostres intervencions siguin de tipus indirecta. Hem
10 de ser conscients que la importància capital d'organitzar el Partit en el centre de treball,
11 empresa o sector deriva:

- 12 - De la missió històrica de la classe obrera com a subjecte revolucionari, força motriu
13 i dirigent de la revolució socialista i de la construcció d'una societat sense classes:
14 el socialisme-comunisme. Com a productora directa de la riquesa, pel seu paper
15 revolucionari, per l'explotació de la qual n'és objecte i per ser força organitzada i
16 concentrada, particularment en les grans empreses, el proletariat es col·loca de
17 manera natural en l'avantguarda de la lluita obrera contra la societat capitalista.
- 18 - De la pròpia naturalesa del Partit Comunista com a partit de la classe obrera, com a
19 secció organitzada, conscient i avançada, cridada a dirigir-la en la seva lluita contra
20 l'explotació capitalista i el seu sistema de dominació.
- 21 - Del caràcter de l'època: sense un Partit Comunista fort i amb posicions
22 científicament elaborades, no és possible la recuperació i reagrupament del
23 moviment obrer i popular i del seu pol classista, la seva resistència davant
24 l'ofensiva brutal del capital, l'organització de la classe obrera per les dures
25 confrontacions que s'aproximen i per a la presa del poder. L'estructura organitzativa
26 i el funcionament del Partit estan determinats pels seus objectius estratègics i el seu
27 caràcter obrer i revolucionari.

28 **4.1 La nostra intervenció en el MOS**

29 La cèl·lula és el suport partidari essencial per a promoure, orientar i desenvolupar la lluita i
30 l'acció de masses, és l'organització de base del Partit, és l'eslavó fonamental que lliga el
31 Partit amb la classe obrera.

32 És fonamental que en cada empresa i lloc de treball prioritari actuï una cèl·lula del Partit, ja
33 que només això permet concretar els objectius del treball partidari. En les empreses
34 prioritàries això ha de ser un objectiu a aconseguir a la pràctica en el més curt espai de temps
35 possible, concentrant així totes les energies i els mitjans disponibles.

36 Tot i que les cèl·lules territorials tenen una gran importància, hem de prioritzar el criteri
37 social-classista sobre el territorial:

- 1 - Perquè és en les empreses on es desenvolupa i es concreten les relacions socials de
2 producció i la contradicció principal entre capital i treball.
- 3 - Perquè és on s'estableixen els llaços col·lectius basats en la posició comuna que
4 ocupen els treballadors i treballadores en les relacions de producció, és on es
5 desenvolupa l'acció col·lectiva per interessos i drets econòmics i laborals, salari i
6 condicions de treball en front a la repressió patronal.
- 7 - Perquè a les empreses, particularment en les accions col·lectives contra l'explotació
8 i la repressió patronal és on millor es va comprnent el paper i la força de la unitat i
9 l'organització, la importància de la lluita per les reivindicacions concretes que
10 uneixen els i les treballadores i, al mateix temps la necessitat de dotar-les de
11 direcció política sota un programa revolucionari d'emancipació de la classe del jou
12 capitalista.
- 13 - Perquè és, a més a més, en els llocs de treball on els i les treballadores passen la
14 major part del seu temps.

15 Per tot això, el centre de treball és l'àmbit on millor i de forma més natural es desenvolupa
16 la consciència de classe i com a conseqüència, la cèl·lula d'empresa és la més important
17 organització de base del Partit.

18 En el moment actual, però, el Partit no té cap cèl·lula sectorial, totes són territorials, però
19 com ja hem dit, cal trencar el cercle viciós en el que ens trobem, i l'única manera de fer-ho
20 és planificant i organitzant un treball en el MOS des de l'àmbit territorial per, poc a poc,
21 anar implementant la nostra presència en centres de treball.

22 Les cèl·lules territorials han de treballar per a planificar i ajudar les intervencions directes
23 que efectuïn els i les camarades en els seus centres de treball, han de dur a terme
24 intervencions indirectes en els centres de treball del seu àmbit territorial i, en un moment
25 donat, han de poder reforçar intervencions indirectes d'un àmbit territorial superior.

26 Aquest tipus d'accions ja les hem efectuat anteriorment, no estem inventant res de nou. Ho
27 hem vist a Lleida amb la vaga d'Atento, al Vallès amb la intervenció a Panrico i al
28 Barcelonès intervenint als piquets de Panrico al ZAL o en altres lluites que s'han
29 desenvolupat durant el darrer any (Ensenyament públic, Restauradors de Sant Pau,
30 Cotronic, RENFE-ADIF...).

31 En la situació actual és molt difícil actuar en un centre de treball si no és a partir d'un
32 conflicte. Però ha de ser a partir d'aquests que la classe treballadora vagi comprnent la
33 necessitat d'actuar de forma constant i sostinguda i no només en els moments puntuals de
34 conflicte obert. A més un comunista que ha explicat i pronòstic problemes en un centre de
35 treball, si ha parlat amb els treballadors sobre els conflictes que vindran, quan el conflicte
36 esclata parteix d'una major legitimitat.

1 Independentment del tipus d'intervenció que fem (directa, semidirecta o indirecta) hi ha
2 una sèrie d'elements que el i la militant comunista sempre han de tenir en compte durant un
3 conflicte obrer per elevar la consciència dels i les seves companyes de classe en cada centre
4 de treball.

5 A l'hora de planificar una intervenció en un centre de treball i dur-la a terme, les cèl·lules
6 han de tenir en compte els següents elements polítics:

7 - *De la reivindicació concreta a la proposta estratègica*

8 Hem de saber explicar de manera científica i pedagògica les arrels profundes de
9 l'explotació capitalista i els seus mecanismes d'una manera rigorosa, però sempre apegant-
10 nos i partint de les condicions de vida i lluita concretes de la classe obrera amb la qual
11 compartim barricada. Desviar-nos, encara que sigui un mil·límetre, d'aquesta realitat
12 concreta amb qüestions excessivament abstractes o de realitats massa allunyades, només
13 pot ser contraproduent en la nostra tasca propagandística. Tota elevació política no
14 comença per la teulada, sinó pels fonaments dels problemes concrets i les reivindicacions
15 immediates de cada centre de treball.

16 Per això, una tasca fonamental és conèixer els problemes que tenen els treballadors,
17 conèixer i aprendre de les seves reflexions del dia a dia i abanderar aquestes
18 reivindicacions com a punt de partida de l'elevació de consciència.

19 Això sí, hem de fer propaganda intensiva sobre el fet que, en el sistema capitalista no hi ha
20 sortida per a la classe obrera i plantejar, partint de la lluita concreta, la necessitat d'avançar
21 en una articulació organitzativa classista cada cop més forta amb l'horitzó de la conquesta
22 d'un món regit per la classe obrera.

23 No hi ha una muralla xinesa entre les reivindicacions concretes i la nostra proposta
24 estratègica Del dia a dia hem de treure'n les oportunitats per desplegar els nostres anàlisis.
25 Per exemple:

- 26 - Si la policia reprimeix, denunciem el caràcter classista de l'Estat.
- 27 - Si als obrers els hi volen baixar el salari, ho analitzem per les dinàmiques de
28 l'augment de l'explotació de la classe obrera en el marc d'un augment de la
29 composició orgànica del capital i, per tant, de la taxa de guany.
- 30 - Si a l'assemblea se li posa traves per part de la patronal i el govern, diem que això
31 no passaria si l'assemblea fos el màxim òrgan de decisió de tota la societat, si
32 comptéssim amb el poder obrer.

33 En cap cas, mai tendirem a plantejar que ni els problemes fonamentals ni les solucions
34 provenen de qüestions conjunturals de l'empresa (mals gestors, corrupteles, etc.), sinó per
35 les dinàmiques generals i necessàries de les podrides relacions de producció capitalistes en
36 l'actual moment de descomposició general del sistema.

1 - *El sindicat, l'assemblea obrera i la democràcia obrera*

2 Les dos premisses principals en aquest àmbit són:

- 3 - L'afiliació i el compromís militant en les organitzacions sindicals existents, així
4 com la planificació d'aquest treball per part del Partit.
- 5 - La direcció col·lectiva del Partit en vers a la tasca de crear Comitès per a la Uniat
6 Obrera.

7 Els comunistes hem de sortir de l'anonimat, defensar a tot arreu la nostra proposta: entre
8 companys i companyes de feina, parlant de les circumstàncies que ens fan estar en l'actual
9 situació i organitzant els treballadors en les lluites concretes per encarar la victòria.

10 Tot militant ha d'estar afiliat a un sindicat, posant a criteri col·lectiu la seva intervenció en
11 el Moviment Obrer i Sindical en general i en el seu centre de treball en concret. L'afiliació
12 sindical es realitza en base a l'anàlisi concret de cada camarada:

- 13 - Cada camarada ho fa en base a criteris col·lectius de l'organització i no individuals.
- 14 - S'ha de planificar aquesta afiliació sindical en base a les necessitats conjunturals de
15 la intervenció del Partit.
- 16 - És necessari actuar dins del sindicat com a comunistes, traslladant la línia del Partit.
- 17 - La participació en sindicats no es confront amb el treball en els CUO, sinó que es
18 complementa.

19 El sindicalisme és una eina vàlida per a organitzar la classe obrera i les seves lluites. És
20 molt important que els i les militants comunistes estiguem afiliats a un sindicat, que si les
21 condicions ho permeten ens convertim en quadres sindicals del nostre centre de treball i
22 que potenciem l'afiliació sindical entre les plantilles obreres.

23 Els sindicats són eines de combat i organització de la classe obrera perquè la unifiquen i li
24 atorguen capacitat de mobilització. Així hem de saber combatre la propaganda burgesa
25 antisindical perquè, tot i que les cúpules sindicals puguin ser pactistes i conciliadores, tot
26 discurs que vagi en la direcció d'atacar el sindicalisme, en realitat el que busca és atacar la
27 capacitat organitzativa de la classe obrera per a tenir-la individualitzada i anul·lada.

28

29 L'antisindicalisme acostuma a presentar-se amb una suposada màscara progressista i
30 regeneracionista i, fins i tot, revolucionària. Les postures anti-sindicals acostumen a fer una
31 aparent crítica concreta a les cúpules per reformistes, pactistes i corruptes, però realment
32 acaba sent una crítica contra tota la capacitat combativa que hi pugui haver entre les
33 diferents seccions sindicals, comitès d'empresa o afiliació. Posem per exemple un cas
34 concret: la vaga de Panrico. Alguns dels treballadors d'aquesta empresa s'han sentit traïts, i
35 amb raó, pel seu sindicat, CCOO. Així, alguns han decidit canviar de sindicat i passar-se a
36 la CGT. És pot ser la CGT un sindicat millor que CCOO? I millor en quin sentit? En

1 capacitat d'arribar a la majoria obrera? En capacitat d'organitzar vagues? En capacitat
2 d'incidir en la contradicció capital - treball? En termes absoluts no. Aquests treballadors
3 haurien de crear un nou sindicat, aïllat de la resta de la classe treballadora? No. El
4 problema d'aquests treballadors, com tants d'altres, és que encara no han arribat a elevar
5 prou el nivell de consciència com per entendre que el sindicat per si sol no serà una eina
6 revolucionària. Com ja hem analitzat anteriorment, el sindicats lluiten per les millores
7 concretes i immediates dins dels marges del sistema i són entitats fàcilment permeables per
8 la ideologia dominant.

9 La feina dels i les comunistes en el sindicats és participar-hi per arribar al màxim d'obres i
10 obreres, per a dirigir-los en les lluites i per a elevar la consciència de classe i augmentar les
11 cotes d'organització.

12 Els i les comunistes no hem d'entrar en les pugnes entre sindicats o en discursos per veure
13 quin és més reformista que l'altre, sinó que, mitjançant el treball sindical en el sindicat que
14 millor s'escaigui en cada cas, hem d'incidir en la direcció de crear un referent transversal a
15 tots els sindicats amb una clara vocació de classe i unitària.

16 Més enllà del sindicat, de forma natural, els i les obreres tendeixen a unir-se quan veuen
17 una clara agressió per part de la patronal del seu lloc de treball. En la situació actual de
18 desorganització massiva de la classe obrera, quan es produeix un conflicte concret en un
19 centre de treball ens podem trobar que siguin els sindicats i el propi comitè d'empresa els
20 qui organitzin la plantilla per fer front a les agressions. Ara bé, moltes vegades el que
21 succeeix és que es generen assemblees espontànies davant la inacció passada dels delegats
22 sindicals en concret i de la plantilla en general.

23 A l'hora de respondre una agressió de la patronal, hi hagi un sindicat fort, dèbil o
24 inexistent, l'assemblea obrera i el sindicat no són estructures ni antagòniques ni
25 contraposades.

26 Sigui un cas o l'altre, els i les comunistes hem d'aportar l'element de la unitat obrera per
27 sobre de sigles sindicals, concepcions ideològiques, creences, qüestions de gènere, raça o
28 nació. El que hem de fer, a banda de la nostra afiliació, és intentar unir la classe obrera i,
29 per tant, potenciar l'assemblea obrera com a màxim òrgan de decisió i gestió en la defensa
30 dels interessos de classe, i aquest element cal potenciar-lo en la direcció de fomentar el
31 concepte de democràcia obrera, del Poder Obrer.

32 Quan els i les obreres veuen que l'empresa no funciona sense el seu treball i veuen que qui
33 decideix és l'assemblea obrera comencen a entendre on resideix la veritable democràcia.
34 Quan les assemblees que es conformen durant un conflicte puntual perduren passat aquest
35 significa això que s'ha elevat la consciència de la plantilla, encara que es pateixin èpoques
36 de reflux i que en disminueixi el nombre d'assistents. Si l'assemblea obrera perdura, la
37 classe obrera va comprenent que el model de democràcia burgesa no la representa i que és
38 a partir del centre de treball on es decideix el rumb de la societat.

1 L'assemblea obrera cohesiona les plantilles, que en èpoques de desunió i desorganització es
2 debaten en qüestions personals, en amiguismes o rancúnies. El conflicte amb la patronal
3 permet la unitat obrera i aquesta al situar la contradicció de classe al capdavant supera
4 manies personals, de gènere, de raça o d'equip de futbol i permet l'adveniment d'una
5 cohesió que avant posa els interessos de classe per sobre de tot.

6 En el següent pas, cal intentar potenciar la unió de les assemblees de diferents centres de
7 treball, d'empresa, de subsector, de sector, etc, i anar creant la democràcia obrera que
8 servirà com a base de la construcció de la dictadura del proletariat sobre la classe burgesa.

9 Totes aquestes assemblees sota la direcció del Partit Comunista són el referent classista que
10 hem de construir: els CUO.

11 - *La vaga, els piquets, el comitè de vaga i altres eines durant un conflicte obert*

12 La vaga ha de servir per entendre que sense el treball de l'obrer, no hi ha producció ni és
13 mou un engranatge, que sense nosaltres la burgesia no existiria, però que sense la burgesia
14 nosaltres si existirem. La vaga és una acció col·lectiva on el conjunt de la classe obrera és
15 més conscient de la seva força.

16 És durant les vagues quan més es forja la consciència de classe i en els moments en què
17 destaquen els elements més conscients de la classe. És durant les vagues quan la gent pren
18 partit, es posiciona, s'implica i aprèn a combatre l'enemic de classe. És el moment en què,
19 producte de la tensió, si aquesta es canalitza adequadament, es pot generar més cohesió de
20 grup i la classe obrera s'autoidentifica enfront de l'enemic.

21 Per a què això passi la vaga ha d'estar ben organitzada i ha de ser efectiva, és a dir, que ha
22 de fer mal a la patronal i ha de servir per elevar el nivell de consciència de la classe obrera.
23 Una vaga espontània, mal organitzada, sense direcció ni orientació clara i sense una
24 majoria que la segueixi tindrà una elevadíssima probabilitat de convertir-se en més
25 contraproductent que beneficiosa.

26 Per tant, s'ha d'incidir en l'organització de l'assemblea obrera com a màxim òrgan de
27 decisió, en la creació de comitès de vaga com a dirigents del conflicte concret, en mesures
28 de suport econòmic com la caixa de resistència i en la creació de piquets per a defensar-se
29 dels atacs de la patronal i per a crear elements de cohesió entre la plantilla en vaga i entre la
30 classe obrera en general.

31 Però tots aquests elements han d'anar en la direcció d'elevat la consciència de la classe
32 treballadora i, per tant, el i la militant comunista han de saber lligar els elements més bàsics
33 i concrets amb les idees més elevades i de ruptura amb el sistema capitalista es guanyi o es
34 perdi una batalla. Sempre voldrem que la classe obrera guanyi totes les batalles concretes
35 però en un sentit revolucionari és més valuós que es perdi una batalla concreta elevat la
36 consciència que es guanyi però això no suposi un enfortiment de les postures
37 revolucionaries. Ara bé no hi ha una separació fictícia entre la lluita del dia a dia i la nostre
38 proposta revolucionaria.

1 A banda dels problemes econòmics que es puguin generar a la patronal en un moment de
2 conflicte, el que més inquieta a la patronal es veure incrementar la capacitat organitzativa
3 de la classe obrera per aturar la producció i anar creant un referent autònom de la classe
4 obrera. En aquest sentit la patronal i els seus mitjans de comunicació sempre miraran de
5 paraitzar els elements més organitzats en les situacions de conflicte, per exemple intentant
6 desprestigiar la vaga, però mostrant-se a favor de les manifestacions: *Juan Rosell asseguró*
7 *que “hubiese sido mucho mejor” convocar una manifestación y no una huelga.*⁵

8 Les mobilitzacions al carrer són importants perquè visualitzen el conflicte i sobretot perquè
9 tensen i cohesionen les plantilles obreres, però una manifestació obrera sense vaga no és
10 gaire efectiva. De la mateix manera que una vaga sense piquets, una vaga en què la
11 plantilla obrera es quedi a casa, no permet una elevació de la consciència i està destinada al
12 fracàs.

13 El piquet és una de les millors eines per defensar els interessos de la classe obrera durant
14 una vaga. El piquet és l'element principal i dinamitzador que protegeix la vaga, que
15 contraresta l'acció repressiva de la patronal, que combat l'esquirolatge, que atura la
16 producció, que defensa la democràcia obrera i que ajuda a mantenir la cohesió de la
17 plantilla. El piquet és la força de xoc, és el bíceps de la classe obrera durant la vaga, i sense
18 aquest múscul la vaga es desinfla i es desorganitza. Tot això la patronal ho té molt clar,
19 atacar els piquets forma part de la lluita de classes: *Rosell también ha denunciado que los*
20 *"mal llamados" piquetes informativos "empiezan a sobrar" cuando se tiene acceso a la*
21 *información con un simple clic.*⁶

22 Els piquets són les millors eines per dur a terme activitats de classe, no només per aturar la
23 producció, sinó també per ajudar altres plantilles de centres de treball propers, convertint-
24 se així també, en eines d'unitat obrera i d'extensió de la lluita de classe.

25 Les actituds que s'han de potenciar durant un conflicte, durant una vaga, han de ser actituds
26 que compleixin una sèrie de paràmetres, han de ser actituds dinàmiques per mantenir la
27 moral ben alta, combatives perquè sense combat és perd la confrontació i de classe perquè
28 és en la contradicció capital - treball on radica el problema i on s'ha de situar l'eix central
29 del debat que genera la vaga, sense el qual no podríem elevar la consciència de classe. Així
30 és molt important enquadrar el màxim d'obrers i obreres d'una plantilla dins dels piquets.
31 El piquet s'ha de convertir en un element d'acció constant des del principi fins al final de la
32 vaga, i d'aquestes experiències de lluita i enquadrament disciplinat, s'ha de potenciar una
33 elevació de la capacitat associativa i organitzativa de les plantilles de cara a futurs
34 conflictes.

35
36 Hem vist en el passat plantilles obreres en vaga que havien pres actituds dinàmiques i
37 combatives i que, si bé en un principi, duen a terme activitats de classe, amb el pas del
38 temps i amb el desgast de la pròpia vaga, reconduïen el dinamisme i la combativitat en
39 accions en lluites populars allunyades del seu conflicte concret, en accions centrades en
40 contradiccions derivades, que si òbviament són importants, no es poden abordar de forma

5 http://www.economiadigital.es/es/notices/2012/11/la_ceoe_reconoce_que_la_manifestacion_del_14n_fue_un_exito_35087.php

6 http://economia.elpais.com/economia/2012/11/14/actualidad/1352890575_799773.html

1 efectiva si s'estan abandonat els piquets de vaga i, per tant, entrant en una posició de clar
2 retrocés en el conflicte principal que es persegueix. Per això és molt important combatre els
3 elements que despisten i desarticulen les vagues des de dins, elements basats en posicions
4 maximalistes, que quan veuen un augment de la radicalitat obrera la intenten canalitzar de
5 forma contraproduent contra murs infranquejables. Les desviacions petitburgeses dins de la
6 classe obrera (trotskisme, maoísme, postmodernisme...) tenen la dèria de reorientar l'acció
7 dinàmica i combativa de les plantilles en vaga cap lluites secundàries, desviant així
8 l'atenció de la classe obrera respecte el focus principal de conflicte.

9 Per a què una vaga pugui ser el màxim eficient en la consolidació dels seus objectius, per a
10 què els piquets es converteixen en una eina eficaç de lluita obrera i per a evitar al màxim
11 l'efecte de les desviacions petit burgeses en si d'una plantilla cal tenir un comitè de vaga
12 que aplegui els elements amb més consciència de classe.

13 En la situació actual de desorganització massiva de la classe treballadora, ens trobarem que
14 els comitès d'empresa no es componen dels elements més avançats. Són múltiples els
15 factors als quals respon aquesta realitat, però en termes generals podem dir que l'extensió
16 de la ideologia imperant també veu el seu efecte en la composició dels comitès d'empresa.

17 Aquelles persones més avançades ideològicament i amb capacitat de lideratge en els seus
18 centres de treball sovint es troben en minoria, fet que els dificulta enormement destacar-se
19 per sobre de grups d'obriers i obreres que viuen els drets sindicals que tant ha costat
20 aconseguir com si es tractessin de privilegis i no de responsabilitats. Però és en el transcurs
21 de les situacions conflictives, quan el conjunt d'una plantilla agredida més s'activa i es
22 posa a l'ordre del dia en accions de lluita i organització, que els elements minoritaris, però
23 combatius poden sobrepassar els elements acomodats. Cal doncs, en aquestes situacions
24 identificar les actituds més avançades i potenciar-les en els òrgans de gestió i direcció de
25 les lluites, que en el cas de les vagues són els comitès de vaga.

26 El comitè de vaga és un òrgan que es conforma de manera puntual per abordar un situació
27 conflictiva temporal i en què alguns dels seus membres poden coincidir amb el comitè
28 d'empresa, però que també pot ajuntar altres obrers i obreres que es destaquen en les
29 assemblees formals i/o informals, espontànies i/o organitzades que es formen durant els
30 conflictes.

31 La composició d'un comitè de vaga respon a la correlació de forces entre diferents
32 posicions en el si d'una plantilla, però la vaga permet la renovació i superació de vells
33 elements. És tasca del Partit mirar de fer d'aquests comitès la combinació del bo i millor
34 d'una plantilla, dels elements que, un cop acabada la vaga, connectin el dia després amb
35 una menor discontinuïtat i puguin així reconduir les energies de la plantilla en un
36 millorament de la capacitat organitzativa i combativa contra la patronal.

37 La dinamització i renovació de les estructures pot ser quelcom positiu que tenim que saber
38 canalitzar en la nostre intervenció però tampoc es té que tenir com un "lleí" en tota
39 intervenció. Els comitès d'empresa són un reflex de la plantilla i un òrgan legítim que hem
40 de defensar i evitar atacar per salvaguardar la unitat dels treballadors a no ser que cometin

1 actes de traïció oberta contra els seus companys. Moltes vegades una plantilla dinamitzada
2 des de la base és suficient per fer despertar els membres del comitè d'empresa i aquests
3 jugar un bon paper.

4 - *La caixa de resistència i l'element econòmic*

5 La caixa de resistència és un element bàsic per a poder aguantar econòmicament un
6 conflicte obrer amb una durada indefinida, però no només consisteix en proveir-se de
7 finançament econòmic per fer front a una vaga indefinida, també és molt important com
8 aquesta es gestiona i el seu perfil polític.

9 Quan la caixa de resistència no s'improvisa sobre la marxa, un cop ja ha començat la vaga,
10 sinó que es prepara i es premedita abans de l'esclat del conflicte, significa que la plantilla
11 en qüestió ja ha elevat la seva consciència de classe. Significa això que no cal esperar a una
12 vaga per començar una caixa de resistència, aquesta ja es pot anar promovent entre els i les
13 obreres de cada centre de treball com a element de prevenció cara a possibles conflictes.
14 Una veritable caixa de resistència és una eina que s'aconsegueix, d'entrada, a partir d'una
15 porció dels salaris dels i les obreres que aquests van dipositant i guardant en previsió de
16 futures vagues.

17 Amb tot, i en el marc d'un conflicte, la caixa serveix per anar a d'altres centres de treball a
18 demanar solidaritat obrera i, sobretot, per explicar el conflicte, estendre la consciència de
19 classe i la necessitat de lluitar. Els i les comunistes hem de fomentar aquest perfil polític de
20 caixa de resistència.

21 - *La consigna de la nacionalització sota control obrer*

22 Durant una vaga la classe obrera va descobrint que junta és forta i organitzada encara més.
23 La vaga també serveix per veure les limitacions per assolir els objectius de la classe obrera
24 en el marc del capitalisme.

25 Una vaga en un sol centre de treball pot aturar un ERE de forma temporal, una vaga
26 general pot fer retirar una reforma laboral, però un seguit de vagues ens posicionen més a
27 prop d'una sortida revolucionària. A mesura que avança la lluita es van veient les capacitats
28 i les limitacions del moment.

29 De les reivindicacions immediates es van partint per arribar a les reivindicacions que
30 afecten a més i més quantitat de masses, fins al punt que la classe obrera es percep a sí
31 mateixa com un tot amb interessos comuns.

32 Però malgrat això, el sistema segueix tenint límits marcats i més en el marc de la seva crisi
33 general com a sistema.

34 El Partit juga un paper fonamental a l'hora d'organitzar la classe obrera i d'acompanyar-la
35 en les seves lluites que seran una escola de conscienciació i enfortiment. Però el Partit ha
36 de saber dir, partint de les reivindicacions polítiques, la seva visió política general dels

1 problemes que imperen en el sistema capitalista i la solució emancipadora d'un món
2 construït i regit pels interessos de la classe obrera.

3 Aquest objectiu de defensa del socialisme-comunisme i la dictadura del proletariat és el
4 més important, íntimament lligat amb la lluita del dia a dia. La lluita econòmica concreta
5 de la classe obrera i la lluita revolucionària pel socialisme-comunisme estan unides
6 íntimament: la primera és la forma embrionària de les tasques revolucionaries.

7 La classe obrera és ja espontàniament quasi Marxista-Leninista d'una manera natural,
8 només cal que el Partit sigui la partera d'aquest naixement de consciència. Per això hem
9 d'explicar les nostres propostes polítiques sense cap por, sabent que som el Partit natural de
10 la classe obrera.

11 La consigna de Nacionalització sota control obrer d'un centre de treball en el marc d'una
12 lluita ha de jugar el paper de lligam comú i salt de la lluita econòmica a la lluita política
13 revolucionària. Això anirà lligat al desenvolupament de l'assemblea de base amb cada cop
14 més atribucions (organització, legitimitat per defensar els treballadors, control de la
15 comptabilitat, òrgan de pressió, etc.) i un enfortiment d'aquesta com a base del nou poder
16 de la societat socialista basat en la democràcia obrera.

17 En aquest sentit Gramsci deia respecte la democràcia obrera a les estructures com a base
18 del futur poder obrer:

19 *"El Consell de fàbrica és el model de l'Estat proletari. Tots els problemes que són inherents*
20 *a l'organització de l'Estat proletari són inherents a l'organització del Consell. En un i en*
21 *l'altre el concepte de ciutadà decau i es substituït pel concepte de company: la*
22 *col·laboració per produir béns fomenta la solidaritat, multiplica els llaços d'afecte i*
23 *germanor.*

24 *Tothom és indispensable, cadascú està al seu lloc, i cadascú té una funció i un lloc. Fins i*
25 *tot els més ignorants i els més endarrerits dels treballadors, fins i tot als més vanitosos i el*
26 *més "civil" dels enginyers acaben convençuts d'aquesta veritat en l'experiència de*
27 *l'organització de la fàbrica: tots acaben adquirint una consciència comunista per entendre*
28 *el gran pas endavant que l'economia comunista representa per sobre de l'economia*
29 *capitalista.*

30 *El Consell és l'òrgan més apropiat per a l'educació recíproca i el desenvolupament del nou*
31 *esperit social que el proletariat hagi estat capaç d'expressar a partir de l'experiència viva i*
32 *fecunda de la comunitat de treball. La solidaritat obrera que en el sindicat es desenvolupa*
33 *en la lluita contra el capitalisme, en el sofriment i el sacrifici, en el Consell és positiva, és*
34 *permanent, és encarnada també en el més insignificant dels moments de la producció*
35 *industrial, és continguda en la consciència joiosa de ser un tot orgànic, un sistema*
36 *homogeni i compacte que treballant útilment, que produint desinteressadament la riquesa*
37 *social, afirma la seva sobirania, actua el seu poder i la seva llibertat creativa de la*
38 *història."*

1 Amb la consigna de Nacionalització s'ha de conscienciar que els treballadors tenen tot el
2 mèrit del que passa al centre de treball, que el centre de treball és seu i que el patró és tan
3 sols un paràsit prescindible que s'apropia de la riquesa aliena i que el capitalisme en crisi
4 tan sols pot oferir misèria.

5 En aquest sentit s'assolirà la forma més elevada de conscienciació en un centre de treball
6 concret i la fortalesa comunista ja estarà presa a l'espera d'una major organització de la
7 classe obrera per precipitar la presa del poder.

8 **4.1.1 La intervenció directa**

9 La intervenció directa és la més important perquè és la que ens pot permetre dirigir i
10 hegemonitzar la lluita obrera i sindical, i per això és cap a la que hem de tendir sí o sí.

11 Aquest tipus d'intervencions són les que fan grups de camarades que constitueixen una
12 cèl·lula dins d'un centre de treball, empresa o sector. Són les intervencions que puguem
13 realitzar com a Partit en una empresa en la qual hi tinguem grups de persones organitzades
14 dins de les plantilles en conflicte. A dia d'avui encara no les podem realitzar per les
15 mancances evidents, però hem de tenir clar que el nostre objectiu ha de ser arribar a fer-les.
16 Serà amb les intervencions directes quan podrem reorganitzar el sindicalisme de classe,
17 començar a crear els Comitès per a la Unitat Obrera i fer front a la patronal amb armes
18 adequades. Així, en el període actual, cal que les intervencions indirectes i semidirectes
19 remarquin la necessitat organitzativa de la classe treballadora i vagin en la direcció
20 d'incorporar quadres al partit i aconseguir intervencions directes.

21 **4.1.2 La intervenció semidirecta**

22 La intervenció semidirecta és, estrictament, una intervenció directa, però si actualment fem
23 aquesta subdivisió és per una raó tàctica que ens permeti la comprensió i la facilitació de
24 com arribar a una intervenció totalment directa. La nostra situació actual encara no ens ha
25 permès intervencions directes en les que clarament puguem veure una hegemonia dels i les
26 comunistes en la direcció sindical d'un centre de treball concret, però si que hem pogut
27 començar a introduir els nostres elements d'anàlisi i d'intervenció gràcies a la presència de
28 certs camarades en algunes lluites i centres de treball.

29 Així diem que les intervencions semidirectes són aquelles que estan a cavall entre les
30 indirectes i les directes. Són aquelles intervencions en conflictes on ja hi ha elements que
31 formen part de Partit, però on encara no hi ha una cèl·lula, o aquelles intervencions en què,
32 en un moment puntual un grup de treballadors i treballadores s'han apropiat directament al
33 Partit per a demanar ajut.

34 Intervencions d'aquests tipus les hem dut a terme a les vagues del sector del transport
35 privat, a l'Hospital Clínic, a l'ensenyament públic i a l'empresa Atento entre d'altres. La
36 importància d'aquestes intervencions rau en el fet que poden ser el pas previ per a fer el
37 salt a intervencions de tipus directes i que amb elles ja tenim un peu ficat dins de l'empresa
38 en conflicte, quelcom que facilita que les nostres propostes siguin més escoltades.

1 En aquests casos cal que el Partit planifiqui la tasca de les persones que tinguin una
2 participació directa en els conflictes, reforci la seva tasca militant amb accions d'agitació i
3 propaganda i les ajudi a expandir i a connectar la seva intervenció amb les lluites a d'altres
4 centres de treball del mateix sector mitjançant intervencions indirectes.

5 **4.1.3 La intervenció indirecta**

6 És tota aquella intervenció que es fa en un conflicte de forma externa. Són les
7 intervencions que es fan en conflictes obrers on no hi tenim presència directa, és a dir, quan
8 cap membre del Partit hi està involucrat en primera persona. Poden ser accions de tipus
9 agitador, com per exemple pintades i pancartes, mítings, repartiments de pamflets o
10 intervencions en assemblees obreres, però també pot ser col·laborar en piquets durant les
11 vagues i anar establint contactes amb obrers i obreres. Aquest tipus d'intervencions són
12 fonamentals en una primera fase per donar-nos a conèixer, per recolzar plantilles en
13 conflicte, per aportar el nostre ajut i anàlisi, i, per més endavant, aconseguir que la classe
14 obrera s'organitzi en els CUO i els seus elements més conscients en el Partit de la classe
15 treballadora, el PCPC!

16 Com que actualment aquest tipus d'intervencions són les majoritàries, és bàsic que en fem
17 una planificació ben organitzada amb l'objectiu clar d'avançar cap a les intervencions de
18 tipus directe. Així és bàsic dissenyar i planificar de forma conscient aquest tipus de
19 campanyes i no sortir a fer agitacions perquè sí.

20 Una sortida per fer pintades, per exemple, ha de generar una visualització que faciliti una
21 altra sortida de repartiment de pamflets o míting i aquesta, al seu torn, ha d'anar en la
22 direcció d'aconseguir contactes que es vagin implicant en la constitució d'òrgans de
23 combat i unitat obrera.

24 També hem de tenir clar que el més bàsic per apropar-nos a les plantilles en conflicte és
25 anar directament al cara a cara i a parlar, ja que és la millor manera de comunicar-se i
26 també la millor per aconseguir contactes. Així abans de planificar qualsevol intervenció és
27 important fer un recull d'informació perquè quan anem a peu d'empresa els i les
28 treballadores vegin que coneixem les seves problemàtiques i que anem amb unes idees
29 clares per aportar-los eines organitzatives. De forma natural, les plantilles en conflicte
30 reben amb els braços oberts les nostres ajudes, ja que vivim en un moment de necessitat de
31 lluita, però de molta desorganització i desorientació política per part de la classe
32 treballadora.

33 El que és més complicat és després aconseguir que els i les treballadores sostinguin
34 estructures orgàniques amb continuïtat en el temps. És aquí on la nostra intervenció ha de
35 marcar la importància, en dotar a la classe treballadora de l'element organitzatiu, unitari,
36 classista i combatiu. En un primer moment, aquest tipus d'intervencions poden ser
37 cansades, però amb persistència i planificació aconseguirem referencialitat i resultats.

4.2 La necessitat d'un treball col·lectiu i planificat

Al proletariat li correspon políticament el Partit Comunista com el seu representant natural i als comunistes ens correspon ser la plasmació de les seves característiques naturals: la disciplina i l'organització.

"(...) El Partit Comunista només podrà complir el seu deure si es troba organitzat de la manera més centralitzat, si reina dins d'ell una disciplina fèrria al caire de la disciplina militar i si el centre del Partit és un òrgan d'autoritat dotat de plens i amplis poders i que gaudeixi de la confiança general dels afiliats del Partit" Condicions de ingrés en la I.C.

El proletariat en molts sentits és per Marx i Engels, en el *manifest*, un exèrcit encobert.

"La indústria moderna ha transformat el taller petit de l'artesà patriarcal en la gran fàbrica del capitalista industrial. Masses de treballadors concentrats a les fàbriques són organitzades militarment. Són posats, com soldats rasos de la indústria, sota el control de tota una jerarquia de sub-oficials i oficials. No són solament serfs de la classe burgesa, de l'estat burgès, sinó que són reduïts diàriament i a cada moment a la servitud de la màquina, del vigilant i sobretot de cada un dels fabricants burgesos. Aquest despotisme es fa mes mesquí, odiat i irritant com més obertament proclama el guany com al seu objectiu."

Lenin va marcar molt bé la contradicció d'aquest element: la base de la disciplina y l'organització és una eina que sotmet a l'obrer però també és la base de la seva alliberació. Lenin defensa aquestes tesis en oposició a les tesis d'un perfil polític més propi del intel·lectual burgès i petit burgès, incapaç d'acceptar la disciplina. A *"Un pas endavant, dos passos enrere"* diu:

"Totes les seues forces, tota la seua capacitat de progrés, totes les seues esperances i anhels les extrau de l'organització, de la seua actuació sistemàtica, en comú amb els seus camarades. Se sent gran i fort quan constitueix una part d'un organisme gran i fort. Aquest organisme és tot per a ell, i l'individu aïllat, en comparació amb ell, significa molt poc. El proletari lluita amb la major abnegació, com a partícula d'una massa anònima, sense vistes a avantatges personals, o glòria personal, complint amb el seu deure en tots els llocs on se li col·loca, sotmetent-se voluntàriament a la disciplina, que penetra tots els seus sentiments, totes les seues idees."

Molt distint és el que succeeix amb l'intel·lectual. No lluita aplicant, d'una manera o un altra, la força, sinó amb arguments. Les seues armes són els seus coneixements personals, la seua capacitat personal, les seues conviccions personals. Només pot fer-se valdre mercè a les seues qualitats personals. Per açò la plena llibertat de manifestar la seua personalitat li sembla la primera condició d'èxit en el seu treball. No sense dificultat se sotmet a un tot determinat com a part al servei d'aquest tot, i se sotmet per necessitat, però no per inclinació personal. No reconeix la necessitat de la disciplina sinó per a la massa, però no per als esperits selectes. S'inclou a si mateix, naturalment, entre els esperits selectes..."

1 L'organització i la disciplina tenen un element despòtic en la fàbrica, però també tenen un
2 element creador que es basa en la creació de riquesa material, de nou valor, de manera
3 col·lectiva d'una manera més eficient que de manera individual. D'aquesta organització
4 naturalitzada per l'obrer, en treu tota la seva força i característiques. A la mateixa obra,
5 Lenin diu:

6 *“Precisament la fàbrica, que a alguns els sembla només un espantall, representa la forma*
7 *superior de cooperació capitalista que ha unificat i disciplinat el proletariat, que li ha*
8 *ensenyat a organitzar-se, l'ha col·locat al capdavant de tots els altres sectors de la*
9 *població treballadora i explotada. Precisament el marxisme, com a ideologia del*
10 *proletariat instruït pel capitalisme, ha ensenyat i ensenya als intel·lectuals vacil·lants la*
11 *diferència que existeix entre el factor d'explotació de la fàbrica (disciplina basada en la*
12 *por a la mort per fam) i el seu factor organitzador (disciplina basada en el treball en*
13 *comú, unificat per les condicions en què es realitza la producció, altament desenvolupada*
14 *des del punt de vista tècnic). La disciplina i l'organització, que tan difícilment adquireix*
15 *l'intel·lectual burgès, són assimilades amb singular facilitat pel proletariat, gràcies*
16 *precisament a aquesta “escola” de la fàbrica. La por mortal a aquesta escola, la completa*
17 *incomprensió del seu valor organitzador, caracteritzen precisament els mètodes del*
18 *pensament que reflecteixen les condicions de vida petit burgeses, a les que deu el seu*
19 *origen el tipus d'anarquisme que els socialdemòcrates alemanys anomenen*
20 *Edelanarchismus, és a dir, anarquisme del senyor “distingit”, anarquisme senyorial, diria*
21 *jo. Aquest anarquisme senyorial és quelcom molt peculiar del nihilistes. L'organització del*
22 *partit se li antulla una “fàbrica” monstruosa; la submissió de la part al tot i de la minoria*
23 *a la majoria li sembla una “submissió” (vegeu els fullets d'Axelrod); la divisió del treball*
24 *sota la direcció d'un organisme central fa proferir alarits tragicòmics contra la*
25 *transformació dels homes en “rodes i cargols” d'un mecanisme (i entre aquestes*
26 *transformacions, la que jutja més espantosa és la dels redactors en simples periodistes),*
27 *l'esment dels estatuts d'organització del partit suscita en ell un gest de menyspreu i la*
28 *desdenyosa observació (dirigida als “formalistes”) que es podria viure sense estatuts.”*

29 Lenin parlava de la disciplina partidària fonamentada en la cohesió política i la consciència
30 política del paper que juga cadascú: una peça d'una màquina més gran, però plenament
31 conscient del paper que juga i perquè el juga. Això és un factor que assimila fàcilment el
32 proletariat i tindria que ser un factor que assimilés i tingués naturalitzat el seu Partit
33 natural.

34 Un Partit Comunista és el reflex de la classe que representa i adopta precisament les
35 característiques esmentades per part del proletariat, com hem dit: l'organització i la
36 disciplina.

37 El Partit Comunista, com tot, és una construcció que en molts casos es pot trobar en una
38 situació extrema de debilitat en algun aspecte: en les finances, en la intervenció de masses,
39 etc. Ara bé, un PC ha de tenir molt clar sempre què vol construir i què vol arribar a ser.

40 Lenin és molt clar en aquest sentit, deia en la seva obra sobre l'*esquerranisme*:

1 *És probable que gairebé tothom vegi ja avui que els bolxevics no s'haurien mantingut en el*
2 *poder, no dic dos anys i mig, sinó ni tan sols dos mesos i mig, sense la disciplina*
3 *rigorosíssima, veritablement fèrria, del nostre partit sense el suport total i incondicional*
4 *que li presta tota la massa de la classe obrera, és a dir, tot el que hi ha en ella de*
5 *conscient, honrat, abnegat, influent i capaç de conduir darrere seu o d'atreure als sectors*
6 *endarrerits (...)*”

7 Per això hem de superar qualsevol esclatxa de mètodes artesanals de treball i organitzatius.
8 Aquesta tasca és fonamental per fer possible un abordament en el Moviment Obrer. A dia
9 d'avui hem de donar importants nous passos per enfortir al Partit i eradicar uns mètodes
10 artesanals que estan implantats a molts nivells.

11 Lenin sempre va marcar les qüestions organitzatives com qüestions de la més rellevant
12 importància, d'enorme profunditat política. Va situar la qüestió orgànica com la primera i
13 més urgent tasca de crear per una organització revolucionària.

14 *“El proletariat no disposa, en la seva lluita pel poder, de més arma que l'organització. El*
15 *proletariat, desunit per l'imperi de l'anàrquica competència dins del món burgès, esclafat*
16 *pels treballs forçats al servei del capital, llançat constantment "a l'abisme" de la misèria*
17 *més completa, de l'embrutiment i de la degeneració, només pot fer-se i es farà*
18 *inevitablement una força invencible sempre que la seva unió ideològica per mitjà dels*
19 *principis del marxisme es reafirmi mitjançant la unitat material de l'organització, que*
20 *cohesiona els milions de treballadors en l'exèrcit de la classe obrera. Davant aquest exèrcit*
21 *no es sostindrà ni el poder decrepít de l'autocràcia russa ni el poder caducant del*
22 *capitalisme internacional. Aquest exèrcit estrenyerà les seves files cada dia més, malgrat*
23 *tots els zig-zags i passos enrere, malgrat les frases oportunistes dels girondins de la*
24 *socialdemocràcia contemporània, malgrat els fatuos elogis de l'endarrerit esperit de cercle,*
25 *tot i els oripells i l'enrenou de l'anarquisme propi d'intel·lectuals.”*⁷

26 Lluny de la concepció petitburguesa on la revolució passa a ser una crisi revolucionària
27 espontània on un Partit s'emporta el gat a l'aigua casi en l'últim moment per mètodes
28 semi-conspiratius, la concepció Leninista parteix del principi que *la revolució no succeeix*
29 *sinó que s'organitza*. Aquesta és la base de l'acumulació de forces junt amb l'agitació i
30 propaganda planificada i la pròpia experiència de lluita de les masses junt amb el seu Partit.

31 L'organització és la base per donar a la lluita política energia ferma i continuïtat, per això
32 s'ha de tenir el màxim rigor amb aquesta qüestió. Els mètodes artesanals en l'organització
33 s'expressen tant individualment com col·lectivament i han de ser combatuts. La base
34 d'aquesta superació està en:

- 35 - **La planificació del treball:** Les organitzacions del Partit tenen que entendre les
36 reunions com reunions de treball amb una preparació prèvia per part dels que tenen
37 responsabilitats però també del conjunt dels camarades. Les reunions no són
38 xerrades ni tertúlies, en les reunions s'analitza, s'acorda, es planifica i s'assignen
39 tasques que s'han de complir. El treball té que respondre a un pla elaborat i aprovat

7 *Un pas endavant, dos passos enrere*

1 col·lectivament on cada camarada és assignat a una parcel·la concreta del treball
2 polític amb unes funcions concretes assignades de les que té que rendir comptes.

- 3 - **Informació i democràcia interna:** La informació té que fluir contínuament amb
4 agilitat en tots els sentits i òrgans tant superiors om inferiors, de dalt a baix. La
5 valoració de tot informe es té que pujar i baixar de manera que el contacte sigui
6 permanent a fi de garantir una veritable direcció col·lectiva on tot militant de base
7 participi d'aquesta elaboració. Un altre cosa seria dirigisme o desorganització.
- 8 - **Rendició de comptes:** Aquest és un deure individual de cada militant
9 independentment de que sigui dirigent o militant de base on explica per a la
10 valoració col·lectiva el seu treball general intern i la seva participació en els fronts
11 de masses. Aquesta informació s'ha de transmetre de manera orgànica. Per exemple
12 quan s'intervé en un sindicat s'ha de fer amb les posicions del Partit, sometent
13 aquest treball a debat i a la direcció col·lectiva.
- 14 - **Crítica i autocrítica:** En aquest sentit, s'enquadra la crítica i la autocrítica que es
15 realitza sempre en clau de millora col·lectiva del treball. Ens hem d'allunyar de
16 concepcions de la crítica i l'autocrítica en clau destructiva, no ens hem de sentir
17 atacs si som blanc de crítica sinó que hem de ser conscients que som part d'un
18 procés col·lectiu de millora del treball polític del conjunt partidari
- 19 - **Control de l'organització:** El control del Partit Comunista està relacionat amb els
20 punts anteriors i també amb la vigilància revolucionaria. Totes les cèl·lules i
21 comitès tenen que actuar acord amb el Congrés i els Estatuts.

22 Concretament cal que cada camarada es familiaritzi amb aquests principis orgànics basats
23 en el Marxisme-Leninisme per a dur terme amb un mínim d'èxit una intervenció en el
24 moviment obrer. Aquesta intervenció necessita implicar tot el Partit amb un grau de
25 cohesió i comprensió alta entorn a la seva proposta política.

26 Només en base a planificar el treball, analitzar la realitat que ens envolta, elaborar un pla
27 d'intervenció, rendir comptes, informar periòdicament a la comissió de Moviment Obrer i
28 Sindical mitjançant les fitxes, etc. podrem avançar en la sectorialització en el centres de
29 treball, podrem organitzar la nostre proposta de Front Obrer i Popular pel Socialisme.

5. Una proposta a la ofensiva per al MOS, els CUO

5.1 Què són els CUO

El que necessitem és una intervenció conscient dels comunistes en el moviment obrer a fi de canviar la situació i posar la classe obrera sota condicions favorables de lluita. Per això la tasca del PCPC es genera en lo intern un alt grau d'unitat política en torn al seu propi projecte que és el Front Obrer i Popular pel Socialisme i entendre que el Comitè per la Unitat Obrera juga en aquest sentit el paper central d'aquest Front.

Només amb la organització i conscienciació de la classe obrera amb un treball íntim i una fusió amb una propaganda oberta per la nostre línia estratègica, té sentit la proposta d'aliança que llença el Partit-classe obrera en vers a les classes populars.

Reflexionant sobre la Dictadura del Proletariat, Stalin (a "*L'estratègia i la tàctica polítiques dels comunistes russos*") fa una reflexió que és vàlida pel procés d'acumulació de forces en el que estem:

"El prestigi del Partit descansa en la confiança de la classe obrera. Però la confiança de la classe obrera no s'adquireix per la violència - la violència no fa més que destruir la confiança -, sinó per la teoria encertada del partit, per la política encertada del partit, per la fidelitat del Partit a la classe obrera, per la seva lligam amb les masses de la classe obrera, per la seva disposició i per la seva capacitat per convèncer les masses de l'encert de les seves consignes."

Hem de tenir altes dosis de responsabilitat política, disciplina i compromís per a desenvolupar aquesta tasca, ja que sense aquest pas previ és impossible desenvolupar el nostre projecte: la construcció d'un PC que sigui el centre de comandament de la revolució. Stalin deia que:

"Va tenir raó Lenin en sostenir una lluita intransigent contra els conciliadors? Sí, perquè si no el Partit s'hauria diluït i no seria un organisme, sinó un conglomerat d'elements heterogenis, el partit no tindria la força i la cohesió internes, la disciplina sense igual i la flexibilitat extraordinària, sense les quals, ni ell, ni el poder Soviètic dirigit per ell, haurien pogut fer front a el imperialisme mundial. "El Partit s'enforteix depurant" deia amb raó Lassalle. En primer lloc, la qualitat, després, la quantitat. (...) El Partit és l'oficialitat i l'Estat Major del proletariat, que dirigeix totes les formes de la lluita del proletariat, en tots els aspectes de la lluita, sense excepció, i que uneix les diverses formes de lluita en un tot únic. Dir que el Partit Comunista és innecessari significa dir que el proletariat ha de lluitar sense Estat Major, sense un nucli dirigent que estudiï d'una manera especial les condicions i elabori els mètodes de lluita, significa dir que és millor combatre sense Estat Major que amb ell, la qual cosa és estúpid."

De la nostra línia política es desprèn la centralitat del projecte dels Comitès per a la Unitat Obrera. Repassem tot seguit els punts fonamentals sobre que són els Comitès per a la Unitat Obrera en base a documents ja aprovats.

1 Els CUOs es resumeixen com el projecte de la unitat de la classe obrera per la base,
2 independentment de la seva afiliació sindical. Els comunistes ens oposem a la divisió
3 sindical i, per tant, la nostra tasca no és la participació exclusiva en cap sindicat, ni la
4 recuperació de cap sindicat, ni la promoció de cap estructura que separi la classe obrera
5 (joves, aturats o immigrants), ni enfortit cap sindicat en contra d'altres ni cap tipus de
6 sectarisme en la participació de cap sindicat en general per molt corruptes i venudes que
7 siguin les seves cúpules.

8 En lo organitzatiu els CUO són la següent proposta:

- 9 - Els CUO es basen en els centres de treball on s'expressa de manera nítida la
10 contradicció Capital - Treball, es basen en la defensa dels drets de la classe obrera
11 lluitant contra el patró.
- 12 - Els CUOs es tenen que articular per sectors productius.
- 13 - Es basen en la unitat d'interessos objectius de la classe obrera front a la burgesia,
14 amb total independència del sindicat al que està afiliat cada treballador o
15 treballadora.
- 16 - En torn a aquesta plataforma, té que néixer reivindicacions concretes en torn als
17 quals organitzar la unitat, atribuint el paper decisiu i legítim a l'assemblea obrera en
18 el centre de treball com a màxima expressió de la democràcia.
- 19 - Així la unitat per la base supera en la lluita tot residu de divisió per raons sindicals,
20 que són divisions al marge dels interessos de classe, la democràcia obrera
21 construïda així combatrà totes les pràctiques claudicants de les cúpules i el
22 sectarisme dels sindicats minoritaris.
- 23 - Els CUO en aquest sentit són un front sindical: NO són un sindicat, ni una unió de
24 sindicats, ni un pacte de dirigents sindicals al marge de les bases, ni és una màscara
25 del Partit en la intervenció obrera per rebaixar el seu discurs.

26 Els CUO es basen en el Principi de Front únic obrer que arrela històricament en els
27 Congressos de la Komintern.

28 Tant així, els CUO promouen i tenen el màxim respecte pel Comitè d'Empresa o el Comitè
29 de Vaga com a estructura executiva legítima dels treballadors, però a la vegada promou
30 l'assemblea com a veritable òrgan decisiu d'allò que interessa a la classe obrera en la
31 confrontació amb el patró. Per sobre de tot, els CUO fomenten la unitat i la solidaritat de
32 classe.

33 La posició sociopolítica i sindical de la unitat obrera dels CUO ha de tenir un contingut que
34 parteix de la lluita concreta, però on els i les comunistes hem d'encarar cap una posició
35 anticapitalista i on situar una perspectiva de construcció del poder obrer. La base del poder
36 obrer és el propi CUO com assemblea obrera que té la prospecció de dirigir la futura

1 societat socialista. Aquesta explicació parteix de la pròpia reflexió de la lluita pels
2 interessos concrets de la classe sempre que això sigui catalitzat per la intervenció política
3 comunista.

4 Les característiques polítiques del CUO són:

- 5 - **Reivindicatiu i de classe:** defensa les reivindicacions immediates de la classe
6 obrera i al seu si poden participar tots els treballadors manuals i intel·lectuals sense
7 cap discriminació, tinguin afiliació sindical o no. S'orienta cap al enderrocament de
8 la Sociedad capitalista i la construcció de la societat socialista
- 9 - **Militant:** en l'acció sindical per la defensa i conquesta de drets per a la classe
10 obrera està la raó del sindicat. Tots els serveis oferts pel sindicat, inclòs els jurídics,
11 depenen de l'acció sindical, de la seva dinàmica tàctica i estratègica i es renuncia
12 per endavant a qualsevol tipus de servei basat en la prebenda pública o privada,
13 individual o col·lectiva
- 14 - **Independent:** només obeeix als interessos i necessitats de la classe obrera.
- 15 - **Feminista:** defensa la igualtat real entre les treballadores i els treballadors, lluita de
16 forma específica contra la diferència salarial per raó de sexe, contra la major
17 precarietat femenina i contra tota forma de discriminació laboral de les dones, sense
18 oblidar que a l'interior dels sindicats es reproduïxen situacions de discriminació
19 que s'han de vigilar i combatre.
- 20 - **Assembleari:** perquè en l'assemblea de treballadors i treballadores resideix la
21 sobirania de la classe.
- 22 - **Unitari, plural i de masses:** perquè és divers com la classe però coincident en
23 interessos objectius i aspira a aglutinar en el seu conjunt.
- 24 - **Democràtic i participatiu:** perquè en el compromís dels treballadors / es en la
25 defensa dels seus drets s'expressa el més alt nivell de democràcia.
- 26 - **Sociopolític:** perquè a més de reivindicar la millora de les condicions de vida i
27 treball de tota la classe, assumeix la defensa de tot allò que l'afecta com a classe, en
28 la perspectiva de la supressió de l'opressió de classe i nacional
- 29 - **Internacionalista:** perquè la lluita de la classe no entén de fronteres i els avenços i
30 retrocessos en les nostres posicions ho són per a tothom, fa de l'internacionalisme
31 proletari principi. Difusió i compromís polític amb la Federació Sindical Mundial
32 (FSM) com la instància internacional representativa del sindicalisme de classe que,
33 en aquest moment històric, més consegüentment defensa les posicions
34 internacionalistes s'obre un nou espai al si del moviment obrer de l'estat espanyol

1 impulsat per els / les comunistes que, en les empreses i en els territoris, aglutina els
2 elements més políticament conscients de la classe obrera al voltant d'una proposta
3 d'anàlisi i acció sindical concreta molt centrada en aquest moment en la denúncia
4 del pacte social i en la necessitat de convocar una vaga general com a fita i
5 referència capaç d'invertir la dinàmica de derrota en la qual, com a classe, estem
6 instal·lats

7 Aquestes qüestions han de ser estudiades, compreses i sistematitzades per tots els membres
8 del PCPC i el compromís concret i prioritari de tots els militants del PCPC cap al CUO,
9 independentment d'on realitzin la seva intervenció individual entre les masses.

10 **5.2 Balanç del treball realitzat, èxits i errors**

11 Durant el curs polític passat, 2013-14, un cop celebrat el I Congrés del Partit, s'ha fet el
12 primer intent rigorós d'iniciar la construcció dels Comitès per a la Unitat Obrera. Tot i que
13 els objectius marcats en el Comitè Central de febrer de 2014 no podran ser assolits en el
14 període marcat, hem de dir que, en línies generals la valoració del darrer curs és positiva.

15 El primer intent de constituir CUOs no ha estat assolit com preteníem, però ha permès al
16 Partit començar a fer un treball sistemàtic en el MOS i poder palpar de manera tangible de
17 les pròpies limitacions, analitzar-les i treure'n conclusions per a encarar en millors
18 condicions el futur treball partidari en el Front Obrer.

19 Amb una comissió de MOS jove i inexperta i amb unes cèl·lules territorials amb poc
20 bagatge en el treball de MOS, els CUO s'han convertit, erròniament, en una sectorial
21 obrera del Partit. Aquest fet és negatiu en tant que no respon a la filosofia del que ha de ser
22 un CUO i genera actituds inorgàniques dins del Partit, però com ja hem apuntat, aquest fet
23 és conseqüència de la inexperiència i les pròpies limitacions, però al mateix temps ens
24 permet situar-nos ara en una millor predisposició. El darrer curs ha estat un any de prova i
25 ara ens toca reformular la manera de constituir els CUO.

26 Podem dir que el primer conflicte on s'estrenen les sigles del CUO a Catalunya amb més
27 força és amb la vaga indefinida de Panrico, iniciada a mitjans d'octubre del 2013.
28 D'entrada el CUO estava tan sols format per membres del Partit i de la Joventut i alguns
29 simpatitzants. De la intervenció en la vaga de Panrico i del nombre de militants implicats i
30 la seva distribució geogràfica en va sortir la proposta de crear dos CUO territorials, el del
31 Vallès i el del Barcelonès, i una comissió permanent que coordinés la tasca d'ambdós
32 CUO.

33 En un primer moment, el CUO Vallès va tenir una molt bona intervenció en la vaga de
34 Panrico, fins al punt que es parlava de la imminent creació d'un CUO a Panrico, però ben
35 aviat van sorgir una sèrie de complicacions tant en aquest CUO com en la Permanent.

36 Dins del CUO Vallès i de la Permanent es van produir debats amb fortes discrepàncies
37 organitzatives i algunes de polítiques que van estancar l'activitat d'ambdós òrgans. Més
38 enllà de les diferències que hi pugui haver a l'hora d'encarar un conflicte obrer, en aquest

1 cas, el principal problema no va ser l'existència de diferències, sinó el fet que aquestes
2 fossin entaulades i estimulades entre militants del Partit dins del CUO i no en el si de
3 l'organització partidària. Les problemàtiques dins de la Permanent es van resoldre
4 simplement fent desaparèixer aquesta comissió i passant la seva feina a la comissió de
5 MOS del Partit. En el cas del CUO Vallès, aquest va entrar en una fase escleròtica molt
6 difícil de superar. El principal defecte de forma va ser, com ja hem apuntat, el fet de
7 convertir, de facto, el CUO en una sectorial del Partit. Els mateixos debats que es donaven
8 tant al Vallès com a la Permanent s'haurien d'haver resolt prèviament dins del Partit.
9 Valorem aquest fet com un defecte de la inexperiència i sabem, cara un futur, com no hem
10 d'actuar.

11 En aquest sentit cal destacar les mancances del Partit al Vallès ja que no hi ha un
12 funcionament orgànic adequat entre els diferents militants de la zona, ja sigui per les
13 dificultats de mobilitat pel territori o per debats partidaris no resolts o abordats. La manca
14 d'una cèl·lula del Partit al Vallès ha facilitat que es produïssin situacions com la descrita,
15 debats de Partit en el si del CUO.

16 Dels conflictes sorgits dins del CUO Vallès entre membres del Partit i de la Joventut, un
17 dels resultats, a banda de l'estancament en l'acció quotidiana del CUO, va ser
18 l'abandonament dels dos membres més actius en el conflicte de Panrico, precisament els
19 dos membres que més discrepàncies i debats inorgànics plantejaven.

20 Pel que fa al CUO Barcelonès, aquest va començar a tenir una dinàmica de reunions
21 regulars a partir del mes de gener de 2014. Bàsicament estava format pels camarades de les
22 cèl·lules de Santa Coloma i Sant Martí més implicats en el MOS, per un parell de
23 camarades de la Joventut, una simpatitzant i poc més, i es reunia un cop cada 3 o 4
24 setmanes per debatre possibles intervencions en conflictes on es tenien contactes o s'hi
25 podia fer alguna acció de suport.

26 Les intervencions del CUO Barcelonès més destacades han estat a l'Ensenyament públic a
27 partir de la intervenció directa d'una membre del CUO, el recolzament als piquets de
28 Panrico al ZAL, i el suport a la lluita dels restauradors de Sant Pau. També s'han fet
29 campanyes d'agitació i propaganda a la planta de Coca-Cola d'Esplugues del Llobregat, a
30 l'empresa de gelats Farggi i a l'Hospital Clínic en previsió de conflictes i per facilitar una
31 possible intervenció posterior, i s'ha començat a elaborar un document d'anàlisi del sector
32 públic en el seu conjunt per a fer futures intervencions.

33 De la intervenció del CUO Barcelonès podem destacar que hi ha hagut, almenys, un
34 funcionament regular mentre s'han trobat conflictes on intervenir-hi amb certa facilitat, cas
35 del Restauradors que ens van venir a demanar ajut o del sector de l'Ensenyament Públic on
36 hi tenim presència, però més enllà d'això ha costat molt que el CUO es llancés a la
37 intervenció indirecta en altres conflictes. Així cap al mes de maig, el CUO Barcelonès s'ha
38 anat desinflant en paral·lel al fet que el Partit anava replantejant la manera d'intervenir en
39 el MOS.

1 La manera de funcionar que hem esmentat, la de crear CUOs territorials bàsicament amb
2 militància del Partit ens ha dut a un procés d'estancament generalitzat i a la reflexió
3 política dins de la comissió de MOS, debat que s'ha traslladat sistemàticament als òrgans
4 de direcció del Partit.

5 Les conclusions més clares són que hem de replantejar el treball de MOS del Partit i abans
6 de començar a crear CUO artificials s'ha de fer un treball com a Partit als centres de
7 treball, un treball que no només ens hauria de permetre incrementar la presència del Partit
8 en el MOS, sinó que també ha de generar un aprenentatge entre l'actual militància que
9 s'enquadra en les cèl·lules territorials. Cal més presència del partit en el MOS per a
10 posteriorment poder-nos plantejar la constitució de CUOs de sector o d'empresa. També
11 hem de repensar la forma de treballar dels actuals CUO, no anomenar-los CUO
12 directament, sinó grups promotors de CUO formats per militants concrets i escollits
13 directament pel Partit que treballarien específicament en aquells centres de treball on hi
14 hagués una assemblea de treballadors i contactes que ens permetessin incidir-hi.

15 **5.3 Un necessari replantejament dels CUO cara a la nova etapa**

16 Com s'ha dit en el punt anterior els CUO de Catalunya han anat evolucionant, amb els seus
17 encerts i errors, d'una manera lògica en els seus gairebé dos anys de vida. En el moment de
18 crear-se el grup promotor dels CUO, el treball del PCPC en el moviment obrer i sindical
19 era molt baix, i encara més ho era el treball col·lectiu i planificat en ell des de les cèl·lules.
20 Amb aquest panorama els CUO van ser, des del moment que se surt al carrer, el vehicle
21 que de manera involuntària va carregar tot el pes del treball en MOS del PCPC. D'aquesta
22 manera els CUO, més que agrupar a masses obreres en conflicte, va anar organitzant els
23 militants, que d'una manera més o menys planificada, tenien inquietud per treballar en el
24 MOS per sobre les respectives cèl·lules. Tenim per tant com element molt positiu el fet
25 que, encara que sigui per via del CUO, la militància del PCPC ha anat entrant en contacte
26 amb certs conflictes obrers, analitzant-los, intervenint-hi, equivocant-nos i aprenent. Per
27 altra, sense tota aquesta intervenció prèvia, la capacitat de poder portar a terme un projecte
28 tan ambiciós com els CUO era molt limitat.

29 Els CUO són la plasmació de la combativitat obrera assentada democràticament i per la
30 base en els centres de treball. De manera tàctica es poden crear estructures dels elements
31 més combatius d'un territori per promoure CUOs en els centres de treball que hi ha en
32 aquell territori. A aquestes estructures les hem anat anomenant CUO - Catalunya en un
33 primer moment, i CUO-BCN i CUO - Vallès més endavant, quan del que realment es
34 tractava era de comitès promotors. Aquesta diferència pot semblar un detall però no ho és
35 si tenim en compte a les conseqüències pràctiques a les que ens ha portat. Identificant
36 aquestes estructures territorials com aquelles que han de créixer i desenvolupar-se podem
37 caure en l'error de ser poc flexibles a l'hora d'organitzar treballadors que tenen la suficient
38 consciència com per reunir-se i treballar en qüestions referents al seu centre de treball o
39 branca, però no suficient com per anar a organitzar-se en àmbits superiors.

40 A la pràctica, això ha anat conduint a convertir els CUO a Catalunya en una organització
41 d'activistes, i excepte honroses excepcions, en activistes del PCPC. En tota aquesta

1 tessitura, el que hem anomenat CUO s'ha acabat convertint en la màscara amb la qual el
2 PCPC ha intervingut entre la classe obrera, passant a ser visualitzat en ocasions com una
3 organització pantalla més dintre l'espectre de "l'esquerra alternativa".

4 No han estat poques les ocasions en què els militants del PCPC han tingut conflictes a
5 l'hora de presentar-se amb una sigla o una altra, o fins i tot que militants del PCPC facin
6 funcions del CUO quan ha interessat. Tot això ha estat necessari en el creixement qualitatiu
7 de la nostra intervenció, però un cop aquí, hem de repensar el nostre treball per continuar
8 avançant i donar-li als CUO una perspectiva de masses.

9 Per començar, seguirem treballant en les estructures territorials, anomenant-les comitès
10 promotors de CUO. La direcció, anàlisi i planificació en els conflictes no anirà de la ma
11 d'aquests comitès promotors que ja avui funcionen, sinó de la mà del PCPC.

12 Així doncs, com a norma general (i sempre amb possibles excepcions), els militants del
13 PCPC que hagin d'intervenir de manera indirecta en un conflicte ho faran en nom del
14 PCPC, explicant als treballadors el projecte dels CUO i cridant-los a que n'organitzin un al
15 seu centre de treball. La classe obrera no té cap por dels comunistes, al contrari, per això
16 emmascarar amb el CUO la nostra intervenció és absurd políticament i poc lleial amb la
17 classe. Les estructures territorials actuals seguiran treballant, amb l'objectiu principal de
18 difondre el projecte i d'anar coordinant els treballadors que els nostres membres vagin
19 cohesionant, agafant-ne els més compromesos.

20 **5.4 El treball del PCPC en els CUO**

21 La intervenció comunista en el moviment obrer no està en contradicció amb l'existència
22 dels CUO.

23 El CUO no emmascara la intervenció comunista, sinó que la intervenció comunista és un
24 element dinamitzador, organitzatiu i de proposta estratègica de la lluita en el conjunt del
25 Moviment Obrer.

26 Del I Congrés del PCPC se'n desprèn que el projecte del CUO vincula a tota l'organització
27 del Partit i a tota la militància amb independència del grau de desenvolupament del treball
28 sindical o dels sindicats en què es tingui presència. La primera prioritat del Partit i els CJC-
29 JCPC és l'organització, desenvolupament i enfortiment dels CUO.

30 Els CUO no neixen per generació espontània, com no ho van fer en el seu dia les
31 Comissions Obreres. El paper dels i les comunistes en l'organització dels CUO és el vector
32 determinant del seu desenvolupament, consolidació i enfortiment.

33 Cada Cèl·lula i Comitè, en estreta coordinació amb els CJC- JCPC, i amb un contacte
34 profund amb la comissió de Moviment Obrer i Sindical, ha de comptar amb un pla de
35 treball en el moviment obrer i sindical en el qual constin les següents qüestions:

- 1 - Un anàlisi de la realitat de la classe obrera en el seu àmbit d'actuació: principals
2 sectors productius, principals empreses, polígons industrials en què s'ubiquen, etc.
- 3 - Un anàlisi de la realitat sindical en aquestes empreses: sindicats presents, comitès
4 d'empresa, delegats sindicals, militants o contactes de aquestes empreses
- 5 - Un anàlisi de les principals lluites que s'han lliurat, es lliuren o que es preveu que es
6 lliurin en aquestes empreses. Cal conèixer les condicions dels obrers i obreres als
7 què ens dirigim així com les seves preocupacions: conveni col·lectiu, nivells
8 salarials, torns de treball, existència d'Expedients de Regulació d'Ocupació, deutes
9 salarials, etc.
- 10 - Cal determinar quins camarades s'encarregaran de fer aquest treball i amb quins
11 ritmes
- 12 - Un cop analitzat l'entorn en el que realitzem la nostra feina cal que el pla de treball
13 descendeixi al més concret. Hem de prioritzar el treball en els centres de treball en
14 sectors en els quals es doni algun dels següents factors:
 - 15 o En els que tinguem camarades treballant.
 - 16 o En els que tinguem contactes com a Partit.
 - 17 o En els quals s'hagin lliurat o s'estiguin lliurant lluites.
 - 18 o En els que concentren gran nombre de treballadors i els sectors estratègics
19 de l'economia
 - 20 o És preferible treballar bé un sol centre de treball que treballar de manera
21 superficial diversos centres
- 22 - Un cop determinat el centre de treball o sector al què ens anem a dirigir, cal
23 concretar les primeres actuacions: repartiment de materials d'agitació, reunions amb
24 el Comitè d'Empresa o delegats de personal, reunions amb els contactes que
25 tinguem, etc.
- 26 - En aquest moment les Cèl·lules i Comitès del Partit han de valorar els ritmes de
27 constitució d'un Grup Promotor del CUO que, ja amb autonomia organitzativa,
28 planifiqui l'organització, desenvolupament i enfortiment del CUO
- 29 - La realitat actual del Partit determina que els efectius amb els quals es pot comptar
30 per emprendre el treball es troben dispersos en diferents centres de treball o en
31 diferents sectors. Un cop realitzat el treball descrit anteriorment, pot ser que no es
32 trobin en condicions d'organitzar un CUO de centre de treball, sector o polígon. En
33 aquests casos, s'ha de seguir una línia de treball territorial i sectorial com a grup
34 promotor. Agruparem els nostres efectius en un Grup Promotor de caràcter
35 territorial, incloent-hi treballadors i treballadores de diferents sectors
- 36 - Aquest Grup Promotor ha de planificar un treball sostingut per donar a conèixer el
37 projecte en els diferents sectors, polígons i centres de treball, tractant d'implicar en
38 les lluites que s'estiguin lliurant, fent-se present en els centres de treball i perseguint
39 en tot moment ampliar els contactes i la xarxa d'influència.
- 40 - El Grup de Promotor, des del general-territorial, planificar la seva divisió per
41 sectors, polígons i centres de treball en la mesura que vagi reclutant nous efectius
42 amb l'objectiu de constituir Comitès realment vinculats a la producció.
- 43 - Al fil de l'anterior hem de tenir clar que els problemes i dificultats en un o altre
44 moment, en una o altra organització, no s'ha de convertir en argument per renunciar
45 a aplicar la línia marcada o per intentar transformar basant-se en la debilitat o en els
46 errors propis. En aquest sentit s'ha de deixar establert que els CUO no són un

1 projecte de base territorial, sinó que en el cas que les circumstàncies ho exigeixin
2 ens recolzarem en el territorial per avançar cap als sectors productius, on es troba el
3 camp de batalla fonamental de la lluita de classes.

4 En quan a la visualització del paper del comunista en el CUO hem de tenir clar que és
5 erroni:

- 6 - La concepció que pretén ocultar al Partit, amagar que el projecte dels CUO és
- 7 recolzat obertament pels i les comunistes als que deu el seu propi naixement
- 8 - Identificar grollerament, confonent, el Partit amb els CUO o aquests amb el Partit,
- 9 no donant cap tipus d'independència orgànica als CUO per part del PC

10 Ambos desviacions tot i que són aparentment contràries es manifestament una concessió
11 davant desviacions petitburgeses. Els comunistes defensem la independència sindical com
12 a aspecte concret en el qual es manifesta la independència ideològica, organitzativa i
13 política de la classe obrera, però defensem la independència de la classe pel que fa a la
14 burgèsia i les seves organitzacions, no qualsevol tipus d'independència.

15 Al nostre país, i en general a tots els països capitalistes, aquesta independència es va
16 predicar pel sindicalisme groc davant del moviment comunista, enfront del Partit
17 Comunista. En la mesura que el moviment sindical es va fer més i més independent dels
18 Partits Comunistes, es va fer més i més depenent del poder burgès representat per
19 l'oportunisme sindical i polític. En la lluita de classes no hi ha espais intermedis, CCOO va
20 ser obertament promoguda per comunistes davant la classe tot i que clandestinament per les
21 forces burgeses amb caràcter feixista.

22 En relació dialèctica amb el primer problema es manifesta tot seguit el segon: confondre
23 ambdós espais, confondre el paper del moviment sindical amb el paper del Partit
24 Comunista. Així, es detecten clars errors entre els quals podríem enumerar els següents:

- 25 - Substituir el debat i la presa de decisions en els Grups Promotors i CUO existents
- 26 per debats i decisions adoptades per l'organització del Partit. En quin lloc queden
- 27 els companys i companyes independents quan es troben amb què es prenen
- 28 decisiones en àmbits que no són dels CUO? Quina imatge donem del Partit?
- 29 - Organitzar els blocs del Partit confosos amb els blocs del CUO; encara que moltes
- 30 vegades derivat de l'escassetat d'efectius militants disponibles, no deixa de ser un
- 31 error greu que les úniques persones que en una manifestació porten l'adhesiu del
- 32 CUO portin també tots els adhesius del PCPC o els CJC; que en un perfil de
- 33 Facebook d'un CUO es difonguin resolucions del PCPC, etc. Així facilitem amb
- 34 aquestes pràctiques que els enemics acusin als CUO de ser un "xiringuito" del
- 35 PCPC.

36 La solució a aquests problemes i la superació dels errors que es puguin estar cometent,
37 exigeixen una acció rigorosa per part de les organitzacions del Partit: les qüestions de
38 treball dels CUO han de ser debatudes en les organitzacions i organismes del Partit per
39 posteriorment traslladar, a través de la participació de la nostra militància, les línies a
40 treballar que correspongui aplicar als CUO, comptant amb les opinions dels companys i

1 companyes independents, aprenent d'ells i alhora treballem per elevar la seva consciència i
2 preparació sindical i política. Només així aconseguirem exercir una direcció bolxevic - i no
3 burocràtica - del moviment obrer i sindical. En aquest sentit va concebre el Marxisme-
4 Leninisme la influència política comunista, sense confondre mai el que correspon al Partit i
5 el que correspon al moviment sindical, error que sempre va comportar greus desviacions
6 tant d'esquerra com de dreta.

7 El CUO en aquest sentit no és una burda corretja de transmissió del Partit en el Moviment
8 Obrer, sinó una estructura de front sindical orgànicament independent on els comunistes
9 hem de guanyar la majoria dels treballadors i treballadores, amb el nostre discurs i
10 exemple. Els CUO, com a front de masses obrer que busca la unitat de la classe, no fa
11 distinció d'ideologies, sempre i quan no és posi en qüestió la seva pròpia naturalesa de
12 defensa de la classe obrera. Els CUO no és un front sindical per a comunistes, sinó la
13 proposta unitària per a tota la classe obrera. Un comunista no s'ha d'amagar de la seva
14 ideologia, però als CUO no fem propaganda ni apologia burda del Partit. El Partit, quan
15 intervé en un conflicte obrer ha d'aportar eines organitzatives a la classe treballadora i, per
16 tant, ha d'explicar que són els CUO i el perquè de la seva necessitat. La qüestió
17 organitzativa representa el punt més important de l'actual desenvolupament del FOPS.

18 Els CUO són una barricada per a la classe obrera fonamentalment per a la seva lluita
19 econòmica. Per tant, no es poden forçar els debats politico-ideològics que es donen al
20 Partit. Els debats naturals del CUO són de natura sindical: quin tipus d'accions es faran,
21 com generar unitat, quines reivindicacions concretes es té en un moment determinat, la
22 valoració d'un tall de carretera, etc. Els debats naturals del Partit com dirigir políticament
23 els processos, quines consignes es llençaran, com afectarà la nostra feina al conjunt
24 internacional de la classe obrera, etc. Les intervencions dels comunistes dintre dels CUO,
25 en aquest marc, han d'estar apegats a aquesta naturalesa de Front sindical i enquadrar,
26 dinamitzar i aprofundir en les tasques reivindicatives, organitzatives de lluita, socio-
27 polítiques i de caire sindical. Els CUO no han de suplantar les atribucions pròpies del Partit,
28 el Partit ha d'estar parlant i planificant contínuament el treball i la promoció de CUOs, però
29 els CUO no han de parlar del Partit.

30 Ara bé, els comunistes tenim el nostre propi discurs i el hem de expressar de manera
31 natural sense autocensures, però sense forçar: pedagògicament i pacientment amb tots els
32 obrers que formin part del CUO. Un comunista busca la referencialitat amb els seus
33 companys, donant legitimitat amb l'exemple, sent el primer a defensar els interessos de la
34 classe obrera i les seves reivindicacions immediates tot donant les eines organitzatives que
35 permetin situar en la lluita a capes creixents de les masses.

36 Només amb aquest abnegat exemple i utilitzant les eines científiques del marxisme-
37 leninista, analitzant i explicant les contradiccions concretes en la lluita concreta de la classe
38 obrera en cada moment podem aconseguir la creació de CUOs i l'assumpció de la
39 proposta estratègica del Partit en el si de la classe obrera: el socialisme-comunisme.

5.5 Propostes pràctiques a l'hora de crear CUO

A l'hora de crear un CUO hem de ser rígids en quant a l'estratègia i flexible en quant a la tàctica. Això vol dir que hem de tenir clar què son els CUO, perquè els volem i què proposem, a fi de no "lliure interpretar" el que és el nostre projecte. Per altra banda hem de tenir clar que a la constitució d'un CUO no s'arribarà mai de la mateixa manera, és una feina que requerirà un seguiment cas a cas, portant les iniciatives concretes que millor s'escaiguin al centre de treball en qüestió.

Com hem dit abans la intervenció directa és aquella en que algun dels nostres militants està present en un centre de treball i intervé des de dintre amb la resta de treballadors. En aquests casos tots els militants del PCPC han de plantejar a la seva cèl·lula les possibilitats de fer una intervenció politico-sindical. El més fàcil per avançar en la constitució d'un CUO és identificar els problemes que hi ha al centre i els treballadors més combatius. Un cop fet això anar teixint un grup de confiança informal en que es tractin aquestes problemàtiques. Poc a poc aquest grup va prenent formalitat i regularitat, organitzant reunions on discutir la situació laboral i els comunistes hi puguem intervenir i guanyar legitimitat. El comunista intervindrà proposant passar de les paraules a l'acció, com a prioritat en el seu centre de treball si és possible, i si no, intentant portar a aquests treballadors a accions de suport a altres lluites obreres, fent veure en la pràctica la necessitat de la solidaritat, la unitat i l'organització.

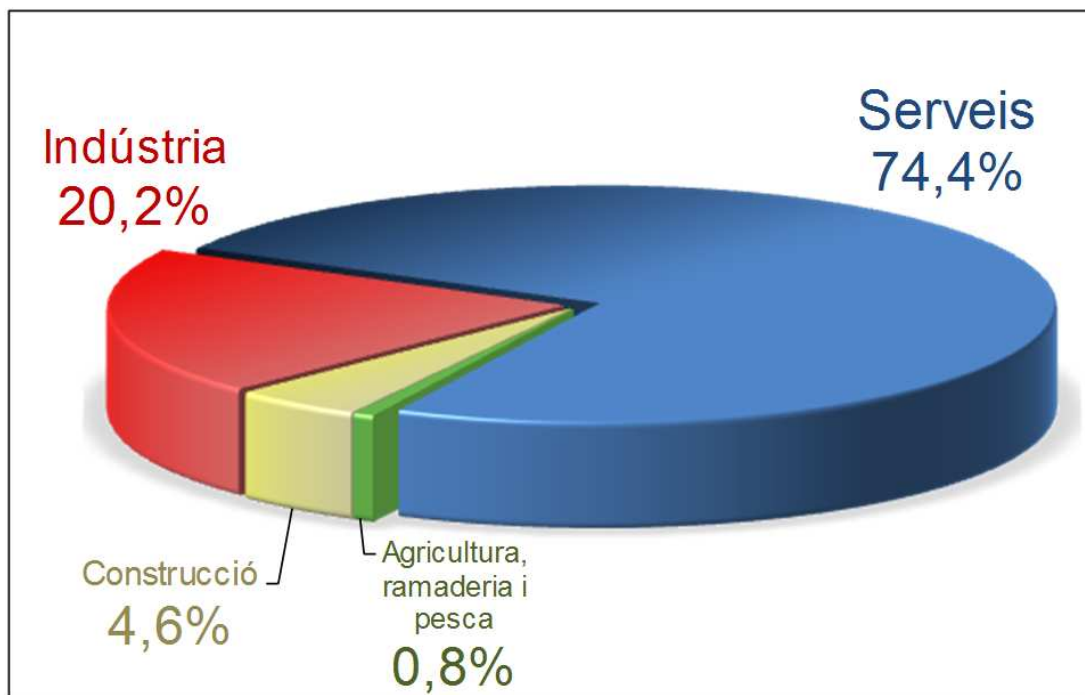
En ocasions el treball més fructífer que podrem fer és amb els treballadors de dintre el sindicat, per exemple, en els del nostre propi sector. Des d'aquí evidentment haurem d'intentar guanyar legitimitat i referencialitat entre la resta de sindicalistes, per poder dirigir el grup cap a posicions de lluita i unitat. Des del sindicat serà més fàcil llençar propostes unitàries amb tots els treballadors del centre de treball o el sector.

Finalment hem definit la intervenció indirecta com el treball dels comunistes en un centre de treball en que no es compta amb cap suport dintre la plantilla. En aquests casos la constitució de CUO segurament haurà d'anar íntimament relacionada amb l'existència d'un conflicte laboral. Els comunistes, actuant com a PCPC, intentarem fer entendre per la via de la pràctica com la proposta dels CUO és útil i necessària.

El projecte general dels CUO serà una realitat quan la part més conscient de la classe obrera, amb certes lluites i experiències de solidaritat, vegi la necessitat d'una estructura de coordinació i direcció de tots els destacaments que haguem pogut anar creant.

ANNEX A: Les principals branques econòmiques de Catalunya

Catalunya és una nació amb un capitalisme plenament desenvolupat. En ella ens trobem el pes de les branques econòmiques en una proporció similar a la d'altres països amb unes forces productives desenvolupades. Segons l'estadística burgesa els assalariats es reparteixen de la següent manera⁸:

Il·lustració 2: Quantitat de treballadors ocupats per branca econòmica

Diferenciem l'estadística burgesa respecte les dades que ens interessaria obtenir perquè:

- Hi ha una sèrie d'empreses que treballen per la indústria o la construcció en règim de subcontractació, però que estan considerades empreses de la branca dels serveis.
- Falsos autònoms que no apareixen en les estadístiques dels assalariats engruixarien habitualment els treballadors de la branca serveis.

A pesar d'això podem deduir que a Catalunya la branca industrial i de la construcció, que és on podem generalitzar que es crea el valor, ocupa un 25% de la classe obrera en actiu, que venen a ser uns 625.000 treballadors.

⁸ <http://www.ine.es/> II trimestre 2014

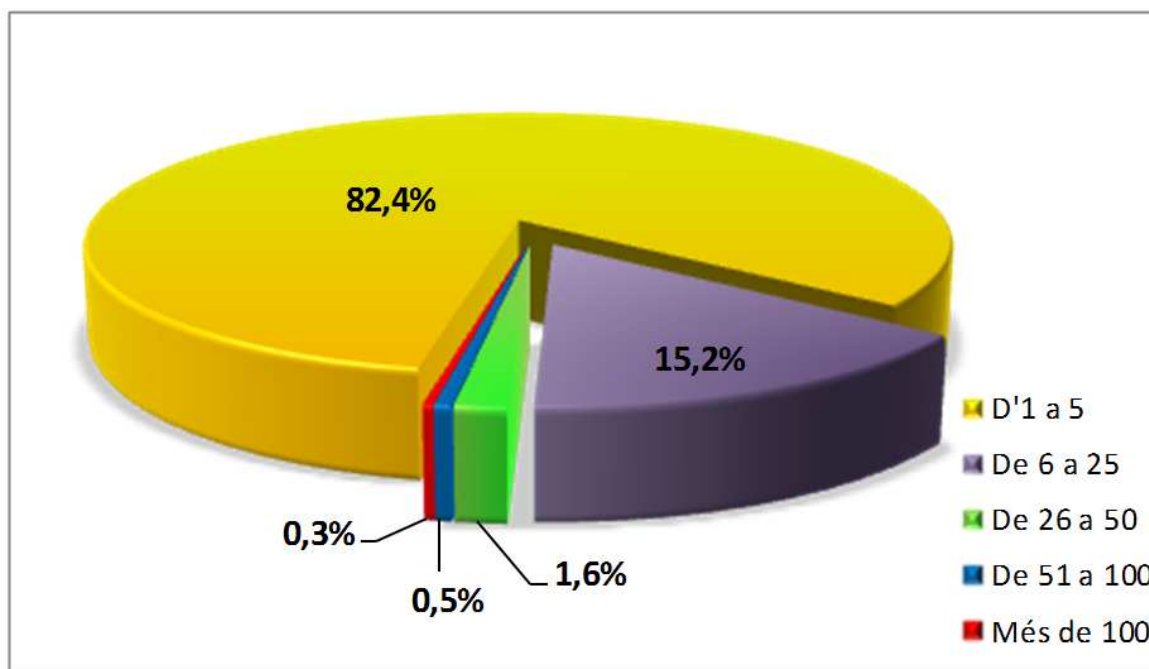
1. Branca primària: agricultura, ramaderia, pesca i silvicultura

La branca de l'agricultura, la ramaderia i la pesca són branques eminentment petitburgeses a Catalunya. Lluny de les grans extensions que es troben al sud d'Espanya en l'agricultura, o al nord amb la pesca, a Catalunya prima la petita propietat. Aquesta realitat es demostra en el fet que aquesta branca només ocupa 19¹ mil assalariats, mentre que hi ha 24 mil empresaris (pagesos, ramaders o pescadors). Tan sols certes excepcions com les vinyes del Penedès trenquen aquest esquema. L'ocupació de la classe obrera que ens podem trobar, a l'agricultura fonamentalment, és en campanyes estacionals com la de la vinya o la de fruita, concentrades a l'entorn de la Plana de Lleida, al Penedès o a la Ribera d'Ebre.

Aquests treballadors estan contractats amb formes d'alta temporalitat i precarietat, i en ocasions, directament contractats al nord d'Àfrica per campanyes de recollida temporal. Aquestes condicions dificulten enormement la capacitat d'organització i lluita, sent un sector totalment desemparat des del punt de vista sindical.

2. Branca de la construcció

La construcció ocupa a dia d'avui un 4.6% de la població assalariada, sobre 117.000¹ obrers, havent tingut una baixada molt considerable en els últims anys de crisi. La majoria d'aquests treballadors està en empreses petites o mitjanes. El nombre d'empreses que tenen més de 100 treballadors no superen les 50⁹:

Il·lustració 3: Quantitat d'empreses per n° de treballadors

⁹<http://www20.gencat.cat/portal/site/empresaiocupacio/menuitem.32aac87fcae8e050a6740d63b0c0e1a0/?vgnextoid=92cd70050c5a8210VgnVCM1000008d0c1e0aRCRD&vgnnextchannel=92cd70050c5a8210VgnVCM1000008d0c1e0aRCRD&vgnnextfmt=default>

Entre les empreses més grans destaquen FCC (amb seu a Catalunya), però també, ACS, Dragados, etc.

Aquesta és una branca amb una alta composició orgànica del capital, cosa que ha fet que en els anys previs a la crisi creixés desmesuradament. Per una banda grans oligarques del estat han vist en la construcció (i l'especulació) la manera d'obtenir una taxa de guanys inigualable en altres sectors més tecnificats. Per altra banda, petits burgesos van veure en la petita construcció la manera de crear empreses amb molt baixa inversió i rentables en molt poc temps. També molts joves dels anys 2000, amb baixa formació per altres branques econòmiques, van veure en l'empresa de la construcció un fàcil accés al mercat laboral. Avui dia tenim doncs molts obrers treballant en petites empreses, molts cops d'un familiar, i una part treballant en grans empreses dels monopolis de la construcció.

3. Branca dels serveis

La branca dels serveis és àmpliament majoritari a Catalunya, empleant tres quartes parts de la classe obrera ocupada (1.880.000 persones¹). La variabilitat d'aquesta branca és enorme, tant en el tipus d'empresa, el tamany o el tipus de contractació.

3.1 El sector públic

És en aquest sector on tenen cert pes quantitatiu els treballadors del sector públic (21% de treballadors del sector). Altes concentracions de treballadors públics els podem trobar en els grans Hospitals de la Seguretat Social (o amb convenis amb ella), o en administracions com les de la justícia. També tenen una gran importància, no per la concentració però sí per la quantitat, els treballadors de l'educació. En el sector públic se solen barrejar treballadors amb certa estabilitat laboral (i poc predisposats a confrontar) que dirigeixen les estructures sindicals, amb treballadors contractats de manera temporal o per empreses subcontractades per l'administració, amb gran precarietat, fent de la divisió de la classe per contractació un tret característic.

ADMINISTRACIÓ ¹⁰	Nº TREBALLADORS
ADMINISTRACIÓ LOCAL	91.500
DOCENTS	66.500
PERSONAL SANITARI	56.400
ADMINISTRACIÓ I SERVEIS DE LA GENERALITAT	47.300
PERSONAL DE LES UNIVERSITATS	24.000
COSSOS DE SEGURETAT	17.300
ADMINISTRACIÓ DE JUSTÍCIA	7.200
SERVEIS PENITENCIARIS	3.400
BOMBERS	2.500
INVESTIGACIÓ PÚBLICA	1.500
ENTS PARLAMENTARIS I ORG. INDEPENDENTS	650
AGENTS RURALS	500

Els serveis generals a les persones està complementat cada cop més per entitats privades. Per tant el conjunt de persones dedicades a l'educació i la sanitat superen les 100.000 respectivament. Les principals empreses catalanes¹¹ en la sanitat són:

¹⁰ <http://www.idescat.cat/pub/?id=aec&n=981>

¹¹ En les taules següents s'adjunta informació de les empreses amb seu a Catalunya. A pesar de ser la majoria, hi ha empreses estatals que operen a Catalunya i que és difícil comptabilitzar el seu nombre de treballadors al nostre territori. A part, el nombre de treballadors es refereix a tota l'empresa, i per tant en ocasions no tots estan situats a Catalunya. Les taules han estat elaborades per la Comissió de MOS del PCPC en base a:

http://www.economiadigital.es/es/ranking_empresas/?page_cii11424=7&name_cci215=&city_cci215=®ion_cci215=&billing_cci215=&profit_cci215=&business_cci215=0&sort_cci215=1&descendant_cci215=0#.VAXgE2OM4Q1

http://www.valenciaplaza.com/nacionalrankings/lista/general?orden_usuario=Nacionalranking/ventas2012%20DESC

TRANSPORT SANITARI DE CATALUNYA SL	1053	BARCELONA	AV JOSEP TARRADELLAS, 8 -10.PL 6º.PT 5ª 3
CLINICA DE SABADELL SL	1045	BARCELONA	CL VILADOMAT, 288
HOSPITAL DE SANT JOAN DE REUS SA MUNICIPAL	1039	REUS	AV DEL DOCTOR JOSEP LAPORTE, 2
BADALONA SERVEIS ASSISTENCIALS SA	994	BADALONA	PZ PAU CASALS, 1
CENTRO MEDICO TEKNON SL	809	BARCELONA	CL VILANA, 12 BJ 2
SISTEMA D'EMERGENCIES MEDIQUES SA	756	L'HOSPITALET DE LLOBREGAT	CL PABLO IGLESIAS, POL. INDUSTRIAL PEDROSA 101 -115
SDAD COOP DE INSTALACIONES ASISTENCIALES SANITARIAS	740	BARCELONA	AV DIAGONAL, 660
LABORATORIO DR F ECHEVARNE ANALISIS SA	674	BARCELONA	CL PROVENÇA, 312 BAJOS
GENERAL LAB SA	667	BARCELONA	CL LONDRES, 28 BJ
INSTITUT PERE MATA, SA	588	REUS	CR INSTITUT PERE MATA, S/N
USP INSTITUTO DEXEUS, SA	568	BARCELONA	CL SABINO ARANA, 5 -19
GESTIO PIUS HOSPITAL DE VALLS SOCIEDAD ANONIMA	431	VALLS	PZ SANT FRANCESC, DE 1
CENTRO DE OFTALMOLOGIA BARRAQUER SA	De 251 a 500	BARCELONA	
CLINICA CORACHAN SA	De 251 a 500	BARCELONA	

Una part dels treballadors de l'administració treballen en els serveis bàsics a les persones, com el personal sanitari, els docents, els bombers i els agents rurals. Altra part fa una funció administrativa/organitzativa i una part aconsegueix amb les funcions repressives del estat. Aquests últims, a pesar de ser assalariats, no es poden considerar membres de la classe obrera.

3.2 El sector de la hostaleria i el turisme

A Catalunya té un pes bastant important el turisme, creient que ocupa uns 100.000¹² treballadors. Exceptuant la Plana de Lleida i les ciutats al voltant de Barcelona, podem dir que el turisme ocupa una part important de la classe obrera en tots els punts del nostre territori, des de punta a punta de la costa, el Pirineu i les ciutats de Barcelona, Tarragona i Girona. Normalment la formació bàsica necessària per aquest sector és el coneixement d'anglès, que sumat a la temporalitat i precarietat fa que sigui un sector cobert de manera important per la classe obrera més jove. Apart d'això la concentració de treballadors/empresa és molt baixa.

Aquest sector el podem dividir en el de serveis d'allotjament, fonamentalment hotels i hostals; i en el de la restauració¹³.

les principals empreses catalanes del sector són:

HOSTELERIA	42.500
RESTAURACIÓ	138.000
SERUNION SA	6680
ARAMARK SERVICIOS DE CATERING SLU	4327
SODEXO ESPAÑA SA	3873
AREAS SA	3080
NH HOTELES ESPAÑA SA	2880
PANSFOOD SA	1607
ISS SOLUCIONES DE CATERING SL	1562
ESTABLIMENTS VIENA SA	1366
ALESSA CATERING SERVICES SA	Més de 500
ARAMARK SERVICIOS INTEGRALES SA	Més de 500
COMERTEL SA	Més de 500
CATERING ARCASA SL	833

¹² <http://www.barcelonalovesentrepreneurs.com/sector-turismo/>

¹³ <http://www.idescat.cat/pub/?id=aec&n=582>

3.3 El sector del comerç

El comerç és un element fonamental en el cycle capitalista per poder donar sortida a les mercaderies. Els grans capitalistes cedeixen una part important de les seves plusvàlues als empresaris del comerç amb l'esperança de poder vendre les seves mercaderies en millors condicions que els seus competidors. Aquest fet ha anat prenent importància amb el desenvolupament de les forces productives i la concentració del capital, i arriba a ocupar a dia d'avui unes 452.000 persones, un 18% de la població. Es pot distribuir en¹⁴:

COMERÇ MAJORISTA	196.000
COMERÇ MINORISTA	256.000

En el comerç majorista es pot destacar Mercabarna, el gran centre de distribució alimentària de l'àrea metropolitana. El comerç minorista està compost per milers de botigues i tendes, agafant cada cop més pes les grans cadenes de distribució. En general, grans empreses del sector són:

Del comerç majorista:

HENNES AND MAURITZ SL	3322
MIQUEL ALIMENTACIO GRUP SA	2941
WURTH ESPAÑA SA	2649
ROCA SANITARIO SA	1467
MEROIL, SA	1385
RICOH ESPAÑA SL	1257
FRANCHISING CALZEDONIA ESPAÑA SA	1079
ALCON CUSI SA	Més de 500
ABASIC SLU	971
PEPE JEANS SL	780

i del comerç minorista:

CAPRABO SA	8938
LIDL SUPERMERCADOS SA	7709
PUNTO FA SL	3568
CS ESTABLIMENTS DE PROXIMITAT SL	2403
GENERAL OPTICA SA	1722
SUPERFICIES DE ALIMENTACION SA	1360
SUPERMERCADOS PICABO SL	1191
GESTION DE HIPERMERCADOS CAPRABO	1097
EISA SL	
LA SIRENA ALIMENTACION CONGELADA SL	1080
EISMANN SA	Més de 500
DIALYPA SL	Més de 500

Aquí faltarien altres grans distribuïdors com Mercadona (la primera empresa en nombre de treballadors de l'Estat), Dia, Tendes Inditex, el Corte Inglés, etc. que sí tenen una important presència a Catalunya

3.4 El sector del transport, distribució i emmagatzematge¹⁵

Al igual que el comerç, el transport aconsegueix un element clau per la distribució i venda de les mercaderies. Apart, milers de catalans i catalanes treballen també en el transport de persones, ja sigui per terra, mar o aire. En total, 67.000 persones estan ocupades en tasques de transport, 47.000 en funcions d'emmagatzematge i 17.000 en missatgeria. Només en el transport per carretera hi ha una part important d'autònoms i petit-burgesos (un 36%).

Transport mercaderies:

DHL EXPRESS BARCELONA SPAIN SL	439	SANTA PERPETUA DE MOGODA
TRANSPORTES CALSINA Y CARRE SOCIEDAD LIMITADA	259	PONT DE MOLINS
TRANSPORTES GARCIA VILLALOBOS SA	251	SANT ESTEVE SESROVIRES
TRANSPORTES DIRECTOS NACIONALES E INTERNACIONALES SA	183	BARBERA DEL VALLES
TRANSEGRE SL	183	LLEIDA
SINTAX LOGISTICA SA	180	BARCELONA

¹⁴ <http://www.idescat.cat/pub/?id=aec&n=509>

¹⁵ <http://www.idescat.cat/pub/?id=aec&n=622>

Transport persones:

TRANSPORTS DE BARCELONA SA	3944
FERROCARRIL METROPOLITA DE BARCELONA SA	Més de 500
TRANSPORTES URBANOS Y SERVICIOS GENERALES SAL	Més de 500
TERESA Y JOSE PLANA EMPRESA PLANA SLU.	401
IVEMON AMBULANCIAS EGARA SL	380
MOHN SL	380

Gestió d'infraestructures:

BARCELONA DE SERVEIS MUNICIPALS SA	1184	BARCELONA
SOCIEDAD ANONIMA DE GESTION DE ESTIBADORES	1099	BARCELONA
PORTUARIOS DEL PUERTO DE BARCELONA		
RHENUS LOGISTICS, SA	Més de 500	
DRONAS 2002 SL	998	SANT ANDREU DE LA BARCA
AUTOPISTAS CONCESIONARIA ESPAÑOLA SA	937	BARCELONA
SCHENKER LOGISTICS SAU	859	BARCELONA
LOGISTA PHARMA SA.	380	
TRANSNATUR SA	340	EL PRAT DE LLOBREGAT
SALVAT LOGISTICA SA	293	BARCELONA
MARITIMA DEL MEDITERRANEO SA	286	BARCELONA
DSV ROAD SPAIN SA	266	RUBI
INFRAESTRUCTURES VIARIES DE CATALUNYA SA	263	BARCELONA
CONCESIONARIA DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA		
INTERPARKING HISPANIA, SOCIEDAD ANONIMA	213	BARCELONA

Emmagatzematge:

CESPA GESTION DE RESIDUOS SA	760	BARCELONA
TERMINALES PORTUARIAS SL	190	BARCELONA
TERMINALES QUIMICOS SA	De 100 a 250	TARRAGONA
CEFRUSA SERVICIOS FRIGORIFICOS, SA	De 100 a 250	
CEPL BARCELONA SL	De 100 a 250	

3.5 El sector de les tecnologies de la informació i la comunicació¹⁶

Aquest sector és summament variat, ocupant 70.000 catalans i catalanes. S'engloben a dintre des dels treballadors de la televisió, radio i edició fins als treballadors de la Telefónica. Hi ha per tant professionals liberals (periodistes, productors, tècnics de so, càmeres, etc.) i treballadors absolutament precaris com els telefonistes de les grans companyies.

SERVEIS I TECNOLOGIES DE LA INFORMACIÓ	35.000
EDICIÓ	11.000
CINEMA, VÍDEO I SO	6.500
RADIO I TV	5.100
SERVEIS DE LA INFORMACIÓ	3.800

Grans companyies del sector de les comunicacions:

UNIPOST SA	2649
T SYSTEMS ITC IBERIA SA	2563
T SYSTEMS ELTEC SL	1365
RETEVISION I SA	1020
UNIT4 BUSINESS SOFTWARE IBERICA SA	1000
SAGE LOGIC CONTROL, SL	542
A D P EMPLOYER SERVICES IBERIA SL	De 250 a 500
INFORMACIO I TECNOLOGIA DE CATALUNYA SL	De 250 a 500

¹⁶ <http://www.idescat.cat/pub/?id=aec&n=957>

De la informació destaquem fonamentalment la corporació catalana de mitjans audiovisuals SA., amb 2.100 treballadors, de participació pública.

Altres empreses no catalanes d'aquest sector amb un important nombre de treballadors a Catalunya és Telefónica, Correos, Atento, Eulen, etc.

3.6 Altres sectors de la branca serveis¹⁷

Altres activitats que ocupen un gruix important de treballadors són les següents:

ACTIVITATS JURÍDIQUES I DE COMPTABILITAT	51.400
ACTIVITATS D'OCUPACIÓ	41.400
SERVEIS TÈCNICS	32.600
SEUS CENTRALS I CONSULTORIA EMPRESARIAL	12.200
AGÈNCIES DE VIATGES	11.700
ACTIVITATS DE LLOGUER	10.900
RECERCA I DESENVOLUPAMENT	4.800
REPARACIONS D'EFECTES DOMÈSTICS	8.200

El cas d'activitats jurídiques i de comptabilitat ocupa un gruix important de treballadors però en milers de petites empreses amb pocs treballadors cada una. Empreses amb una gran quantitat de treballadors són les de la banca/holdings, com la Caixa, Banc Sabadell o Caixa Catalunya.

La distribució d'aigua, llum i electricitat és un monopoli a l'estat espanyol, conformat per un petit grup de empreses gegants que controlen tot el mercat. Endesa, Gas Natural, Iberdrola, etc tenen presència a Catalunya, però és Gas Natural el Holding especialitzat en el gas que té més presència nombre de treballadors. Per altra banda les Petroleres CEPSA i Repsol, també tenen presència a Catalunya. Si exceptuem la presència de Repsol en el camp de Tarragona, els seus centenars de treballadors estarien enquadrats en la branca dels serveis.

Finalment l'evolució del mercat laboral espanyol ha fet que a dia d'avui, una quantitat important de les empreses que tenen més contractació siguin els ETTs i els serveis externalitzats a les empreses¹⁸. Randstad SA, ISS Facility services, CLECE SA (neteja), Adeco, etc. estan entre les 20 empreses amb més treballadors a Espanya. Amb seu a Catalunya destaquem l'empresa ISS Facility services, amb 26.000 treballadors (més del doble que SEAT) i ManPower Team empresa de trabajo temporal SA, amb 8.500 treballadors. Molts d'aquests milers de treballadors lligades a aquestes empreses estan en el sector servei segons les estadístiques oficials, però desenvolupen tasques del sector industrial. Exemples d'això són les empreses de neteja fabril o la situació ja ben implantada de que bona part dels treballadors industrials siguin cada cop més, contractats via ETTs.

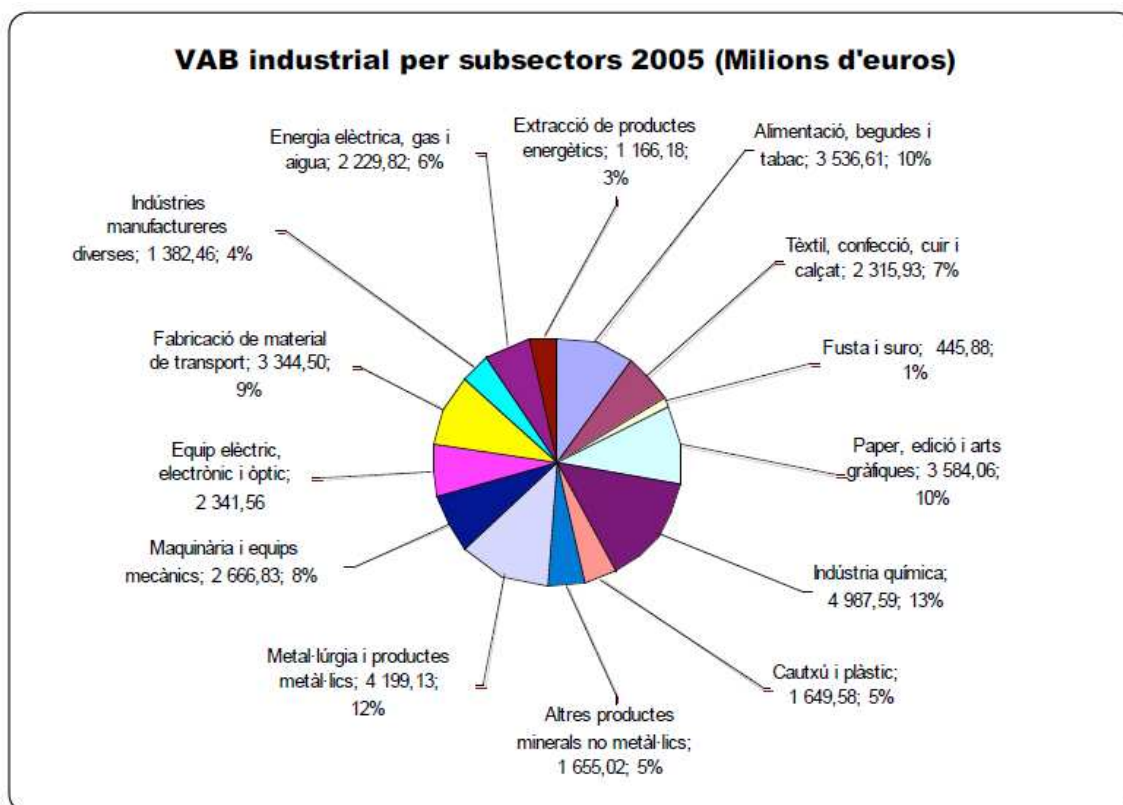
¹⁷ <http://www.idescat.cat/pub/?id=aec&n=963>, <http://www.idescat.cat/pub/?id=aec&n=965>, <http://www.idescat.cat/pub/?id=aec&n=967>

¹⁸ http://www.valenciaplaza.com/nacionalrankings/lista/general?orden_usuario=Nacionalranking/empleados2012%20DESC

4 Branca de la indústria

El sector industrial a Catalunya ocupa, segons les estadístiques oficials, 511.000¹⁹ treballadors, sent el 22% del PIB de la nació i sent la principal Comunitat Autònoma en aportació al PIB industrial d'Espanya. Les condicions laborals solen ser, de mitja, millors que en les altres branques de l'economia. Això és resultat d'una major concentració històrica de treballadors que ha permès desenvolupar una major combativitat i millors convenis col·lectius. A dia d'avui, mitjançant polítiques de subcontractació de serveis a les empreses, dividint les pròpies empreses o subcontractant als treballadors via ETT la patronal intenta situar-se en una millor posició de força cara a poder agredir els interessos de la classe obrera.

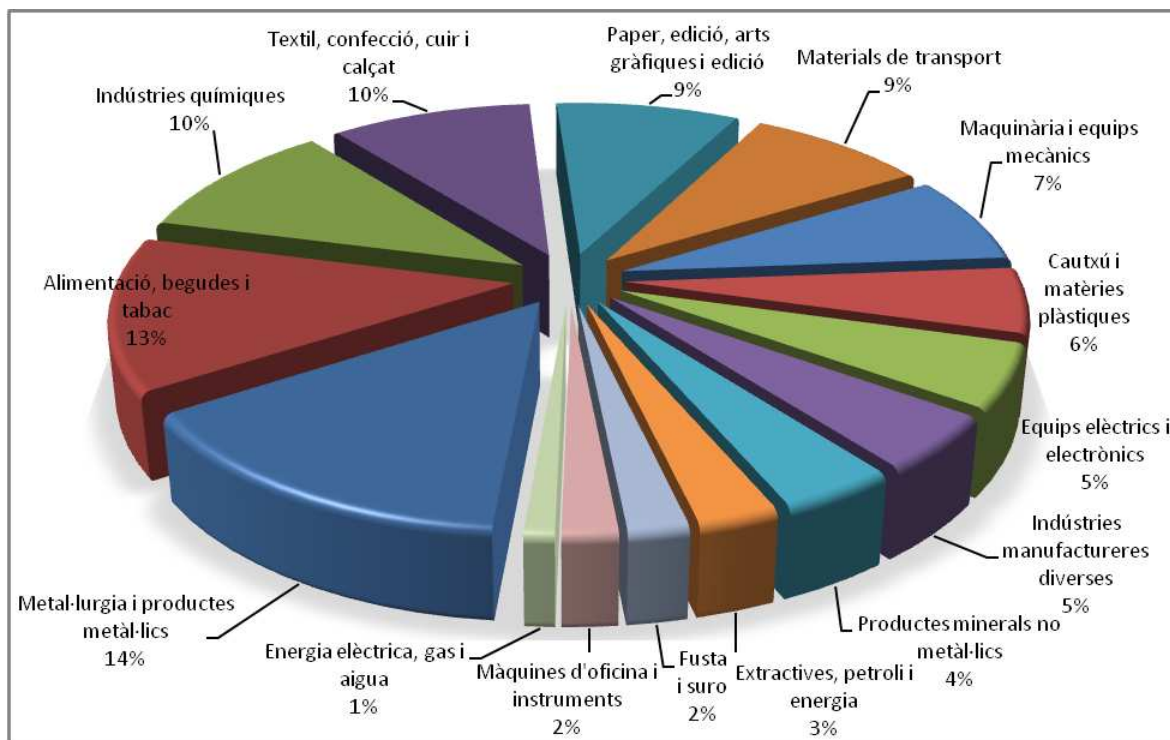
A diferència de l'etapa del capitalisme ascendent català, en que la indústria del tèxtil primava per sobre les demés, avui en dia a Catalunya hi ha bastant diversificació industrial si ho comparem amb altres zones del estat:

Il·lustració 4: Valor afegit brut pels diversos sectors industrials²⁰

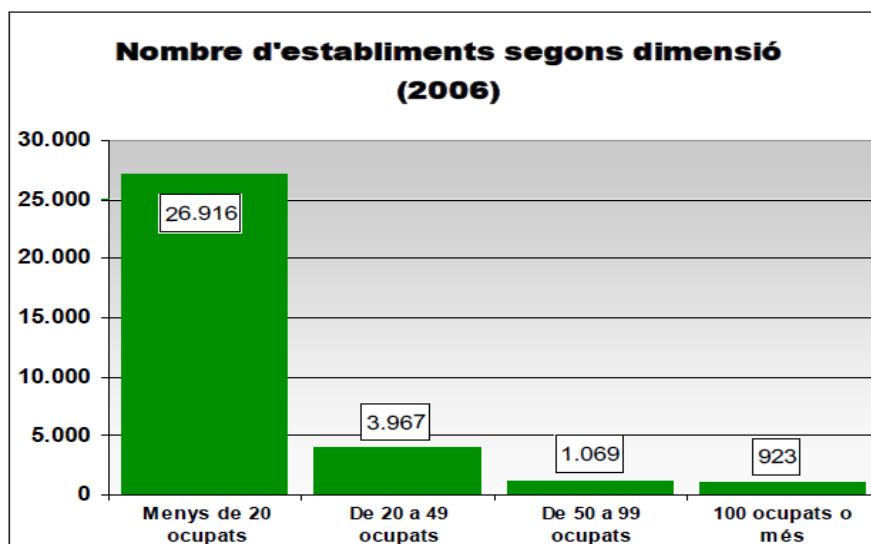
¹⁹ www.ine.es

²⁰ www.idescat.cat. En tot l'ANNEX s'utilitzarà el mètode de distribució de sectors econòmics CNAE

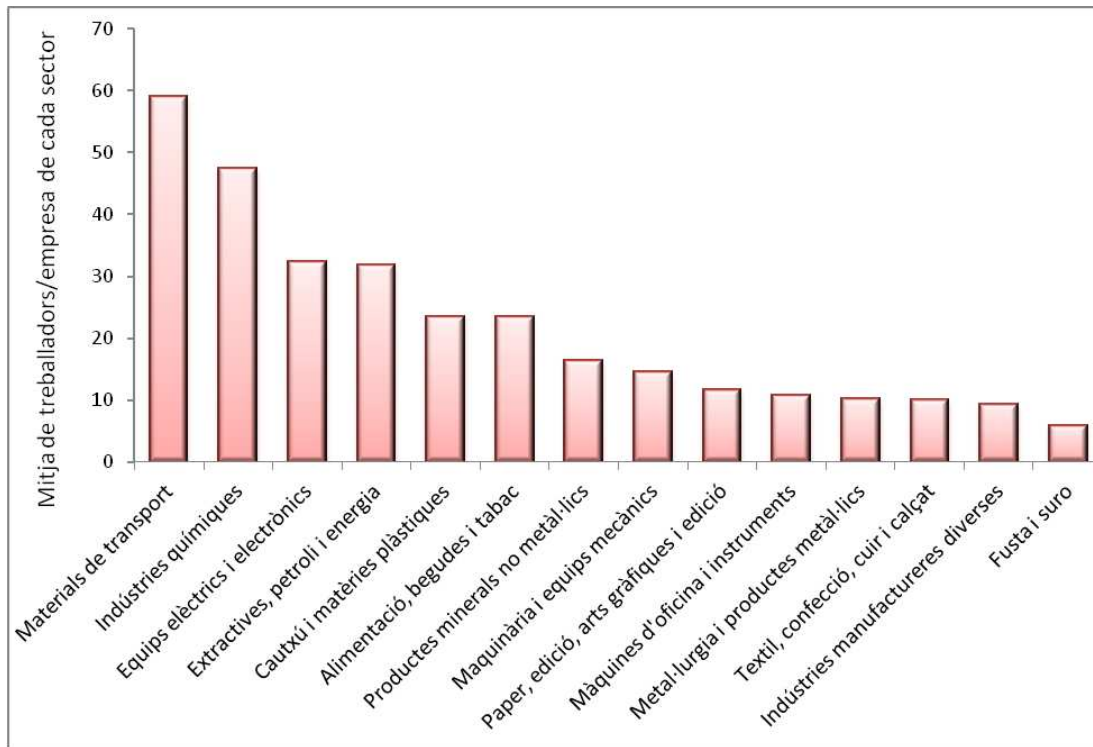
Il·lustració 5: Repartiment de treballadors industrials per sectors¹²

Per altra banda, el tamany de les empreses, i per tant la concentració de treballadors es produeix de la següent manera:

Es veu clarament com abunden les empreses de pocs treballadors, en part per les polítiques de subcontractació en les cadenes de producció. A pesar d'això, les grans empreses tenen un pes qualitativament molt superior. La concentració de treballadors varia àmpliament en funció del sector industrial. Empreses petites abunden en el tèxtil, confecció i cuir (al ser

empreses altament especialitzades), a la fusta, moble i suro i als productes metàl·lics (al ser empreses de base de la cadena productiva). En canvi amb alta composició orgànica del capital com els sectors de la indústria química i la fabricació de materials de transport concentren en poques empreses gran quantitat de treballadors.

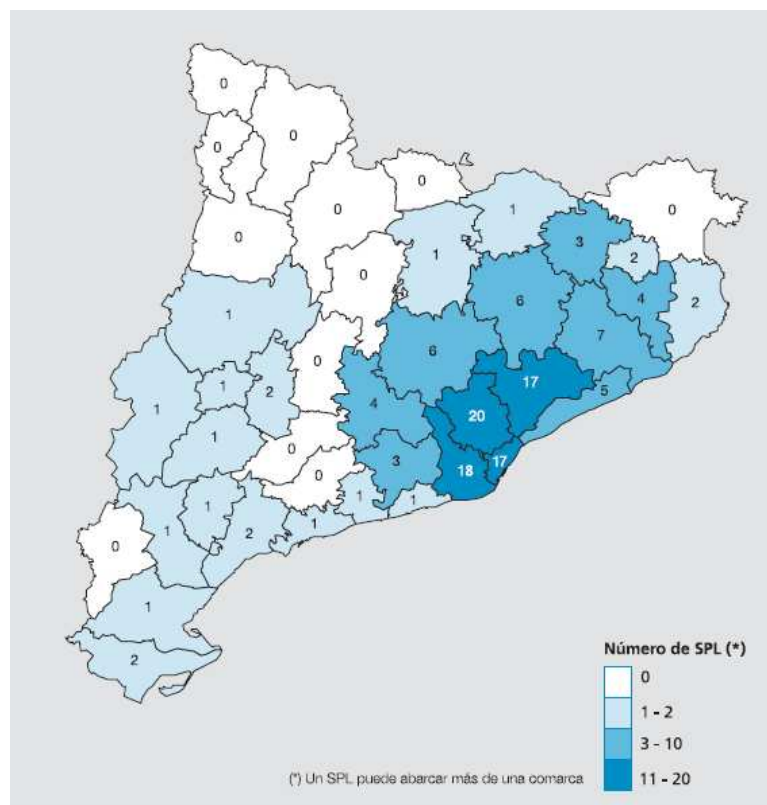
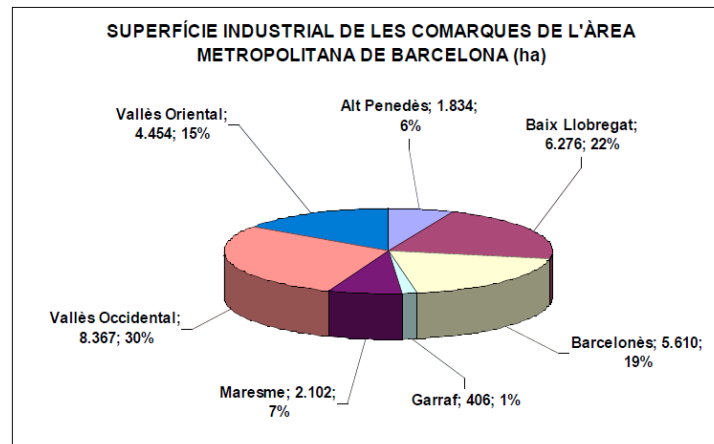

Il·lustració 6: Concentració de treballadors per empresa en cada sector industrial

Es pot concloure que els sectors clau de la indústria catalana són la producció de productes metàl·lics, que ocupa uns 74.000 treballadors en petites empreses; l'agroalimentària, que n'ocupa 67.000 en mitjanes empreses; i la química i els materials de transport, amb uns 57.000 i 44.000 treballadors respectivament en gran empreses.

Amb menor importància, encara que no despreciable, es pot considerar la indústria del tèxtil, el paper, la edició, les arts gràfiques i la fabricació de maquinària.

A nivell de distribució territorial, la indústria catalana es concentra molt clarament a la província de Barcelona, i concretament a les comarques del Barcelonès, el Baix Llobregat i els dos Vallesos, encara que també és on es concentra el gruix de la població:

Il·lustració 7: Distribució territorial de clústers industrials a Catalunya²¹

4.1 Sector de l'alimentació, les begudes i el tabac:

És un sector industrial clau en l'economia catalana, sent el primer en facturació i dels primers en contribució al PIB. Unes 67.000 persones treballen en aquest sector, el 13% dels treballadors de la indústria, la meitat a la província de Barcelona²².

²¹ http://www.gencat.cat/diue/doc/doc_52880189_1.pdf

²² http://w27.bcn.cat/porta22/images/cat/Barcelona_treball_informe_sectorial_Industria_Agroalimentaria_2013_cat_tcm9-4016.pdf

Les principals empreses del sector són²³:

	Empresa	Darrers ingressos d'exploació (milers d'euros)	Activitat principal, segons codi CNAE 2009
1	Danone S.A.	1.534.585	Indústria làctica
2	Cargill S.L.	1.487.664	Fabricació d'olis i greixos animals i vegetals
3	Nestlé España S.A.	1.352.651	Fabricació d'altres productes alimentaris.
4	Cobega S.A.	1.266.761	Elaboració d'altres begudes no alcohòliques
5	Corporación Alimentaria Guissona SA	1.158.889	Indústria càrnia
6	Sara Lee Southern Europe S.L.	1143552	Indústria del cafè, te i infusions
7	Preparados Alimenticios S.A.	721.182	Fabricació d'altres productes alimentaris.
8	Panrico S.L.	594.320	Indústria del pa i les galetes
9	Casa Tarradellas S.A.	542.632	Indústria càrnia
10	Bimbo S.A.	440.941	Indústria del pa i les galetes

El sector de l'alimentació, begudes i tabac és molt ampli i variat, i s'estén per tot Catalunya. A pesar d'això, la indústria càrnia té un pes determinant (tenint un 120% d'autosuficiència), aportant el 30% de la carn de porcí de tota Espanya:

	Persones ocupades	% sobre total
Indústries càrnies	29.293	38,8%
Transformació del peix	889	1,2%
Conserva de fruites i hortalisses	2.626	3,5%
Greixos i olis	1.514	2,0%
Indústries làcties	3.324	4,4%
Productes de molineria	1.344	1,8%
Pa, pastisseria i pastes alimentàries	13.398	17,7%
Sucre, xocolata i confiteria	2.795	3,7%
Altres productes diversos	8.574	11,3%
Productes d'alimentació animal	2.551	3,4%
Vins	5.061	6,7%
Altres begudes alcohòliques	470	0,6%
Aigua i begudes analcohòliques	2.504	3,3%
Total ocupació	75.593	100%

- La indústria càrnia es concentra a la Plana de Lleida, quasi exclusivament en l'empresa Àrea de Guissona, i en les comarques de la Garrotxa, el Gironès, Osona, el Pla de l'Estany i la Selva (8.200 treballadors). Les principals empreses son les següents²⁴:

CORPORACION ALIMENTARIA GUISSONA, SOCIEDAD ANONIMA	3062	GUISSONA	TR TRASPALAU, 8
FRIGORIFICOS COSTA BRAVA SA	889	RIUDELLOTS DE LA SELVA	CR CASSA SELVA-RIUDELLOTS, 3

²³ Base de dades SABI 2010

²⁴ Taules de la Comissió de MOS del PCPC en base a:

http://www.economiadigital.es/es/ranking_empresas/?page_cci11424=7&name_cci215=&city_cci215=®ion_cci215=&billing_cci215=&profit_cci215=&business_cci215=0&sort_cci215=1&descendant_cci215=0#.VAXgE2OM4Q1 i http://www.gencat.cat/diue/doc/doc_52880189_1.pdf

GRUPO ALIMENTARIO ARGAL SA	615	MIRALCAMP	CM MIRALCAMP, MOLLERUSA S/N
NOEL ALIMENTARIA SA	595	SANT JOAN LES FONTS	CL PLA DE BEGUDA, S/N
ESTEBAN ESPUÑA SA	351	OLOT	CL MESTRE TURINA, 39 41
MATADERO FRIGORIFICO AVINYO SA	338	AVINYO	CARRETERA DE PRATS, KM 53 500
JOAQUIM ALBERTI SA	298	CAMPLLONG	CL ESGLESIA, 9
EMBUTIDOS MONELLS SA	277	SEVA	CM RAL, 4
EMBUTIDOS MONTER SOCIEDAD LIMITADA	268	SANT JAUME DE LLIERCA	CR DEL MOLI, S/N
GRUP BAUCCELLS ALIMENTACIO SL	257	VIC	CL MOLI DEL LLOBET, POL IND MALLOLES 53
MATADERO FRIGORIFICO DEL CARDONER SA	244	SANT JOAN DE VILATORRADA	LG CAN CANALS NOU, S/N
CARNICA BATALLE SA	242	RIUDARENES	AV SEGADORS, S/N
MAFRIGES SA	240	SANT VICENÇ DE TORELLO	LG MAS SERRALLONGA, S/N
CARNIQUES DE JUIA SOCIEDAD ANONIMA	190	JUIA	CL PARATGE SIRES, S/N
CARNICAS TONI JOSEP SL	185	VIC	CL SANT LLORENÇ DESMUNTS, Nº 40 28 - 32
EMBOTITS ESPINA SA	De 101 a 250		
SANT DALMAI SA	De 101 a 250		
AVICOLA MARIA SA	De 101 a 250		
ESCORXADOR FRIGORIFIC D'OSONA SA	De 101 a 250		
UNIO INTEGRAL ALIMENTARIA SA	De 101 a 250		
SERRADORA BOIX SL	De 101 a 250		
FRIGORIFICOS DEL NORDESTE SA	De 101 a 250		
OLOT MEATS SA.	De 101 a 250		
PATEL SA	173	SANTA MARIA DE CORCO	CR COMARCAL 153 VIC-OLOT, KM 11. TEULERIA DE SANT MARTI DE SESCORTS S/N

- La indústria de la fleca i les pastes alimentàries, està bastant distribuïda pel territori, encara que les empreses més grans es concentren al Vallès Occidental:

PANRICO SAU		SANTA PERPETUA DE MOGODA	CR B-140 (SABADELL-MOLLET), KM 4,3
EUROPASTRY SA	1339	SANT CUGAT DEL VALLES	PZ XAVIER CUGAT, 2 ED C, 4ª PLANTA
BIMBO SA	598	GRANOLLERS	AV ENRIC PRAT DE LA RIBA, S/N
BELLSOLA SA	253	AIGUAVIVA	CR SANTA COLOMA, KM 5,6
GALLETAS ARTIACH SA	240	BARCELONA	CL LEPANT, 414 410
HARINERA VILAFRANQUINA SA	292	VILAFRANCA DEL PENEDES	AV BARCELONA, 119
PANIFICADORA AMPURIABRAVA SL	209	VILAMALLA	CL CASTELLO, POL. INDUSTRIAL EMPORDA INTERNACIONAL S/N
PASTISART SA	206	RODA DE BARÀ	CL COMERÇ S/N
GALLINA BLANCA SA	198	SANT JOAN DESPÍ	

- La gran concentració de treballadors de la indústria de vins i caves es troba en l'àrea vinícola del Penedès, ocupant uns 2.500 treballadors. Les principals empreses són:

CODORNIU SA	481	ESPLUGUES DE LLOBREGAT
FREIXENET SA	417	SANT SADURNI D'ANOIA
SEGURA VIUDAS SA	211	TORRELAVIT
CASTELLBLANCH SA	186	SANT SADURNI D'ANOIA
JUVE AND CAMPS SAU	76	SANT SADURNI D'ANOIA
MASIA VALLFORMOSA SL	76	VILLOBI DEL PENEDES

Així com Miguel Torres SA a Pacs del Penedès i Bodegas Pinord SA a Vilafranca

- Les indústries làctiques solen ser empreses de petit tamany situades principalment a les comarques gironines. Hi ha però alguna excepció com:

DANONE, SA		PARETS DEL VALLÈS
GRUPO CACAOLAT SL.	310	ESPLUGUES DE LLOBREGAT
HOCHLAND ESPAÑOLA SA	139	VILADECANS

- La indústria del oli la trobem a les comarques del sud: Baix Camp, Baix Ebre, Garrigues, Montsià, Priorat, Ribera d'Ebre i Urgell, ocupant a pocs centenars d'assalariats, ja que una bona part de la producció es fa en cooperatives de pagesos. Les principals empreses són:

CARGILL SLU	665	REUS	
ACEITES BORGES PONT SA	264	TARREGA	AV JOSEP TREPAT GALCERAN, S/N
LUCTA, SA	259	MONTORNES DEL VALLES	CL DE CAN PARELLADA, 28
GIVAUDAN IBERICA SA	210	SANT CELONI	UR CAL BATLLE, S/N
F. FAIGES SL	162	TORTOSA	CL DEL COMERÇ, 64
LIPIDOS SANTIGA SA	136	SANTA PERPETUA DE MOGODA	CR RIPOLLET A SANTIGA B- 141, KM 4.3

- Empreses del sucre i xocolata

NUTREXPA SL	1163	MONTMELÓ (NOCICAO), PARETS (COLACAO) I LA COMELLA (LA PIARA)	CL LEPANT, 410 414
CHUPA CHUPS SAU	492	SANT ESTEVE DE SESROVIRE	CL DE LES MASIES, POL. SECTOR SERRA 16
HARIBO INVEST SOCIEDAD ANONIMA	376		
WRIGLEY CO SL	326	BARCELONA	CL VIA AUGUSTA, 2 BIS TERCERA PLT
INDUSTRIAS RODRIGUEZ SA	176		
CAFOSA GUM SA	136	BARCELONA	CL CALABRIA, (5ª) 267
BARRY CALLEBAUT MANUFACTURING IBERICA SA.	113	GURB	CR NACIONAL 152 BARCELONA A PUIGCERDA, KM 71.300
LINDT Y SPRUNGLI ESPAÑA SA	91	BARCELONA	CL MARINA, TORRE MAPFRE 16 18 PLANTA 39

Nutrexpa SL és una multinacional que agrupa marques com Nocilla, Cuétara, Phosquitos, Cola-Cao, la Piara, Artiach, etc.

- La indústria del aigua mineral es concentra a la comarca de la Selva, amb més de 600 treballadors. Respecte altres begudes no alcohòliques destaca Cobega, embotelladors de la multinacional CocaCola:

COBEGA, SA	1264	ESPLUGUES DE LLOBREGAT i MARTORELL	AV PAISOS CATALANS, 32
AGUAS FONT VELLA Y LANJARON, SA	498	SANT HILARI DE SACALM	
PRODUCTOS DEL CAFE SOCIEDAD ANONIMA	362	REUS	AV TARRAGONA, 50
NESTLE WATERS ESPAÑA SA	340	ARBUCIES I CALDES DE MALAVELLA	
D. E COFFEE & TEA SOUTHERN EUROPE SL.	263	MOLLET DEL VALLES	AV CAN PRAT, PG CAN PRAT 25
INDULLEIDA SA	129	ALGUAIRE	CR NACIONAL 230, KM 12
SA VICHY CATALAN	De 50 a 100	CALDES DE MALAVELLA	
GO FRUSELVA SLU	De 50 a 100		
FONTAGA, SA	De 50 a 100		
LIQUATS VEGETALS SA	De 50 a 100		
CAFES NOVELL SA	De 50 a 100		
FONTDOR SL	De 50 a 100	ARBUCIES	

- En el cas de la indústria de begudes alcohòliques, se centra tot en la producció de cervesa, on es destaca, més enllà de la producció casolana, l'empresa DAMM:

SOCIEDAD ANONIMA DAMM	443
COMPAÑIA CERVECERA DAMM SL	438

- Finalment, per la seva importància cal destacar l'empresa Nestlé, que compta amb fàbriques de producció de cafè a Reus i Girona, d'aigua mineral a Viladrau i d'alimentació animal a Castellbisbal. Altres fàbriques importants de productes variats són:

FRIT RAVICH SL	470	MAÇANET DE LA SELVA	CL RIUDELLOTS, PG IND PUIG TIO S/N
T-500 PURATOS SA	365	SILS	CR C- 63, KM 13.5
AUDENS FOOD SA	315	GRANOLLERS, BALSARENY I SANT FRUITÓS	CL JORDI CAMP, 25
CASA SANTIVERI SL	308	BARCELONA	CL L'ENCUNY, 8
FIBRAN, SA	302	SANT JOAN DE LES ABADESSES	CO JORDANA, 1
INDUSTRIAS Y PROMOCIONES ALIMENTICIAS SA	295	L'HOSPITALET DE LLOBREGAT	PZ EUROPA, 41 PLT 16
PREPARADOS ALIMENTICIOS SA	282	L'HOSPITALET DE LLOBREGAT	PZ EUROPA, 41 PLT 16
CSM IBERIA SA	250	SANT JOAN DESPI	CL SAMONTA, 21
LACREM SA	232	MONTGAT	CL RAMON I CAJAL, 19
NUTRITION & SANTE IBERIA SL	202		
BIOCENTURY SL	De 100 a 250		

4.2 Sector d'indústria química

La indústria química és un sector clau en l'economia catalana, sent la que aporta major valor afegit brut de la nostra indústria. Clàssicament aquest sector es divideix en cinc subsectors: química de base, agroquímica, química industrial, química per al consum i farmàcia. Catalunya se situa clarament al capdavant en quant a química bàsica, química per al consum i química farmacèutica.

El sector ocupa a 53.000 treballadors en empreses grans en proporció amb altres sectors.

- Les fàbriques de química de gran consum (cosmètica, sabons, detergents, etc.) les trobarem principalment a les comarques del àmbit metropolità (Baix Llobregat, Barcelonès, Maresme i els dos Vallesos, ocupant a més de 8.000 treballadors. Les principals són les següents:

ANTONIO PUIG SA	Perfumes y cosméticos	1752	EL PRAT DE LLOBREGAT	PZ PLA DE L'ESTANY, - PQ. DE NEGOCIOS MAS BLAU II 5
CLARIANT IBERICA PRODUCCION SA	Colorantes y pigmentos	1000	TARRAGONA Y SANT ANDREU DE LA BARCA	
UNILEVER ESPAÑA SA	Jabones, detergentes y otros artículos de limpieza y abrillantamiento	603	VILADECANS	CL TECNOLOGIA, ED UNILEVER. VILADECANS BUSINESS PARK 19
COLOMER BEAUTY AND PROFESSIONAL PRODUCTS SL	Perfumes y cosméticos	583	EL PLA DE SANTA MARIA	
INDUSTRIAS TITAN SA	Pinturas, barnices y revestimientos similares; tintas de imprenta y masillas	541	EL PRAT DE LLOBREGAT	CL PRATENC-CENT CATORZE, POL. INDUSTRIAL PRATENSE 21 - 23
KAO CORPORATION SA	Jabones, detergentes y otros artículos de limpieza y abrillantamiento	445	BARBERA DEL VALLES	AV PUIG DELS TUDONS, POL. IND. SANTIGA 10
COSMETICA COSBAR SL	Perfumes y cosméticos	380	EL PRAT DE LLOBREGAT	
LABORATORIOS MAVERICK SL	Perfumes y cosméticos	316	ULLDECONA	CL PARIS, - PG IND VALL DE PINS II 4
AKZO NOBEL	Pinturas, barnices y revestimientos similares; tintas de imprenta y masillas	299	BARCELONA, VALLIRANA	CL FEIXA LLARGA, PG IND ZONA FRANCA 14 - 20
PPG IBERICA SA	Pinturas, barnices y revestimientos similares; tintas de imprenta y masillas	246	RUBI	CR GRACIA A MANRESA, KM 19,2
DERMOFARM SA	Perfumes y cosméticos	236	RUBI	CL LEONARDO DA VINCI, POL. INDUSTRIAL CAN SANT JOAN 16 - 22
MATERIS PAINTS ESPAÑA SL	Pinturas, barnices y revestimientos similares; tintas de imprenta y masillas	212	LES FRANQUESES DEL VALLES	CL FRANÇA, POL. IND. PLA DE LLERONA 7
BARNICES VALENTINE SA	Pinturas, barnices y revestimientos similares; tintas de imprenta y masillas	198	MONTCADA I REIXAC	CL RIU SEC, POL. INDUSTRIAL CAN MILANS 1
PINTURAS HEMPEL SA	Pinturas, barnices y revestimientos similares; tintas de imprenta y masillas	184	POLINYA	CR SENTMENAT, KM 3.8

Així com empreses estrangeres com Henkel SL (Sant Adrià, Montornès i Malgrat de Mar), Sara Lee D.E. SA (Sta. Perpètua), Cotyastor SA (Granollers), Reckitt Benckiser SL (Granollers), Procter & Gamble (Mataró), etc.

- La química bàsica té en el Camp de Tarragona el seu principal enclavament, no només de Catalunya, si no de tot l'estat. Ocupa a poc menys de 5.000 treballadors, i la seva existència és clau per moltes empreses a les que abasteix el material de producció, com la indústria química de consum o la indústria del plàstic. Les principals fàbriques són:

ERCROS, SA	1585	TARRAGONA, VILASECA, FLIX, CERDANYOLA, CARDONA I TORTOSA	
BASF ESPAÑOLA, SLU	1397	TARRAGONA	
REPSOL PETRÓLEO, SA		LA POBLA DE MAFUMET	
REPSOL QUÍMICA, SA		EL MORELL	
SOLVAY QUIMICA SL	400	MARTORELL I BLANES	CL MARIE CURIE, 1
BAYER MATERIALSCIENCE SL	324	SANT JOAN DESPI	AV BAIX LLOBREGAT, 3 - 5
BASELL POLIOLEFINAS IBERICA SL	259	REUS I TARRAGONA	
MOEHS CATALANA SL	205	RUBI, POLINYÀ I CASTELLBISBAL	CL CESAR MARTINELL, PG IND RUBI SUR 12 A
BASF CONSTRUCTION CHEMICALS ESPAÑA SL	203	L'HOSPITALET DE LLOBREGAT	CR MIG, 219
DIVERSEY ESPANA SL.	201	VILADECANS	CL ANTONIO MACHADO, ED AUSTRALIA 78 MANZ B
FMC FORET SA	186	BARCELONA	PS GRACIA, 11 ESC B PISO 9
CROMOGENIA UNITS SA	186	BARCELONA	CL NUMERO 40, POL IND ZONA FRANCA 14 SECTOR E
BIOSYSTEMS SA	180	BARCELONA	CL COSTA BRAVA, 30

- La química farmacèutica se centra en l'àrea metropolitana, a les comarques del Baix Llobregat, el Barcelonès, el Maresme i els dos Vallesos, amb més de 12.000 treballadors. Si diem que els 4 laboratoris farmacèutics més importants de titularitat espanyola són catalans, entendrem la importància històrica (encara que en declivi), que ha tingut aquest subsector a Catalunya. Les principals empreses són:

LABORATORIOS DEL DR ESTEVE SA	1530	MARTORELLES, CELRÀ I BANYERES DEL PENEDÈS	AV MARE DEU DE MONTSERRAT, 221
BOEHRINGER INGELHEIM ESPAÑA SA	1498	SANT CUGAT DEL VALLES	CL PRAT DE LA RIBA, PG IND SECTOR TURO DE CAN MATAS 50
FERRER INTERNACIONAL SA	1240	SANT CUGAT, SANT QUIRZE DEL VALLÈS I ESPLUGUES DE LLOBREGAT	
B BRAUN MEDICAL SA	1108	RUBI	CR TERRASSA, 121
NOVARTIS FARMACEUTICA SA	1030	BARCERÀ DEL VALLÈS, LES FRANQUESES DEL VALLÈS, PALAFOLLS I EL MASNOU	
SANOFI AVENTIS SA	950	RIELLS I VIABREA	
INSTITUTO GRIFOLS SA	823	PARETS DEL VALLES	CL CAN GUASCH, PG LEVANTE 2
KERN PHARMA SL	644	TERRASSA	CL VENUS, POL IND COLON II 72
LABORATORIOS HIPRA SA	550	AMER	AV SELVA, 135
LABORATORIO REIG JOFRE SA	506	SANT JOAN DESPI	CL GRAN CAPITA, 10
ISDIN SA	456	BARCELONA	CL PROVENÇALS, 33
LACER SA	140	CERDANYOLA DEL VALLÈS	
LABORATORIOS GRIFOLS SA	437	BARCELONA	CL JESUS I MARIA, 6
ESTEVE QUIMICA SA	413	BARCELONA	AV MARE DEU DE MONTSERRAT, 12
LABORATORIOS MENARINI SA	411	BADALONA	CL ALFONS XII, 587
INDUSTRIAS FARMACEUTICAS ALMIRALL SA	387	SANT ANDREU DE LA BARCA	CR NACIONAL II, KM 593
LABORATORIOS SALVAT SA	De 250 a 500		
FRESENIUS KABI ESPAÑA SA	325	BARCELONA	CL MARINA, TORRE MAPFRE VILA OLIMPICA 16 18

SYNTHON HISPANIA SL	318	SANT BOI DE LLOBREGAT	CL CASTELLO, 1 PG SALINAS
UNION QUIMICO FARMACEUTICA SA	284	SANT CELONI I LLIÇA D'AVALL	
BIOKIT SAU	250	LLIÇA D'AMUNT	LG MASIA CAN MALET, S/N
INTERQUIM SA	247	SANT CUGAT DEL VALLES	CL JOAN BUSCALLA, 10
LABORATORIOS LESVI SL	240	SANT JOAN DESPI	
J URIACH Y COMPAÑIA SA	227	PALAU-SOLITA I PLEGAMANS I SANT FOST DE CAMPSENTELLES	AV CAMI REIAL, POL IND RIERA DE CALDES 51 -57
ZOETIS MANUFACTURING & RESEARCH SPAIN SOCIEDAD LIMITADA.	214	LA VALL DE BIANYA	CL MAS MOLI D'EN RIBA, CR CAMPRDON OLOT.FINCA LA RIBA S/N
DENTAID SL	214	CERDANYOLA DEL VALLES I BARCELONA	RD CAN FATJO, 10
LABORATORIOS INIBSA SA	205	LLIÇA DE VALL	CR GRANOLLERS SABADELL, KM 14,5
LABORATORIOS VIÑAS SA	200	BARCELONA	CL PROVENÇA, 386 PLT QUINTA
MEDICHEM SA	186	CELrà	

4.3 Sector tèxtil, confecció, cuir i calçat

Aquest sector va tenir una rellevància clau en el desenvolupament del capitalisme català. A dia d'avui, però, la indústria del tèxtil mundial està deslocalitzada a països de l'Àsia o CentreAmèrica. A pesar d'això a Catalunya es manté una certa indústria amb un pes gens despreciable (sent la principal Comunitat Autònoma d'Espanya), encara que fonamentalment en empreses de tamany petit, que ocupen a uns 49.000 treballadors, la grandíssima majoria a la província de Barcelona. Per especialitats es destaca la confecció, a l'Àrea Metropolitana de Barcelona del Barcelonès, Baix Llobregat i Vallès Occidental ocupant a uns 7.900 treballadors; el teixit i la filatura de cotó a la Catalunya Central (Bages, Berguedà, Osona i Ripollès) i a la Garrotxa, ocupant poc menys de 4.000 treballadors; la indústria del gènere de punt a la comarca de l'Anoia i del Maresme, amb un total d'uns 5.000 treballadors; el gènere de la llana al Vallès Occidental, ocupant a 2.600 treballadors; la fabricació de pell, a Osona, Vallès Oriental i Igualada, amb menys de 3.000 i finalment el gènere dels teixits estrets al Bages, amb uns 800 treballadors. La producció de calçat és minoritària a Catalunya. Les principals empreses del sector són les següents:

BASI SA	Confección de otras prendas de vestir de punto	484	BADALONA	CL SANT LLUC, 54 64
TRETY SA	Fabricación de otros productos textiles n.c.o.p. para automóviles	452	MAÇANET DE LA SELVA I MASSANES	CL PARAJE CREU, S/N
UNITEX SA	Fabricación de tejidos textiles	424	OLESA DE MONTSERRAT, RUBÍ, MASSANES, LES BORGES BLANQUES	CM FOU, 25
VFB LINGERIE EUROPE SA	Confección de ropa interior	385	L'HOSPITALET DE LLOBREGAT	PZ EUROPA, 22 -24, PISO 3
MINIT SPAIN SA	Reparación de calzado y artículos de cuero	De 251 a 500		
INDUSTRIAS VALLS 1 SA (PUNTO BLANCO)	Confección de calcetería	De 251 a 500	IGUALADA	
DOGI INTERNATIONAL FABRICS, SA	Fabricación de tejidos textiles	200	MASNOU	
ITALCO SA	Confección de otras prendas de vestir exteriores	De 251 a 500		
GIRO GH SA	Fabricación de otros productos textiles de uso técnico e industrial	362	BADALONA	CL JAUME RIBO, 35 -37
SAN PATRICK SL (PRONOVIAS)	Confección de otras prendas de vestir y accesorios	293	EL PRAT DE LLOBREGAT	PG INDUSTRIAL MAS MATEU,
NYLSTAR SA	Fabricación de fibras artificiales y sintéticas	248	BLANES	AV ESTACIO, 53
PGI SPAIN SLU	Fabricación de tejidos textiles	245	BARCELONA	CL TUSET, 25 23 PISO 5
BANDALUX INDUSTRIAL SA	Fabricación de otros productos textiles n.c.o.p.	196	GRANOLLERS	CL SANT JULIA, 235
FREUDENBERG ESPAÑA SA TELAS SIN TEJER SOCIEDAD EN COMANDITA	Fabricación de telas no tejidas y artículos confeccionados con ellas, excepto prendas de vestir	182	PARETS DEL VALLÈS	
INDUSTRIAS MURTRA SA	Fabricación de telas no tejidas y artículos confeccionados con ellas, excepto prendas de vestir	De 101 a 250	GRANOLLERS I PIERA	
HISPANO TEX SA	Fabricación de tejidos textiles	De 101 a 250	RUBÍ	
TEXTIL PLANAS OLIVERAS SA	Fabricación de otros productos textiles de uso técnico e industrial	De 101 a 250	MANRESA	
DEFIBER SOCIEDAD ANONIMA	Preparación e hilado de fibras textiles	De 101 a 250		

SELVAFIL SA	Preparación e hilado de fibras textiles	De 101 a 250	MAÇANET DE LA SELVA	
GUTERMANN SA	Preparación e hilado de fibras textiles	De 101 a 250	MARIA DE PALAUTORDERA	
SA RECASENS	Fabricación de tejidos textiles	De 101 a 250	LA POBLA DE MONTORNÈS	
ARETEX SA	Confección de calcetería	De 101 a 250	ARENYS DE MAR	
IASO, SA	Fabricación de artículos confeccionados con textiles, excepto prendas de vestir	De 101 a 250	LLEIDA	
INDUSTRIAS PONS SA	Preparación e hilado de fibras textiles	De 101 a 250	MANRESA	
VF JEANSWEAR ESPAÑA SL	Confección de otras prendas de vestir exteriores	De 101 a 250		
ADOBINVE SL	Preparación, curtido y acabado del cuero; preparación y teñido de pieles	De 101 a 250	MORA D'EBRE, VIC, CELRÀ, CERCS	
VOITH PAPER FABRICS SA	Fabricación de otros productos textiles n.c.o.p.	De 101 a 250	GUISONA	
LA DOMA SA DE CURTIDOS	Preparación, curtido y acabado del cuero; preparación y teñido de pieles	122	CENTELLES	LG MAS CASALS, S/N APTAT. 78
BC NONWOVENS S.L.	Fabricación de telas no tejidas y artículos confeccionados con ellas, excepto prendas de vestir	118	SANT QUINTÍ DE MEDIONA	AV DIAGONAL, 463 PTA 1. BIS. PISO 9
SAULEDA SA	Fabricación de otros productos textiles n.c.o.p.	113	SANTA MARIA D'OTLOT	CL JOSEP SAULEDA ROCA, 22

4.4 Sector de la metal·lúrgia i productes metàl·lics

Aquest sector ocupa uns 74.000 treballadors, concentrats la seva majoria en l'Àrea Metropolitana de Barcelona. Es divideix en dos subsectors, el primer és el de la producció i primera transformació de materials, típicament format per empreses molt grans, que no té una gran presència a Catalunya (Euskadi lidera la producció estatal), reduint-se fonamentalment a l'empresa CELSA, a Castellbisbal i Sant Andreu de la Barca. El segon subsector és el de la fabricació de productes metàl·lics, que sí és molt present a Catalunya, i que a diferència del primer sol estar format per empreses petites i mitjanes de producció de components. Les principals empreses són:

MECALUX, SA	1364	CORNELLA DE LLOBREGAT	CL SILICI, 1 -5
GRUPO GENERAL CABLE SISTEMAS SL	1063	ABRERA I MANLLEU	
GRUPO NAVEC SERVICIOS INDUSTRIALES SOCIEDAD LIMITADA	1034	LA POBLA DE MAFUMET	CR REUS TORREDEMBARRA, S/N
COMPAÑIA ESPAÑOLA DE LAMINACION SL	881	CASTELLBISBAL I SANT ANDREU DE LA BARCA	CL FERRALLA (PG SANT VICENÇ), 12
SANDVIK ESPAÑOLA SA	395	MARTELLES I BARCELONA	CL VERNEDA, PG LA ROCA S/N
ESSA PALAU SA	394	PALAU-SOLITA I PLEGAMANS	CL DELS AIGUADERS, 26 28
RECKITT BENCKISER ESPAÑA SL	376	GRANOLLERS	CL MATARO, 28
INDUSTRIAS TEIXIDO SOCIEDAD ANONIMA	376	RIUDECOLS	
FUNDICIONES DE ODENA, SA	345	ODENA	CR NACIONAL II, KM 555,200
COMERCIAL DE LA FORJA SA	329	CAPDEVÀNOL	
SISTEMAS TECNICOS DE ENCOFRADOS SA	303	PARETS DEL VALLES	CL LLOBREGAT, 8 SECTOR MOLLE
ESTAMPACIONES METALICAS Y TRANSFORMADOS INDUSTRIALES SA	254	SANT ANDREU DE LA BARCA	CR NACIONAL II, KM 593 200
GEDIA ESPAÑA SL	245	SANTA MARGARIDA I ELS MONJOS	CL ILLES BALEARS, 11 - 13.PG IND. CASA NOVA
SAPA EXTRUSION SPAIN SA.	231	LA ROCA DEL VALLES	PG INDUSTRIAL CAN FONT DE LA PARERA, S/N C/ ESTEVE TARRADES
METALOGENIA, SA	226	PREMIA DE MAR	PS SANT JOAN BAPTISTA DE LA SALLE, 40
SINTERIZADOS MONTBLANCH SA	219	SANT FELIU DE LLOBREGAT	CR LAUREA MIRO, 388
PRYSMIAN SPAIN SA	200	VILANOVA I LA GELTRU	CR VILAFRANCA, KM 2
ALEACIONES DE METALES SINTERIZADOS SA	199	SANT FELIU DE LLOBREGAT	CR LAUREA MIRO, 388
FLEXNGATE ESPAÑA SL	182	LES FRANQUESES DEL VALLES	CL CAMI ANTIC DE VIC, AP.CO. 34 S/N
TECNQUES D'ESTAMPACIO I EMBUTICIO DE METALLS SA	179	TORELLO	CL TER (POL. INDUSTRIAL MATABOSCH), 165

4.5 Sector dels materials de transport

El sector del transport, en totes les seves vessants, és una indústria molt potent, tant a Catalunya com a la resta del estat. A Catalunya concentra 44.000 treballadors fonamentalment centrat a l'Àrea Metropolitana, i és el suport sobre el que es fonamenta una part important de les indústries metal·lúrgiques. Les empreses del sector tenen una alta concentració de capital, i a pesar de les múltiples subcontractacions en les cadenes de producció, són empreses de gran tamany amb molts treballadors.

- La producció d'aparells d'automoció és el subsector principal en la indústria dels materials de transport, i les principals empreses són:

SEAT, SA	11500	MARTORELL I BARCELONA
NISSAN, SA	5000	BARCELONA I MONTCADA I R.
FRAPE BEHR, SA		BARCELONA (I MONTBLANC)
DELPHI DIESEL SYSTEMS, SL		SANT CUGAT DEL VALLÈS
GEARBOX DEL PRAT, SA		EL PRAT DE LLOBREGAT
TRETY, SA		MAÇANET DE LA SELVA
AUTOLIV KLE, SA	Entre 250 i 500	GRANOLLERS
BOSCH SISTEMAS DE FRENADO, SL		LLIÇÀ DE MUNT
KOSTAL ELÉCTRICA, SA		SENTMENAT
MERCEDES – BENZ ESPAÑA, SA		BARCELONA

- La fabricació de carrosseries pels vehicles la trobem principalment a la província de la Selva, on hi treballen unes 1.200 persones a les següents empreses:

SUN ROLLER, SA	FOGARS DE LA SELVA
ARBÚCIES INDUSTRIAL, SA	ARBÚCIES
BEULAS, SA	ARBÚCIES
INDUSTRIAL CARROCERA ARBUCIENSE, SA	ARBÚCIES
NOGE, SL	ARBÚCIES
CARROCERÍAS AYATS, SA	ARBÚCIES
METÀL-LICS CASA NOVA, SA	ARBÚCIES
AUTOLINE, SL	ARBÚCIES
RIUDACARR, SCCL	MAÇANET DE LA SELVA
BUS ELÈCTRIC, SL	ARBÚCIES

- La fabricació de motocicletes i ciclomotors, concentrada a Espanya en la seva pràctica totalitat a Catalunya, i en particular a l'Àrea Metropolitana, ocupa unes 2.500 persones. Les principals empreses són:

MONTESA HONDA, SA	SANTA PERPÈTUA DE M.
YAMAHA MOTOR ESPAÑA, SA	PALAU-SOLITÀ I PLEGAMANS
NACIONAL MOTOR, SA (DERBI)	MARTORELLES
SHOWA EUROPE, SA	MARTORELLES
MANAUT, SA	MARTORELLES
AJP INDUSTRIAL, SA	L'HOSPITALET
J. JUAN, SA	GAVÀ
FABRICACIÓ DE COMPONENTS DE MOTOCICLETES, SA	LLIÇÀ DE VALL
CLIPTEPLAST, SA	LES FRANQUESES DEL VALLÈS
LEONELLI, SA	SANT CUGAT DEL VALLÈS

- En la fabricació de material ferroviari treballen unes 11.000 persones a l'Àrea Metropolitana. A pesar que la única empresa de producció completa és la francesa Alstom, amb més de 400 treballadors, principalment a la planta de Santa Perpètua, hi ha diverses empreses que produeixen material utilitzat en el transport ferroviari:

ALSTOM TRANSPORTE, SA	SANTA PERPÈTUA DE MOGODA
SIEMENS, SA	CORNELLÀ DE LLOBREGAT
TEMOINSA, SA	GRANOLLERS
DRAKA CABLES, SA	SANTA PERPÈTUA DE MOGODA
EMTE SISTEMAS, SA	ESPLUGUES DE LLOBREGAT
FAINSA, SA	MARTORELLES
TELSTAR INDUSTRIAL, SA	TERRASSA
AUNDE, SA	SANT CELONI
METALL MALGRAT DE PRECISIÓ, SA	CALDES DE MONTBUI
CONSTR. MODULARES Y COMP. DE INTERIORISMO, SA	SANTA PERPÈTUA DE MOGODA

- La fabricació de material aeroespacial no està gaire desenvolupada a Catalunya, i la gran majoria de mercaderies que es produeixen es venen a les empreses de Madrid, Euskadi o Andalusia. A pesar d'això uns 1.000 treballadors estan ocupats en aquest camp d'alta productivitat en les següents empreses:

SERRA SOLDADURA, SA	BARCELONA
GTD INGENIERÍA DE SISTEMAS Y DE SOFTWARE, SA	BARCELONA
TMS ARITEX CADING, SA	BADALONA
RÜCKER LYPSA, SL	CORNELLÀ DE LLOBREGAT
INDRA ESPACIO, SA	BARCELONA
CIMSA INGENIERÍA DE SISTEMAS, SA	LES FRANQUESES DEL VALLÈS
MIER COMUNICACIONES, SA	LA GARRIGA
NTE, SA	LLIÇA D'AMUNT
ULTRAMÀGIC, SA	ÒDENA
TURCO ESPAÑOLA, SA	BARCELONA

- Finalment hi ha una sèrie d'indústries dedicades a la fabricació de components per la indústria del transport:

LEAR CORPORATION HOLDING SPAIN SL	1455	VALLS	CL FUSTERS, PG IND VALLS 54
MAGNETI MARELLI ESPAÑA SA	885	LLINARS DEL VALLES	RD COLLSABADELL, POL. INDUSTRIAL G2 COLLSABADELL 1 3
FICOMIRRORS SA	759	BARCELONA	CL GRAN VIA CARLES III, ED S TRADE 98 PLT 5
FAURECIA AUTOMOTIVE EXTERIORS ESPAÑA SA	742	SANT ANDREU DE LA BARCA	CR NACIONAL II, KM 593
JOHNSON CONTROLS EUROSIT SL	563	ABRERA	CL HOSTAL DEL PI, 8 -10 (POL IND BARCELONES)
MECAPLAST IBERICA SA	523	LA POBLA DE CLARAMUNT	CL NARCIS MONTURIOL, PG IND PLANS D ARAU S/N
TI GROUP AUTOMOTIVE SYSTEMS SA	468	MONTORNES DEL VALLES	CR SANT ADRIA DEL BESOS-LA ROCA, KM 15,900
TRELLEBORG AUTOMOTIVE SPAIN SA	De 250 a 500		
HUTCHINSON PALAMOS SA	De 250 a 500		
MASATS SA	De 250 a 500	SANT SALVADOR DE GUARDIOLA	
HONEYWELL FRICCION ESPAÑA SL	373	BARCELONA	CL LLETRA B DE LA ZONA FRANCA, SECTOR B LA ZONA FRANCA 14
VALEO CLIMATIZACION SA	369	MARTORELLES	CL CAN FENOSA, PG.IND.2 S/N
MAGNA MIRRORS ESPAÑA, SA	340	POLINYA	CL SANTIAGO RUSIÑOL, (POL. INDUSTRIAL CAN HUMET DE DALT) 11
FAIVELEY TRANSPORT IBERICA SA	319	LA SELVA DEL CAMP	CL MECANICA, PG IND LA DRECERA 23 FINCA
ELRING KLINGER SOCIEDAD ANONIMA	305	REUS	CL DE TARREGA, 19
GRUPO COMPONENTES VILANOVA SL	296	VILANOVA I LA GELTRU	RD EUROPA, 24
HAYES LEMMERZ MANRESA SL	294	MANRESA	CL DE LA LEMMERZ, 41
ROS ROCA SA	293	TARREGA	AV CERVERA, S/N
SNOP ESTAMPACION SA	271	LA POBLA DE CLARAMUNT	CL NARCIS MONTURIOL, - PG IND ELS PLANS D'ARAU S/N
FICO TRIAD SA	263	BARCELONA	CL GRAN VIA CARLES III, 98 PISO 5º
BROSE SA	237	SANTA MARGARIDA I ELS MONJOS	CL ILLES BALEARS, P. I. CASANOVA 2 6
TUBSA AUTOMOCION SL	226	SANT JUST DESVERN	AV RIERA, 7 9
CENTRES AUTOEQUIP SA	217	VILASSAR DE DALT	CL RIERA TARGA, 73
GESTAMP ESMAR SA.	210	SANTPEDOR	LG CAMI LES ARENES, 1 POL INDUSTRIAL SANTA ANNA II
GESTAMP ABRERA SA.	210	SANTPEDOR	PG INDUSTRIAL SANTA ANNA, S/N
GRAMMER AUTOMOTIVE ESPAÑOLA SA	183	OLERDOLA	AV HOSTAL NOU, IND SANT PERE MOLANTA 26 30

2.1.4.6 Sector del paper, edició i arts gràfiques

La indústria catalana de paper, edició i arts gràfiques lidera aquest sector en el total estatal, amb una important penetració de capital estranger. Ocupa uns 45 mil treballadors concentrats sobretot a la província de Barcelona.

- La fabricació de paper i cartró la trobem a la conca del Llobregat, a l'Alt Penedès, l'Anoia i el Baix Llobregat, ocupant diversos centenars de treballadors. Les principals empreses són:

TORRASPAPEL SA	1869		
DANIEL AGUILO PANISELLO SOCIEDAD ANONIMA	507	L'ALDEA, ESPARRAGUERA, BARCELONA, EL PRAT,	LG FINCA LA PALMA, S/N
GOMA CAMPS SOCIEDAD ANONIMA	320	LA RIBA, VILAVERD	CL CARDENAL GOMA (COSTA ALTA), 29
STORA ENSO BARCELONA SA	263	CASTELLBISBAL	CL POTASSI, 7
J VILASECA SA	209	CAPELLADES	
GRUPO CONSIST SA	191	AGRAMUNT	CL DEL TOSSAL, POL. INDUSTRIAL CRTA TARREGA 2
GRAPHIC PACKAGING INTERNATIONAL SPAIN SA	De 100 a 250	IGUALADA	
GUARRO CASAS, SA	De 100 a 250	GELIDA	
GRAFOPACK SA	De 100 a 250	ÒDNA	
ENVASE GRAFICO INDUSTRIAL SA	De 100 a 250	ESPLUGUES DE LLOBREGAT	
KADEM MONTBLANC SOCIEDAD LIMITADA	De 100 a 250		
ALZAMORA PACKAGING SA	200	SANT JOAN DE LES FONTS, OLOT I GIRONA	
GRAFICAS SALAET SOCIEDAD ANONIMA	De 100 a 250	GANDESA	
CIDEYEG SA	De 100 a 250	TERRASSA	

- La indústria de les arts gràfiques i l'edició es concentra a l'Àrea Metropolitana i a la Catalunya Central, ocupant quasi bé 20.000 treballadors. Les principals empreses són:

SCA HYGIENE PRODUCTS SL	771	PUIGPELAT I MEDIONA	CR VILABELLA, KM 2
MIQUEL Y COSTAS & MIQUEL SA	544	BARCELONA, TORTOSA I LA POBLA DE CLARAMUNT	CL TUSET, 10
G Y D IBERICA SA	431	EL PRAT DE LLOBREGAT	CL PRATENC-CENT CATORZE, 27 POL. IND. PRATENC
EUROHUECO SA	314	CASTELLBISBAL	CL COBALT, AREA INDUSTRIAL DEL LLOBREGAT 1 -5
LA VANGUARDIA EDICIONES SL	236		
ROTOCAYFO SL	217	SANTA PERPETUA DE MOGODA	CR CALDES, PG IND URVASA KM 3
ARCONVERT SA.	184	SANT GREGORI	CR CARTELLA, PG IND CENTRE. 6
UPM RAFLATAC IBERICA SA	179	POLINYA	CL PINTOR FORTUNY, 17 19

A Catalunya també hi ha una potent indústria editorial i de distribució, amb empreses com el Círculo de lectores SA, la Editorial Planeta SA, RBA, Vicens Vives, etc. que ocupen a diversos milers de treballadors

4.7 Sector dels materials plàstics

També en aquest sector industrial les indústries catalanes (encara que bona part de propietat és estrangera) encapçalen els volums estatals. Aquesta indústria ocupa uns 28.000 treballadors. Les principals empreses del sector són:

SMP AUTOMOTIVE TECHNOLOGY IBERICA SL.	750	POLINYA	CR SENTMENAT, B-142 18 - 20
INDUSTRIAS REHAU SA	460	GAVA	CL MIGUEL SERVET, 25 POL. IND. CAMÍ RAL
SOLVIN SPAIN SL	307	MARTORELL, SÚRIA I BLANES	CL MARIE CURIE, 1 3 5
INTERMAS NETS SA	292	LLINARS DEL VALLES	RD COLLSABADELL, (POL. INDUSTRIAL) 11
ITW ESPAÑA SA	287	LES FRANQUESES DEL VALLES	CR RIBES (CORRO D'AVALL), KM 31,700
GEMALTO SP SA	285	PARETS DEL VALLES	CL LLEVANT (PG IND LEVANTE), 12
ALPLA IBERICA SA	283	LES FRANQUESES DEL VALLES	CL CAMI ANTIC DE VIC, S/N
ELIX POLYMERS SOCIEDAD LIMITADA	248	LA CANONJA	CL DE VILA-SECA, - PG IND. DE LA INDUSTRIA QUIMICA S/N
INDUSTRIE ILPEA ESPAÑA SA	226	POLINYÀ	

PLASTICOS CASTELLA SA	218	TORTOSA	CM DE LES ARENES, S/N
GATES PT SPAIN SA	218	BALSARENY	PG INDUSTRIAL LES MALLOLES, S/N
SILVALAC SA	211	SANTA MARGARIDA I ELS MONJOS I ELS PALLARESOS	CL ILLES BALEARS, (PG IND CASA NOVA) 19 - 23
PROTECCIONES PLASTICAS SA	199	SANT ESTEVE DE SES ROVIRE	
NUPIK INTERNACIONAL SL	192	POLINYA	CL PINTOR GOYA, - PG IND SURESTE 1 - 7
ENVASES PLASTICOS DEL TER, SOCIEDAD ANONIMA	192	TORROELLA DE MONTGRI	CL DE LA INDUSTRIA, 1
RENOLIT IBERICA SA	191	SANT CELONI	CR MONTNEGRE, S/N
CLOSURE SYSTEMS INTERNATIONAL ESPAÑA SLU	177	VILAFRANCA	

4.8 Sector de la maquinària i equips mecànics

És un sector molt ampli que ocupa uns 38.000 treballadors en la producció de maquinària, tant per la venda directa al consum o la construcció com per a altres indústries.

- La producció de maquinària per la indústria de l'alimentació les podem trobar per tota l'Àrea Metropolitana, principalment al Vallès Occidental, on hi ha uns 500 treballadors, en les següents empreses:

SA MARTÍN LLOVERAS	TERRASSA
GPG TÉCNICAS DE PANIFICACIÓN, SL SANTA PERPÈTUA DE M.	SANTA PERPÈTUA DE MOGODA
SABATECNO, SAL	SABADELL
J. ESQUERDA, SA	TERRASSA
TALLERES CATO, SA	SABADELL
FATOSA, SA	SABADELL
SUN – ICE, SA	MONTCADA I REIXAC
TECAIRE INTERCOMERCIAL, SA	SABADELL
INSTALACIONES MECÁNICAS LA SELVA, SA	CASTELLAR DEL VALLÈS
RAINTE, SL	SABADELL

i a les comarques gironines com la Garrotxa, el Gironès, Osona, Pla de l'Estany i la Selva, amb quasi 1.000 treballadors, que abasteix de maquinària les indústries de la carn, amb les següents empreses:

METALQUIMIA, SA	GIRONA Y PALOL DE REVARDIT
ROSER CONSTRUCCIONES METÁLICAS, SA	CASSÀ DE LA SELVA
INDEBE, SA I TALLERES VILANOVA, SA	SANT JOAN LES FONTS
INSTALACIONES MECÁNICAS LA SELVA, SA	RIUDELLOTS DE LA SELVA (Y CASTELLAR DEL VALLÈS)
INOXPA, SL	BANYOLES
MAS CONSTRUCCIONES MECÁNICAS, SA	CALDES DE MALAVELLA
XUCLÀ MECÀNIQUES FLUVIÀ, SA	OLOT
MAGIC L'ESPRESSO, SL	BALENYÀ
F. MENDOZA, SL	BALENYÀ
MECÁNICAS GARROTXA, SA	OLOT

- La producció de maquinària agrícola la trobem concentrada en petites empreses a la Plana de Lleida, fonamentalment al Segrià, encara que també a les comarques de la Noguera, el Pla d'Urgell i l'Urgell, amb més de 500 treballadors a les següents empreses:

ILEMO HARDI, SA	LLEIDA
TALLERES GILI 98, SL	MONTGAI
ARGILES DISSENY I FABRICACIO, SA	MIRALCAMP
RIEGOS COSTA, SL	LLEIDA
PLAMECA, SA	LLEIDA
TRACTOMOTOR INDUSTRIAL, SA	LLEIDA
CEDIS-MAFRUT, SL	ALCARRÀS
RODA MAQUINÀRIA AGRÍCOLA, SL	VILANOVA DE LA BARCA
MULTEYME, SL	TORRE-SERONA
SL DE MAQUINARIA Y EQUIPOS DOFI	LLEIDA

- La producció de maquinària per envasat i envalatge ocupa uns 1.500 treballadors a l'Àrea Metropolitana, fonamentalment al Vallès Occidental. Les empreses del sector solen tenir propietat estrangera:

VOLPAK, SA	SANTA PERPÈTUA DE M.
BOSSAR, SL	BARBERÀ DEL VALLÈS
TALLERES DAUMAR, SA	BADALONA
POSIMAT, SA	BARBERÀ DEL VALLÈS
ROVEMA IBÉRICA, SA	SENTMENAT
STE PACKAGING ENGINEERING, SL	CERDANYOLA DEL VALLÈS
TALLERES PUPAR, SA	SABADELL
GIRÓ GH, SA	BADALONA
ENGINEERING POLYDROP, SA	L'HOSPITALET
MESPACK, SL	SANTA PERPÈTUA DE M.

- La producció de maquinària de manipulació i elevació es pot trobar fonamentalment en l'Àrea Metropolitana, on ocupa uns 2.000 treballadors. Les principals empreses (la majoria de capital estranger) són:

MECALUX, SA	L'HOSPITALET. I CORNELLÀ
ABB FLEXIBLE AUTOMATION, SA	SANT QUIRZE DEL VALLÈS
LINDE CARRETTILLES E HIDRÀULICA, SA	PALLEJÀ
BT ESPAÑA, SA	BARBERÀ DEL VALLÈS
TRACTEL IBÉRICA, SA	L'HOSPITALET
ELEVE, SL	BADALONA
TÉCNICAS DE ALIMENTACIÓN DINÁMICA, SL	L'HOSPITALET
RODANT, SA	PALAU-SOLITÀ Y PLEGAMANS
BOLZONI-ELMAN, SL	PALAU-SOLITÀ Y PLEGAMANS
TÉCNICAS DE ELECTRÓNICA Y AUTOMATISMOS, SA	BARCELONA

- La producció de vàlvules i aixetes la trobarem a tot el territori, però principalment al Baix Llobregat i al Vallès Occidental, ocupant a poc menys de 2.000 treballadors, a les següents empreses:

ROCA SANITARIO, SA	GAVÀ
INDUSTRIAS RAMON SOLER, SA	SANT JOAN DESPÍ
METALGRUP, SA	SANT JOAN DESPÍ I SANT FELIU DE LLOBREGAT
LEGRIS ESPAÑOLA, SA	TERRASSA
SEDAL, SA	MOLINS DE REI
STANDARD HIDRÀULICA, SA	MONTCADA I REIXAC
IMI NORGREN TERRACCO, SL	TERRASSA
SUPERGRIF KITCHEN & BATH, SL FELIU	SANT FELIU DE LLOBREGAT
BOET, SA CERVELLÓ	
TEBISA LA GRIFERÍA, SA	SANT FELIU DE LLOBREGAT

- La producció de motlles i matrius se centra en l'Àrea Metropolitana, amb poc menys de 4.000 treballadors, a les següents empreses:

TROQUELERÍA DOVER, SL	BARBERÀ DEL VALLÈS
CONSTRUCCIONES MECÁNICAS MARÉS, SA	MONTCADA I REIXAC
MOPAVID, SL	BADALONA
BALLPER, SA	BARCELONA
LA FORMA INDUSTRIAL XXI, SL	SABADELL
CARRA, SA BADALONA Y	MOLLET DEL V.
APLIFUN, SA	GRANOLLERS
MOLDINTER, SL	CORNELLÀ DE LLOBREGAT
DICOMOL, SL	MONTCADA I REIXAC
INDUSTRIAL CONSTRUCTORA DE MOLDES Y AFINES, SA	RUBÍ

4.9 Sector dels equips elèctrics i electrònics

Aquest sector combina la presència de grans empreses estrangeres (fonamentalment japoneses), amb una important quantitat de petites empreses de capital català. Ocupa un total d'unes 28.000 persones a tot el territori, concentrades fonamentalment a l'Àrea metropolitana.

- La producció electrònica ocupa a uns 8.000 treballadors, i les principals empreses són:

SONY ESPAÑA, SA	VILADECALLS
SHARP ELECTRÓNICA, SA	SANT CUGAT DEL VALLÈS
EUROCIR, SA	BARBERÀ DEL VALLÈS
BARAYO, SA	BARCELONA
TECNIMAGEN, SA	SANT BOI DE LLOBREGAT
FÁBRICA IBÉRICA DE ALTAVOCES, SA	VACARISSES
CIRCUITOR, SA	VILADECALLS
ELECTRÓNICA BÁSICA, SA	ESPARREGUERA
JVC ESPAÑA, SA	SANT CUGAT DEL VALLÈS
UNIVERSAL DE DESARROLLOS ELECTRÓNICOS, SA	TERRASSA

- La producció d'aparells de distribució i control elèctrics ocupa més de 5.000 treballadors, i les principals empreses són:

CONTROL Y MONTAJES INDUSTRIALES, SA	BARCELONA
GE POWER CONTROLS IBÉRICA, SL	TERRASSA
TYCO ELECTRONICS AMP ESPAÑA, SA	MONTCADA I REIXAC
SCHNEIDER ELECTRIC ESPAÑA, SA	BARCELONA I SANT BOI
SIMON, SA BARCELONA,	CASTELLBISBAL I CANOVELLES
HISPANO MECANO ELÉCTRICA, SA	MOLINS DE REI
FERRAZ SHAWMUT IBÉRICA, SA	L'HOSPITALET
BTICINO QUINTELA, SL	GAVÀ
TERASAKI ESPAÑA, SA	GRANOLLERS
FRAMATOME CONNECTORS ESPAÑA, SA	SANT ESTEVE SESROVIRES

- Finalment el subsector de les làmpades i aparells d'il·luminació ocupa unes 2.500 persones, sent les principals empreses:

J. FELIU DE LA PEÑA, SA	CANOVELLES
ROURA CEVASA, SA	BARCELONA
FÁB. DE LÁMPARAS Y ELEMENTOS DECORATIVOS, SA	SANT BOI DE LLOBREGAT
LÁMPARAS ESPECIALES, SA	RUBÍ
IEP ILUMINACIÓN, SA	BARCELONA
TALLERES Y MONTAJES DECORATIVOS, SA	EL PRAT DE LLOBREGAT
RÓTULOS MACE, SA	L'HOSPITALET
LÁMPARAS HALÓGENAS, SA	RUBÍ
C & G CARANDINI, SA	PARETS DEL VALLÈS
ANEUKER, SL	BIGUES I RIELLS

4.10 Sector de les indústries manufactureres diverses

Aquest sector agrupa les indústries de producció de béns manufacturats de consum diversos (joieria, instruments musicals, joguines, material d'esport, bijuteria, etc). La gran majoria d'empreses d'aquest sector són de tamany petit i ocupen molt pocs treballadors. El total de treballadors en aquest sector és d'uns 24.000 distribuïts per tota la geografia catalana. Les principals empreses són:

SOCIEDAD CATALANA DE TALLERES	1025	BARBERA DEL VALLES	AV TORRE D'EN MATEU, POL. IND. CAN SALVATELLA
ARTESANOS LOUIS VUITTON SA		I CAPLLONG	53
B BRAUN SURGICAL SA	792	RUBI	CR TERRASSA, 121
BIC GRAPHIC EUROPE SA	389	TARRAGONA	PG INDUSTRIAL ENTREVIES, COMPLEJO BIC S/N
JOIERIA TOUS SA	644		
VELCRO EUROPE SA	282	ARGENTONA	CR COMARCAL 1415 (MATARO TERRASSA), KM 5,8
SKIS ROSSIGNOL DE ESPAÑA SL	241	ARTES	CL CAN VILA, PG IND SANTA MARIA S/N
FLAMAGAS SA	235	BARCELONA	CL METAL-LURGIA, ED DE LA MARINA 38 -42
SOCIEDAD DE TALLERES DE ACCESORIOS EN CUERO LOUIS VUITTON SL.	189	BARCELONA	CL TORRENT TORTUGUER, (PG IND CAN SALVATELLA) 9 - 13
BIC-IBERIA SA	188	TARRAGONA	PG INDUSTRIAL ENTREVIES, COMPLEJO BIC S/N S/N
LUXOTTICA IBERICA SA	180	CORNELLA DE LLOBREGAT	PZ PAU, S/N ED N 3 6ª PLANTA

YKK ESPAÑA SA	De 100 a 250
EDUCA BORRAS SA	De 100 a 250
KETTAL SA	De 100 a 250
INDUSTRIAS DE OPTICA PRATS SL	De 100 a 250
IBERHOSPITEX, SA	De 100 a 250
NOA VISUAL GROUP SL	De 100 a 250
RULO PLUMA SA	De 100 a 250
ESSELTE SA	De 100 a 250
LEVENTON SA	De 100 a 250
CREMALLERAS RUBI SA	De 100 a 250

4.11 Sector dels productes minerals no metàl·lics

A Catalunya aquest sector se centra en la producció de ciment, ceràmica i vidre. Uns 21.000 treballadors estan ocupats en petites empreses. Les principals fàbriques són:

VIDRIERIA ROVIRA SL	437	BARCELONA	CL SECTOR C (ZONA FRANCA), PG IND ZONA FRANCA 1 AL 15
PROMOTORA MEDITERRANEA 2 SA	317	SANT VICENÇ DELS HORTS	CR NACIONAL- 340, KM 1 242 3 2 38
LAFARGE CEMENTOS SA	295	MONTCADA I REIXAC	CR C- 17 BARCELONA-PUIGCERDA, KM 10
CASTELLAR VIDRIO SA	279	CASTELLAR DEL VALLES	CL BERGUEDA, 67 PG INDUSTRIAL PLA DE LA BRUGUERA
UNILAND CEMENTERA SA	236	SANTA MARGARIDA I ELS MONJOS	AV PLA DE L'ESTACIO, S/N
CEMENTOS MOLINS INDUSTRIAL SA	212	SANT VICENÇ DELS HORTS	CR NACIONAL- 340, KM 1242,3 NUMERO 2-38
SOCIEDAD ANONIMA REVERTE PRODUCTOS MINERALES	193	CASTELLET I LA GORNAL	CL AFORES, S/N
CERAMICAS DEL FOIX SA	191	SANTA MARGARIDA I ELS MONJOS	AV PAISOS CATALANS, PG CASANOVA 27
AGC FLAT GLASS IBERICA SA	181	BARCELONA	CL MALLORCA, 272 - 274. PISO 6º. PTA 5ª
PROPAMSA SA	De 100 a 250		
COMPLEMENTOS SANITARIOS SA	De 100 a 250		
SCHOTT IBERICA SA	De 100 a 250		
PREBESEC SA	De 100 a 250		

4.12 Sector de la fusta, els mobles i el suro

A Catalunya és un sector bastant petit (encara que en el cas del suro dominant a Espanya), que ocupa uns pocs milers de treballadors. És molt dependent de la construcció, així que és possible que certes dades d'ocupació de que es disposen de les indústries de la fusta i els mobles s'allunyïn bastant de la realitat actual.

- La indústria de la fusta la trobem a les comarques d'Osona i la Selva, amb més de 1.000 treballadors. Les principals empreses són:

TECHNOTRAF, SA	SANT VICENÇ DE TORELLÓ
ALNUS, SA	SANT HILARI SACALM
ÀNGEL RIPOLL, SA	SANT HILARI SACALM
FUSTERIA GURDÓ, SL	SANT FELIU DE BUIXALLEU
MANIPULACIONS DE FUSTA, SL	PRATS DE LLUÇANÈS
FUSTES SOLÀ, SL	PRATS DE LLUÇANÈS
TECFUSTA, SL	ANGLÈS
TORNERIA PUJOLASOS, SL	SANT PERE DE TORELLÓ
MADERAS VERDAGUER, SA	VIDRÀ
VEPSE, SA	SANT PERE DE TORELLÓ

La indústria del suro està concentrada a la Costa Brava (Baix Empordà i Gironès), ocupant a més de 1.000 treballadors a les següents empreses:

FRANCISCO OLLER, SA	CASSÀ DE LA SELVA
TREFINOS, SL	PALAFRUGELL
SUBERTAP, SA	SANT FELIU DE GUÍXOLS
MUNDIAL CORK, SA	ST. FELIU DE G. Y PALAMÓS
GIVECORK, SA	CASSÀ DE LA SELVA
AGGLOTAP, SA	SANT FELIU DE GUÍXOLS
TAPONES Y ESPEC. DEL CORCHO, SA	PALAFRUGELL
J. VIGAS, SA	PALAFRUGELL
JUAN RUTLLANT, SA	PALAFRUGELL
PERE ROCA, SA	PALAMÓS

- Finalment la indústria del moble la trobem dividida entre el Vallès Oriental, amb quasi 1.000 treballadors:

MUEBLES PIFERRER, SA	LA GARRIGA
EUROFUSTA, SL	FIGARÓ I MONTMANY
FÁCIL MOBEL, SA	LLIÇÀ DE VALL
ESTANTERÍAS BOPE, SA	CANOVELLES
CURVAT, SA	MARTORELLES
MUEBLES ÉBANO, SL	LA GARRIGA
MUEBLES MARACU, SL	L'AMETLLA DEL VALLÈS
MOBLES CIURANS, SL	LA GARRIGA
MUEBLES ACSA, SL	CANOVELLES
LLUMAC MOBLES, SL	LA GARRIGA

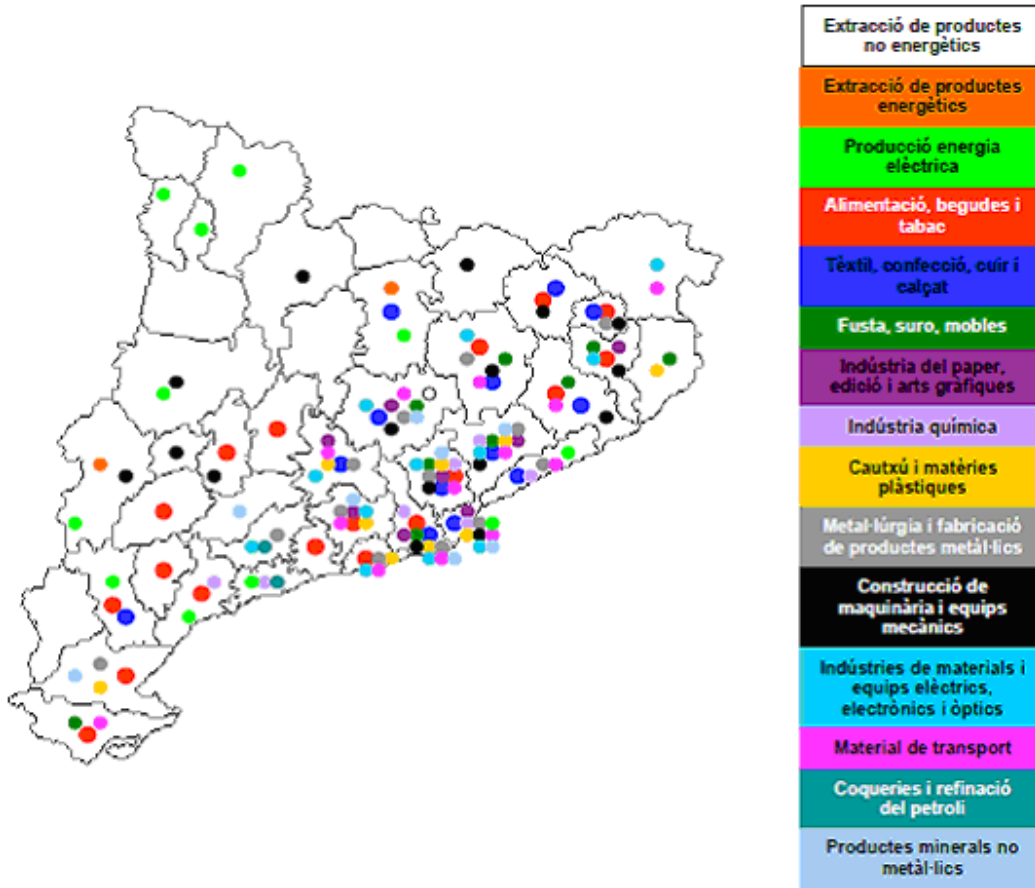
i al Montsià, amb també quasi 1.000 treballadors a les següents empreses:

NATURANTAIX, SA	LA SÈNIA
PLA ROYO, SA	LA SÈNIA
PROMOBLE, SL	LA SÈNIA
MOBI CENIA, SA	LA SÈNIA
MUEBLES GARCÍA SABATÉ, SA	LA SÈNIA
MOBLES JJP, SAL	ULLDECONA
LINEA MOBEL, SA	LA SÈNIA
FECIBEGA, SL	LA SÈNIA
COENIA, SA	AMPOSTA
TRESFOR, SA	ULLDECONA

4.13 Sector de l'extracció

El sector de l'extracció té una molt baixa importància al nostre territori, reduït fonamentalment a la comarca del Bages, a Sallent i Súria, on l'empresa Iberpotash té contractats uns 1200 miners per l'extracció de potassa.

Distribució geogràfica de la indústria a Catalunya per sectors:

ALIMENTACIÓ, BEGUES I TABAC	TÈXTIL, CONFECCIÓ, CUIR I CALÇAT	FUSTA, MOBLES I SURO	PAPER, EDICIÓ I ARTS GRÀFIQUES	INDÚSTRIA QUÍMICA	CAUTXÚ I MATÈRIES PLÀSTIQUES	METAL·LÚRGIA I FABRICACIÓ DE PRODUCTES METÀL·LICS	CONSTRUCCIÓ DE MAQUINÀRIA I EQUIPS MECÀNICS
Alt Penedès Baix Camp Baix Ebre Baix Llobregat Baix Penedès Garraf Carrigues Garròbia Gironès Montsià Osona Pla de l'Estany Priorat Ribera d'Ebre Segarra La Selva Urgel Vallès Occidental	Anoia Bages Baix Llobregat Barcelonès Berguedà Garròbia Maresme Osona La Selva Pla de l'Estany Ribera d'Ebre Vallès Occidental Vallès Oriental	Bages Baix Empordà Baix Llobregat Gironès Montsià Osona La Selva Vallès Occidental Vallès Oriental	Alt Penedès Anoia Bages Baix Llobregat Barcelonès Gironès Vallès Occidental Vallès Oriental	Baix Camp Baix Llobregat Barcelonès Maresme Tarragonès Vallès Occidental Vallès Oriental	Alt Penedès Anoia Baix Ebre Baix Empordà Baix Llobregat Barcelonès Garraf Vallès Occidental Vallès Oriental	Alt Camp Alt Penedès Anoia Bages Baix Ebre Baix Llobregat Barcelonès Garraf Maresme Pla de l'Estany Vallès Occidental Vallès Oriental	Alt Urgel Bages Baix Llobregat Barcelonès Garròbia Gironès Noya Osona Pla de l'Estany Pla d'Urgel Ripollès Segarra La Selva Urgel Vallès Occidental Vallès Oriental

EQUIPS ELÈCTRICS, ELECTRÒNICS I ÒPTICS	MATERIALS DE TRANSPORT	COQUERIES I REFINACIÓ DEL PETROLI	PRODUCTES MINERALS NO METÀL·LICS	PRODUCCIÓ D'ENERGIA	EXTRACCIÓ DE PRODUCTES ENERGÈTICS	EXTRACCIÓ DE PRODUCTES NO ENERGÈTICS
Alt Camp Alt Empordà Alt Penedès Anoia Bages Baix Llobregat Barcelonès Garraf Gironès Osona Vallès Occidental Vallès Oriental	Alt Empordà Alt Penedès Anoia Bages Baix Llobregat Barcelonès Garraf Maresme Montsià Osona La Selva Vallès Occidental Vallès Oriental	Alt Camp Tarragonès	Alt Penedès Bages Baix Ebre Baix Llobregat Barcelonès Conca de Barberà Vallès Occidental Vallès Oriental	Alta Ribagorça Pallars Sobirà Pallars Jussà La Noguera El Segrià Ribera d'Ebre Baix Camp Tarragonès Garraf Barcelonès Maresme Berguedà	Berguedà Segarra	Bages

ANNEX B: El sindicalisme a Catalunya

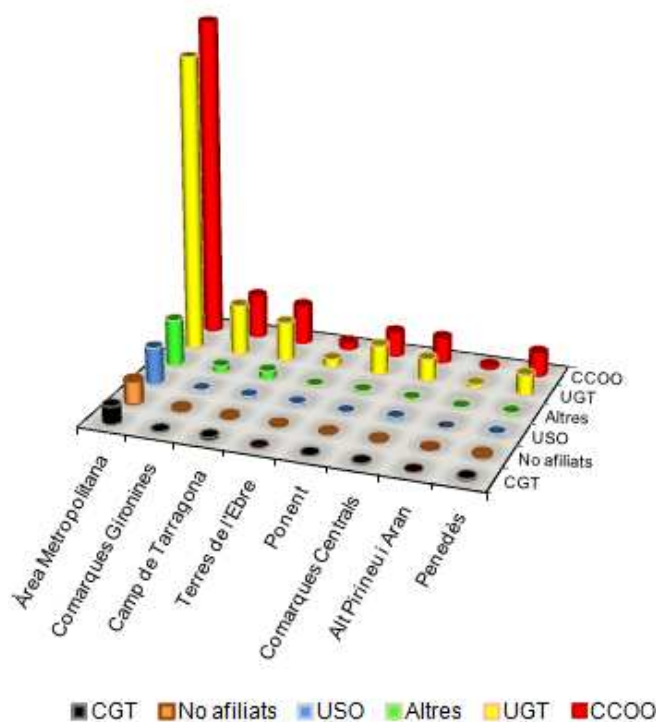
A Catalunya es calcula que el grau de sindicació de la classe obrera està sobre el 15%, per sota de la mitjana estatal i molt per sota de la mitja dels països de la OCDE. El sindicalisme està fortament polaritzat entre els dos sindicats majoritaris, amb una força similar cada un, i un conjunt de sindicats d'influència minoritària, en alguns casos amb vocació global i en altres casos circumscrits a un únic sector o empresa. Això no es pot identificar amb la combativitat del sindicat. A dia d'avui no hi ha cap sindicat a Catalunya que puguem dir que defensi coherentment els interessos de la classe treballadora. El grau en que els sindicats es desvien d'aquest objectiu és força variable, tenint des d'un extrem els sindicats patronals fins a sindicats fortament penetrats per posicions petit-burgeses/ciudadanistes que poden tenir bones posicions en conflictes concrets però que són incapaços d'aixecar l'estructura unitària i combativa que necessita la classe obrera. Com que no existeix el "bon sindicat", però els comunistes hem de treballar en i amb els sindicats, la nostra participació en ells vindrà donada per múltiples factors concrets de cada empresa. No és possible fer un descripció detallada de la força sindical a cada empresa, però exposarem certes generalitats.

Els delegats sindicals de cada sindicat a cada zona territorial s'exposen a continuació.

En el sector privat²⁵:

	ELEGITS	CCOO	UGT	USO	CGT	NO AFILIATS	ALTRES
METROPOLITÀ	35.050	15.106	14.030	1.766	841	1.088	2.219
COMARQUES GIRONINES	4.997	2.058	2.406	80	36	107	310
CAMP DE TARRAGONA	4.443	1.862	1.876	118	125	67	395
TERRES DE L'EBRE	905	327	398	115	5	17	43
PONENT	2.742	1.165	1.376	46	25	17	113
COMARQUES CENTRALS	2.555	1.198	1.063	139	35	43	77
ALT PIRINEU I ARAN	325	138	169	0	0	0	18
PENEDÈS	2.493	1.118	969	106	87	100	113
TOTAL CATALUNYA	53.510	22.972	22.287	2.370	1.154	1.439	3.288

CCOO és el sindicat majoritari a l'Àrea Metropolitana, a les comarques centrals i al Penedès, mentre que la UGT ho és a la resta. La CGT només té un 2% dels delegats, un percentatge que arriba al 4% a les comarques del Penedès.

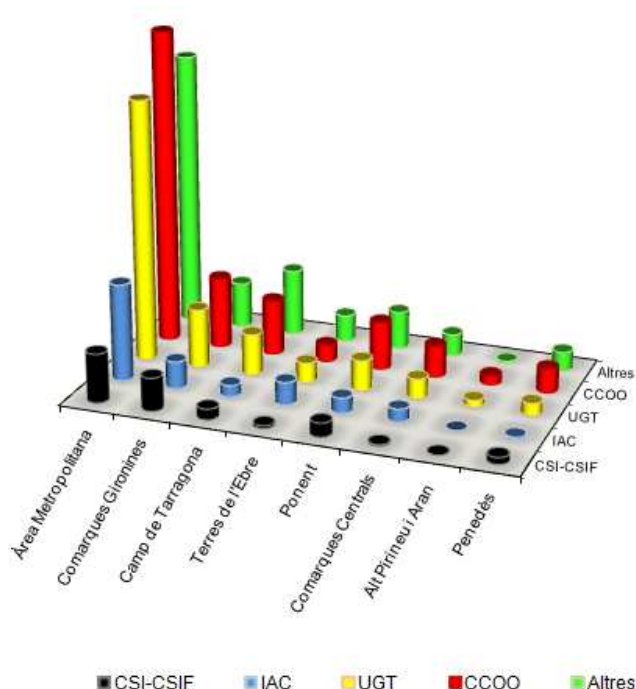

²⁵ www.idescat.cat

En el sector públic:

	ELEGITS	CCOO	UGT	IAC	CSI-CSIF	ALTRES
METROPOLITÀ	1.507	475	396	147	74	415
COMARQUES GIRONINES	356	107	89	41	50	69
CAMP DE TARRAGONA	278	83	62	17	16	100
TERRES DE L'EBRE	133	25	30	34	4	40
PONENT	219	72	46	23	21	57
COMARQUES CENTRALS	131	47	30	19	2	33
ALT PIRINEU I ARAN	26	13	10	0	0	3
PENEDÈS	96	36	18	3	10	29
TOTAL CATALUNYA	2.746	858	681	284	177	746

En el sector públic el sindicat majoritari també és CCOO, amb una diferència més important amb la UGT que en el sector privat. Per altra banda s'observa una important presència de delegats d'altres sindicats. La IAC té un 10% de delegats, sent la primera sigla a les Terres de l'Ebre. la CSI-CSIF, Central Sindical Independent i de Funcionaris té un 6.4%, amb més presència a les comarques gironines i les terres de ponent.

Si analitzem els delegats per sectors²⁶:

	TREBALLADORS*	CCOO	UGT	USO	CGT	CSC	NO SINDICATS	CSIF	ALTRES	TOTAL ESCOLLITS
SERVEIS PRIVATS	86.469	1.554 39,4%	1.842 46,7%	152 3,9%	90 2,3%	0 0,0%	33 0,8%	3 0,1%	267 6,8%	3.941
AGROALIMENTÀRIA	55.121	1.314 44,2%	1.426 48,0%	87 2,9%	15 0,5%	12 0,4%	72 2,4%	0 0,0%	46 1,6%	2.972
FSC	307.579	4.954 41,4%	4.573 38,2%	317 2,7%	477 4,0%	88 0,7%	265 2,2%	239 2,0%	1.066 8,9%	11.979
COMFIA	117.190	2.359 49,1%	1.523 31,7%	63 1,3%	187 3,9%	41 0,9%	123 2,6%	84 1,8%	427 8,9%	4.807
CONSTRUCCIÓ I FUSTA	31.491	975 49,6%	884 45,0%	21 1,1%	17 0,9%	0 0,0%	44 2,2%	8 0,4%	16 0,8%	1.965
EDUCACIÓ	173.350	1.502 30,1%	1.686 33,7%	1.275 25,5%	72 1,4%	40 0,8%	40 0,8%	46 0,9%	338 6,8%	4.999
FECOHT	155.836	3.047 39,9%	3.616 47,3%	83 1,1%	55 0,7%	13 0,2%	215 2,8%	6 0,1%	606 7,9%	7.641
INDÚSTRIA	151.466	3.737 49,0%	3.232 42,4%	191 2,5%	189 2,5%	14 0,2%	128 1,7%	23 0,3%	116 1,5%	7.630
FITEQA	106.283	2.803 48,2%	2.293 39,4%	196 3,4%	126 2,2%	34 0,6%	268 4,6%	7 0,1%	93 1,6%	5.820
SANITAT	127.190	1.226 32,6%	1.420 37,8%	72 1,9%	84 2,2%	12 0,3%	38 1,0%	23 0,6%	887 23,6%	3.762
TOTAL CATALUNYA:	1.311.975	23.471 42,3%	22.495 40,5%	2.457 4,4%	1.312 2,4%	254 0,5%	1.226 2,2%	439 0,8%	3.862 7,0%	55.516

*El nombre de treballadors es refereix als que estan convocats a votar, és a dir, els treballadors d'empreses on hi ha eleccions sindicals

²⁶ CCOO

Els serveis privats inclouen: Neteja, jardineria, seguretat, etc

FSC: Federació de serveis a la ciutadania

COMFIA: Serveis financers i administratius

FECOHT: Comerç, hostaleria i turisme

FITEQA: Textil, pell, químiques i afins. Ara fusionat amb indústria.

Es pot observar que CCOO és majoritari a serveis a la ciutadania, a banca, a construcció, i a la indústria en general. Per la seva part UGT és majoritària a serveis privats, a agroalimentària, a educació, a Sanitat i a comerç, hostaleria i turisme. La presència important d'USO és en educació. On té més presència la CGT és en la banca i en serveis a la ciutadania, mentre que té una nul·la presència a agroalimentària i construcció i comerç, hostaleria i turisme. Altres sindicats tenen una presència testimonial, centrada habitualment en un sector o empresa molt concret. Exemples d'això són el SATSE (sindicat d'infermeria) o el sindicat de metges en el cas de la sanitat, o el SECPB (Sindicat d'Empleats de la Caixa de Pensions de Barcelona). Casos com aquests es donen més a sectors com la sanitat, banca o serveis a la ciutadania, i molt rarament al sector industrial, on la presència de sigles fora de CCOO i UGT és molt limitada.

